



"TÜRKİYE'YE BİBER GAZI SAĞLAMAYIN!"

Sermaye devleti 2015 yılı için Güney Kore'den 2 milyon adete yakın biber gazı fişeği alımı yapmaya hazırlanıyor. Konuyu gündemine alan Uluslararası Af Örgütü ise, Türkiye'ye biber gazı sağlayan ülkelere ve özelde Güney Kore'ye "Türkiye'ye biber gazı sağlamayın" çağrısı yaptı. » 6

ZAFER AYDIN'IN YATAĞAN'DA GÖRDÜĞÜ - T. KOR

Bu direniş bir işten atma saldırısına karşı veya ücret zammı talebiyle başlamadı. Özelleştirmenin iptaliyle kamu adına işletmenin devlette kalması adına başladı. Direniş 'vatan savunması' da ilan edildi, namus meselesi de. Ama sonuçta zaten korunacak iki sosyal hakka karşılık vatan, namus söylemleriyle kırmızı çizgilerden geri dönüldü. İhanet de satış da budur. » 18



TUTSAKLARA YAYIN YASAĞI MÜCADELEYLE KIRILDI!



Hapishanelerde devrimci tutsaklara tecrit, devrimci basına ise sansür anlamına gelen tutsaklara yayın yasağı uygulaması geri çekildi. Adalet Bakanlığı, duyarlı kamuoyunun tepkisi ile sol, sosyalist ve devrimci basının mücadelesi üzerine, hapishanelere getirdiği yayın yasağı genelgesini geri çekmek zorunda kaldı. Tutsaklara tebliğ edilen yazıyla, yayın yasağının resmi olarak geri çekildiği iletildi. » 5

“Çözüm süreci” aldatmacasına devam

6-8 Ekim'deki Kobanê ile dayanışma eylemleri bahane edilerek soğumaya terk edilen “çözüm süreci” ısıtıp yeniden masaya sürülmüş bulunuyor. İmralı-Ankara, İmralı-Kandil arasındaki trafik yeniden yoğunlaştı. DTK Eşbaşkanı Hatip Dicle'nin de dahil olduğu İmralı heyeti neredeyse haftalık periyodlarla dinci-gerici AKP'nin “çözüm süreci”nden sorumlu kurmayı Yalçın Akdoğan'la görüşmeler yapıyor.

Kürt cephesinde yapılan açıklamalarda “çözüm süreci”nin bu kez yasal bir zemine kavuşturulacağından, Öcalan'la dolaysız temas içinde çalışacak bir sekreteryadan, üçüncü göz niteliğinde bir denetim mekanizmasından söz ediliyor. Karşılıklı bir mutabakatın ürünü ve ifadesi bir yol haritası var deniyor. Fakat “çözüm süreci” paketinin içinde gerçekte ne var, açıklanmıyor. Yeni yol haritasında ne deniyor, bu kez yol nereye çıkıyor, belirtilmiyor.

“Çözüm süreci” devam ediyor, söylenen sadece bu. Ancak karşılıklı açıklamalar sürüyor. Örneğin Kandil'den AKP kurmaylarına sert bir tonda “çözüm süreci konusunda iki güne kadar açıklama yapılınsın, yoksa biz açıklayacağız” ultimatomu verildi. Öcalan ise, alışlageldik bir uyarıyı yaptı: “En geç Nisan 2015'e kadar tüm aşamaları bitmek üzere mutlaka bir siyasi çözümü yakalamalıyız. Aksi takdirde sabrımızın son sınırındayız.” Bu karşılıklı atışmaları, çözüm paketinde olduğu iddia edilen kimi konular konusunda birbirilerini yalanlamaları izliyor. İmralı heyetinden Sırrı Süreya Önder “Paketin içinde özerklik de var” diyor, Yalçın Akdoğan ise anında bunu yalanlıyor.

Kısacası, Batı cephesinde değişen bir şey yok. Sadece ambalajı değiştirildi ancak paket aynı pakettir. Bir kez daha, “çözüm süreci” aldatmacası devam ediyor.

AKP iktidarı bir sosyal yıkım ve savaş iktidarındır

Dinci-gerici AKP iktidarı, kendinden öncekiler gibi acımasız bir sosyal yıkım ve savaş iktidarındır. Dinci-gerici iktidar işbaşına geldiği günden itibaren işçi ve emekçilere adeta savaş ilan etmiştir. Bir rant ekonomisi oluşturmuş ve hiçbir üretici nitelik taşımayan bu rant ekonomisi ile toplumun ezici çoğunluğunu yoksulluğa mahkum etmiştir. Halihazırda Türkiye'de, AKP'ye oy veren emekçilerin de içinde olduğu, yaklaşık 30 milyon yoksul var. Toplumun büyük çoğunluğu hızla yoksullaşırken, AKP ve yandaşlarının da içinde olduğu küçük bir azınlık hızla zenginleşmiştir.

Yine izlenen iktisadi ve sosyal politikaların dolaysız sonucu olarak, bu iktidar döneminde gelir adaletsizliği daha da artmış, servet-sefalet arasındaki uçurum devasa boyutlar kazanmıştır. Sınıfsal kutuplaşma daha belirgin hale gelmiş ve gelişmeler sertleşmiştir.

Siyasal alanda tablo çok daha iç karartıcıdır. Dinci-gerici AKP'nin en iddialı olduğu sorun Kürt sorunudur. Ne var ki, bu konuda kendisinden önceki hükümetlerden farklı bir politikası ve icraatı olmamıştır. İnkâr ve imha politikası bu gerici iktidarın



da asli politikasıdır. Yegane icraatı ise, aldatıcı, oyalayıcı manevralar eşliğinde her defasında Kürt halkına kanlı ve kirli bir savaşı dayatmaktır.

AKP iktidarı dinci-gerici karakteriyle uyumlu biçimde bir “Sünni eksen” kurmuş ve tam bir pervasızlıkla ayrımcı politikalarla sayısı 20 milyonu bulan Alevi kitlesine savaş açmıştır.

Bedenine müdahale etmek de dahil, toplumun yarısını oluşturan kadınları aşağılamakta, onlara karşı kirli bir savaş yürütmektedir. Tüm gerici iktidarlar gibi gençliği potansiyel bir tehlike olarak niteleyip karşısına almak ve polis-idare-YÖK cenderesine sıkıştırarak, düzenin uysal köleleri haline gelmeleri için şiddet de dahil, her türlü yol ve yöntemi kullanmaktadır.

Dinci-gerici iktidar sadece sosyalist basınla değil, kendisine muhalif tüm basınla, rejim muhalifi aydın ve sanatçılarla, toplumun laik ve modern yaşamı savunan kesimleriyle de sürekli bir kavganın içindedir.

Günümüzde söz, basın, toplanma ve gösteri özgürlüğünden eser kalmamıştır. Polis devleti uygulamaları had safhadadır. Türkiye'de halihazırda 300 bin polis vardır. Her yıl buna 30 bin polis daha eklenecek. AKP'nin başında bulunduğu sermaye devleti bir polis devletidir. Nitekim, hakkını arayan işçiler, emekçiler, öğrenciler, düşünce açıklayan aydınlar anında karşılarında TOMA'ları, göz yaşartıcı gazları ve plastik mermileriyle polisi bulmaktadır.

AKP iktidarı toplumu iç savaşa sürüklemektedir

Gelinen yerde, 6-8 Ekim Kobanê ile dayanışma eylemleri bahane edilerek ve “kamu düzenini” sağlamak gerekçesiyle bu durum daha da tahkim edilmek istenmektedir. Polise daha geniş yetkiler veren yasa değişikliği ve askeri iç karışıklıklara müdahale gücü haline getirme yönlü hazırlıklar da bunun somut ifadesidir. Türkiye'nin metropollerinde şimdiden keyfi gözaltılar ve tutuklamalar hız kazanmıştır. Karakollar yeniden birer işkence merkezleri haline gelmekte, sokak infazları giderek olağanlaştırılmaktadır. Bundan böyle bu daha da artış gösterecektir.

AKP iktidarı toplumun fay hatlarında sürekli olarak enerji biriktiğinin, bunun eninde sonunda kendisini dışa vuracağına farkındadır. Bunun ilk örneğini Haziran Direnişi ile yaşadı. Haziran Direnişi başta Erdoğan olmak üzere AKP'nin kimyasını bozmuş, sarsılmaz denilen bu gerici iktidara ağır politik ve moral darbeler vurmuştu.

Dinci-gerici iktidar yeni Haziranlar'a ve yeni 6-8 Ekim eylemlerine izin vermeyecektir. Özgürlüklerin kırıntılarını dahi ortadan kaldırmaya çalışmakta, toplumdan ve ilerici dünyadan gelen seslere kulaklarını kapatarak, Türkiye'ye daha karanlık bir gelecek hazırlamaktadır. Osmanlı özentisi ile çarşı esnafına asker kıyafeti misali kıyafetler giydirerek zaptiye haline getirmeyi düşünmektedir. Fiili sıkıyönetim uygulamaları ve özellikle Kürdistan'da başvurduğu OHAL denemeleri bunun içindir.

“Çözüm süreci” de “Kürt açılımı” gibi bir aldatmacadan ibarettir!

Çürüyen bir düzen ve tükenen bir cumhuriyet gerçeği ile karşı karşıyayız. Tükenen bir cumhuriyetten sözüm ona bir demokratik cumhuriyet çıkarmak peşinde koşmak boş bir hayalden ve dayanaksız bir beklentiden başka bir şey değildir. Bu beklenti bugünkü dünya olaylarının genel seyrine, bulunduğumuz tarihsel dönemin genel eğilimlerine de aykırıdır. Toplum yaşamını tüm alanlarını Ortaçağ artığı bir ideoloji ve kültüre göre yeniden şekillendirmeye çalışan, iç politikada polis rejimini kurumsallaştıran ve dış politikada militarizmi ve saldırganlığı bir politika haline getiren sermaye devletinden demokratikleşme ve Kürt sorununda çözüm beklenemez.

Dolayısıyla, Kürt özgürlük hareketi hangi misyonu yüklerse yüklensin, “çözüm süreci”nin özü ve esası, Kürt halkını ve hareketini oyalamak, aldatmak, Kürt emekçileri içinde dayanaksız hayaller yaymak, emekçi sınıflar kaynaklı mücadeleyi dizginlemek ve Kürt sorununu zamana yayararak çürütmektir. En öncelikli hedefi ise, “Terörün bitirilmesi, silahsızlandırma, demokratik siyasete katılımın önünü açarak onları topluma kazandırma” yalanlarıyla Kürt hareketinin silahlı gücünü tasfiye etmektir. Yine yeni bir seçim dönemi öncesinde gündeme sokulması ve çözümün olabileceğinin ilk ve yegane koşulunun PKK'nin silahlı güçlerinin bir an önce sınır dışına çıkartılması şartının dayatılması ise son derece açıklayıcıdır.

Kürt halkının “çözüm süreci”ne inancı hemen hemen kalmamıştır. Bugüne dek Kürtlerin AKP gericiğine ve Erdoğan'a oy veren kesimleri dahi, Türk sermaye devletinin ve Erdoğan'ın sorunu çözmeceğini düşünür hale gelmişlerdir.

Türk sermaye devletinin ipliği pazara çıkmış “çözüm süreci”nden de, bugünlerde ısıtılmaya çalışılan emperyalist çözümlerden de uzak durulmalıdır. Türkiye'nin emekçi halklarıyla devrimci kader birliği çizgisinde ısrar etmek ve merkezinde Türkiye işçi sınıfının bulunduğu bir birleşik devrimle sermaye devletini yıkmak yegane çözümdür.

Kobanê, Serêkaniyê, Qamişlo ve Cezaa'da direniş

IŞİD çetelerinin 15 Eylül'de Rojava'nın Kobanê Kantonu'na yönelik saldırılarının ardından YPG/YPJ güçlerinin direniş 100. gününe yaklaştı.

6 Ekim'den bu yana kent savaşı biçiminde devam eden Kobanê savaşının 3 aylık bilançosu ise, çetelere vurulan büyük darbeyi ortaya koyuyor. Kobanê'yi ve ardından Rojava'nın tamamını işgal etme hedefiyle kenti kuşatan çeteler, bu planları suya düşünce direniş karşısında gerileme yaşıyor.

2 bin 951 IŞİD üyesi öldürüldü

Saldırı pozisyonundan savunma pozisyonuna geçen IŞİD çetelerine karşı YPG/YPJ komutasındaki direniş güçleri kararlı bir direniş sergiliyor. Son günlerde yaptıkları operasyonlarla kritik bölgeleri çetelerin denetiminden geri almaya başlayan YPG güçleri, güneyden kente gelen ikinci önemli yol olan Termik Köyü yolunun denetimini sağlamış bulunuyorlar. Çetelerin ağır silah ve militan takviyesi aldıkları bu yolların YPG denetimine girmesi kent savaşının seyirinin Kobanê halkı lehine ilerlemesi açısından büyük önem taşıyor.

Halk Savunma Birlikleri (YPG), Kobanê'deki savaşın 3 aylık bilançosuna dair açıklamasında, şimdikiye kadar 2 bin 951 IŞİD üyesinin öldürüldüğünü, bunların arasında emirlerin de olduğunu ifade ediyor.

Diğer yandan, 3 aylık süreçte 14 tank, 88 askeri araç, 23 motosiklet ve 2 Hummer araçla 18 doçka ve 3 havan topunun imha edildiği belirtiliyor. Açıklamada ayrıca, YPG ve YPJ'nin kayıplarının 248, ÖSO'nun ise 15 olduğu bilgisi paylaşılıyor.

Kobanê direnişinin 3 ayına dair değerlendirmelerde bulunan YPJ Komutanı Gülistan Kobanê, son dönemde IŞİD çetelerinin intihar saldırıları ve havan atışlarıyla tekrar saldırı denemelerinde bulunduğunu ancak ne ilerleyebildiğini ne de geri çekilebildiğini dile getirdi.

Kobanê şöyle konuştu: "Tümünden şehri çetelerden temizlemeye yönelik savaşıyoruz. Bu çerçevede bazı etkili eylemlerimiz, operasyonlarımız oldu. Bu operasyonlar kapsamında çok sayıda çete ölüsü ve büyük bir cephane elimize geçti. Artık eskisi gibi kalabalık guruplar halinde hareket etme yetilerini yitirdiler. Şimdi öyle uzaktan ağır silahlarla saldırıp sonuç almak istiyorlar. Yeni silahlar kullanarak eylemlerimizden korunmaya çalışıyorlar ama başarılı



olamıyorlar."

Kobanê Kantonu Başbakanı Enwer Muslim ise, YPG'nin direniş sonucu IŞİD çetelerinin kırıldığını belirtti. Çetelerin sadece askeri anlamda değil, siyasi ve moral anlamında da kırıldığını ifade eden Muslim şöyle konuştu:

"Başarı ve zafer YPG içerisinde savaşan genç kızlarımızın, gençlerimiz ile burada değerlerini, toprağını savunan sivil halkın olacak. Kobanê'de hiçbir hak ve hukuku olmayan DAIŞ kaybedecektir."

Çetelere üç cephede operasyon

Kobanê'deki ilerleyişleri duran ve her geçen gün kan kaybeden IŞİD çeteleri, saldırılarından sonuç alamayınca havan toplu saldırılarıyla kentte sivil katliamına girişiyor. 16 Aralık günü çetelerin havan topu atışlarıyla 3 sivilin katledilmesi bunun göstergelerinden biri. YPG/YPJ güçleri ise çete saldırılarına operasyonlarla karşılık veriyor.

IŞİD çetelerinin saldırılarına karşı direniş sadece Kobanê'de değil Rojava'nın diğer bölgelerinde de devam ediyor.

tarafından basıldı. "Maraş Valiliği'nin talimatı var, burası sizin yeriniz değil, kalamazsınız. 5 dakika içinde kentten çıkacaksınız" denildi. "Çok yağmur yağıyor. Sabah olsun toparlanır çıkarız" diyen Kobanêlilere karşı polis, çalışarak kendi imkanlarıyla aldıkları çadır ve diğer eşyaları almalarına izin vermeden kamyon ve dolmuşlara bindirerek kentten çıkardı.

Polis Kobanêlileri önce savaşın hala devam ettiği kente göndermek için Mürşitpınar Sınır Kapısı'na götürdü. Ardından ise Suruç'a getirerek, yardım deposu olarak kullanılan Belediye Garajı'nın önüne bırakıp gitti.

Sadece Kobanê değil...

Kobanê'nin yanısıra Serêkaniyê, Qamişlo ve Cezaa bölgelerinde de IŞİD çetelerinin işgal girişimlerine karşı bölge halkı ile YPG güçleri direniyor.

Serêkaniyê'nin güneyindeki Alya Köyü yakınlarında ve Qamişlo'nun 24 kilometre güney batısında bulunan Til Ehmed Köyü çevresinde çetelere yönelik eylemler, çete saldırılarının Rojava'nın genelini tehdit ettiğini gösteriyor.

YPG güçleri, Cezaa bölgesinde de çete saldırılarına karşı tetikte. 14 Aralık'ta Irak-Suriye sınırında bulunan Ramallah Köyü'ne yönelik saldırı girişiminde bulunan çetelerin YPG savaşçıları tarafından engellenmesi gerici çetelerin işgal hevesinin geçmediğine işaret ediyor.

Aynı gün Cezaa'nın kuzeybatısında bulunan Arce Köyü yakınlarında YPG güçleri ile çeteler arasında yaşanan çatışma ise bölgenin IŞİD tehdidi altında olduğunu gösteriyor.



Polis zoruyla kentten atıldılar

IŞİD çetelerinin Kobanê'ye yönelik saldırılarının ardından Maraş'a giden ve mevsimlik işçi olarak çalışan Kobanêliler sermaye devletinin ırkçı-ayırıcı politikalarından paylarına düşeni aldılar.

Gece yarısı Kobanêlilerin kaldığı barakaları basan polis, 150 kişiyi önce sınır dışı etmek istedi, ardından ise Suruç'a getirip sokak ortasında bıraktı.

Ailelerin kaldığı derme çatma barakalar polis

Hırsızlar hala hırsız!

AKP-cemaat çatışmasının en sert biçimiyle kendini gösterdiği 17-25 Aralık yolsuzluk operasyonlarının üzerinden bir yıl geçti. Aradan geçen bu süre zarfında, iktidar kavgasına tutuşan dinci-gerici klikler arasındaki çatışma daha da şiddetlendi, iki tarafın da pislikleri – şimdilik bir kısmı- ortalığa saçıldı. Sonuç: Hala hırsızlar, katiller; hala sömürü düzeninin bekası için çalışıyorlar.

İkisi de hırsız ikisi de katil

Dış politikada savaş ve saldırganlık nidalarını yükselten AKP iktidarı, her ne kadar emperyalist merkezlerce törpülense de, bu tutumu onu dış politikada iflas sonucu ile yüzyüze bıraktı. Bunun yanında, Kürt sorununun “çözümü” konusunda girilen açmazın döne döne kendini ortaya koyması ve AKP’nin oyalama taktiğinin gün geçtikçe Kürt halkının tepkisiyle karşılaşması ve kendisini zorlaması; son olarak da baskı ve zorbalıkla zapturapt altına almaya çalıştığı tüm kesimlerin Haziran Direnişi ile patlayan öfkesi AKP’nin eteklerini tutuşturdu.

Bu durumu fırsat bilen Gülen Cemaati de, emperyalist merkezlerin onayıyla AKP’ye karşı operasyona başladı. Yolsuzluk ve rüşvet operasyonlarıyla AKP’nin pisliklerinin bir kısmını ortaya serdi. Böylece AKP, iktidarını koruma sorunu yaşarken onu iyice köşeye sıkıştırmayı, iktidar çatışmasında kendisini güçlendirmeyi amaçlamıştı. Bunu yaparken de AKP’ye yönelen kitlesel tepkileri yedeğine alacağını sanmıştı.

Gelinen yerde AKP-cemaat çatışması yeni hamlelerle kendisini ortaya koyuyor. Ancak ortaya saçılan tüm bilgi ve belgeler, bu iki gerici odağın çok yakın bir süreçte iktidar ortağı olarak kirli işbirliğinin düzeyini, emekçi kitlelere karşı işledikleri suçlardaki ortaklıklarını gösteriyor. Aradan geçen bir yılın ardından hırsızlık ve yolsuzluk da, bu kirli ilişkiler üzerinden elde edilen rantın paylaşımı kavgası da devam ediyor.

Cemaatten AKP’ye ilk açık hamle

Geçtiğimiz yıl 17 ve 25 Aralık tarihlerinde yapılan yolsuzluk operasyonları, AKP ve cemaatin bir süredir devam eden iktidar kavgasının kendisini açık biçimiyle göstermesi oldu. Kol kola girerek sömürü ve yağma düzeninin sürmesi için çalışan, toplumu dinci-gerici temellere dayalı olarak yeniden şekillendirmenin adımlarını atan, devletin tepesini tutmanın olanaklarıyla rant musluklarını sonuna kadar açan gerici ittifak, yaşadığı iç çatışmayı cemaatin hamlesiyle yeni bir düzleme taşıdı.

Yolsuzluk operasyonlarında dinci şef Tayyip Erdoğan’a kadar dayanan bir dizi pislik ortalığa saçıldı: Ayakkabı kutularında saklanan paralar, yolsuzluklar, rüşvetler, tapeler, Alo Fatihler, paraları sıfırlamalar vb...

AKP’li bakanların, onların çocuklarının, Tayyip Erdoğan ve ailesinin, yolsuzluk ve rüşvet çarkındaki patronların icraatlarının bir kısmı gün yüzüne çıktı.

Saldırı bunlarla sınırlı kalmadı. Cemaat belli



aralıklarla ses kayıtları servis etti. AKP’nin Suriye’ye dönük kirli hesapları uğruna MİT aracılığıyla yaptığı planları ortaya çıkardı. Süleyman Şah Türbesi ile ilgili ses kayıtlarını servis etti, MİT TIR’larını durdurdu vb...

Karşı hamle: Operasyonlar

Bu süreçte kitlesel protestoların hedefi olan AKP ise polis ve yargı içinde yaptığı operasyonlarla cemaate karşılık verdi. 17-25 Aralık yolsuzluk operasyonlarının ardından polis içindeki bir dizi müdür ve amirin yerleri değiştirildi. Katliam ve komploları AKP ile birlikte planlayan polis şefleri gözaltına alındı, tutuklandı.

Öte yandan, AKP cemaatin yargı içindeki gücünü tasfiye operasyonu başlattı.

Yolsuzlukların üzerini örtmek için canhıraş çabalayan AKP, burjuva hukukunu bile kaba bir biçimde çiğneyerek adeta meydan okudu. Gerisi ise AKP’nin saldırılarına yasal dayanaklar hazırladığı bir süreç oldu.

Dinci şefin “inlerine gireceğiz” nidalarının ardından, gelinen yerde, AKP de cemaate karşı hamlelerini sürdürüyor. Geçtiğimiz günlerde Zaman gazetesi ve Samanyolu TV’ye yapılan operasyonlar, AKP ile cemaat hesaplaşmasının sürdüğünü gösterdi.

Devrimci sınıf iki hırsız da süpürecek

AKP ile cemaat arasında süren çatışma, burjuvazi adına devleti yöneten iki gerici odağın da gerçek yüzünün bir kez daha ortaya çıkmasına vesile oldu. Ancak örgütlü bir kitle mücadelesinin yokluğunda, devrimci sınıfın siyasallaşmış mücadelesinin yoksunluğunda, bu düzen içi çatışmayı devrim lehine kullanacak olanaklardan da söz edilemezdi. Böyle de oldu/oluyor.

Buna karşın, ortaya saçılan tüm bu pislikler, şu ya da bu düzeyde, işçi ve emekçilerin toplumsal belleğine işleniyor. Er ya da geç, devrimci sınıfın önderliğinde yükselecek örgütlü kitle mücadelesi, kölelik ve sefaleti derinleştirmede kol kola girerken kendilerine sundukları devasa rantın paylaşımı nedeniyle kavgaya tutuşanların gerçek kavgaya düşmanı olacaktır. Gerçek hesap o zaman sorulacaktır.

Özgür basın mı düzen içi iktidar savaşı mı?

14 Aralık sabahı cemaat medyasına yapılan polis operasyonunun ardından cemaat taraftarlarının attığı ana sloganlardan biri “Özgür basın susturulamaz!” oldu. Zaman Gazetesi Genel Yayın Müdürü Ekrem Dumanlı’nın gözaltına alınışı sırasında yüzlerce cemaat taraftarı bu sloganı attı.

Daha birkaç yıl önce, dümeninde AKP-Cemaat koalisyonunun bulunduğu sermaye devletinin komploları ve gerici uygulamalarının yandaşı olan cemaat medyası, AKP ve Tayyip Erdoğan tarafından düğmesine basılan operasyonun ardından bu sloganı sahipleniverdi.

Böylelikle, bu topraklarda her türden gericiliğe, yağma, sömürü ve köleliğe karşı işçi sınıfı ve emekçilerin sesi olan devrimci ve ilerici basına ait bu slogan bu kez cemaat cephesinin ağzına sakız oldu. Sakız oldu çünkü, şimdiki kadar gerçekten özgür ve sınıftan yana taraf olan, sermaye medyası değil devrimci basın geleneği oldu.

12 Eylül faşizmini hatırladılar

Sabahki operasyonun ardından daha ileri gidilerek polis baskını ve gözaltılar 12 Eylül askeri faşist darbesiyle karşılaştırıldı. 12 Eylül artığı baskı ve terör uygulamalarını, gerici iktidar koltuğunu paylaşırken alkışlayanlar, sayfalarından övenler ‘demokrasi’ ve ‘darbe’ kavramlarını hatırladı.

Gericiliğin bir başka cephesinin kendini ‘özgür basın’ ilan etmesi, ham bir AKP karşıtlığı üzerinden varlığını sürdüren sol ve liberallerin de tam desteğini aldı. Yapılan açıklamalarda, cemaat medyasına yapılan operasyon ‘demokrasiye ve medyaya darbe’ olarak nitelendirildi. Cemaat medyası, medyada yapılan operasyon yorumları üzerinden de sözde günah çıkarmayı da ihmal etmedi.

Cemaat medyası günah çıkartıyor...

Polis şebekesi içindeki cemaat yapılanmasıyla ilgili kitap yazdığı sırada tutuklanan ve 1 yıl tutuklu kaldıktan sonra serbest bırakılan Cumhuriyet gazetesi yazarı Ahmet Şık’ın, cemaat medyasına yönelik operasyonla ilgili “Birkaç yıl önceki faşizm döneminin kudretli sahiplerinden cemaatin bugün yaşadığının adı da faşizmdir. Faşizme karşı çıkmak erdemdir” tweetine Zaman gazetesinden yanıt geldi.

Zaman Gazetesi Washington Temsilcisi Ali H. Aslan, “Faşiste faşist dediğin için teşekkürler Ahmet Şık. Ve lütfen hakkını helal et. Biz senin özgürlüğüne böyle sahip çıkamamıştık” diye paylaşımında bulundu.

Daha birkaç yıl önce ileri faşizan uygulamaları sayfalarından selamlayan cemaat medyası (Zaman, Samanyolu...) şimdi ise AKP iktidarıyla rant ve gerici iktidar mücadelesinde istediklerini alamadığında bir zamanlar keyfini sürdüğü iktidarın elinde tutsak ediliyor. İşte, her yönüyle gerici iktidar savaşı.

O ZAMAN düzeltmekte fayda var.

‘Özgür basına darbe değil’ düzen içi iktidar savaşı!

Tutsaklara yayın yasağı mücadeleye kırıldı

Devrimci ve ilerici basın (*Atılım, Barikat, Demokratik Modernite, Halkın Günlüğü, Halkın Sesi, Kaldıraç, Kızıl Bayrak, Meydan, Mücadele Birliği, Özgür Gelecek, Özgür Halk, Proleter Devrimci Duruş, Siyaset, Türkiye Gerçeği, Yarın, İşçi Meclisi*) çalışanları yayın yasağına karşı 12 Aralık'ta Bakırköy Kadın Hapishanesi önündeydi.

Basın açıklamasını Özgür Gelecek gazetesinden Sevil Doğan okudu. Doğan, "Devletin, kendisine muhalif olan, kendisi için tehdit oluşturan tüm kesimleri cezalandırmak için uyguladığı baskı politikalarına eklediği bu keyfi uygulama ile planlanan tecrit ve tırtman yoğunlaştırmak olduğunu çok iyi biliyoruz" diyerek, buna izin vermeyeceklerini söyledi.

"İçeride ve dışarıdaki direnişlerle kuşatma parçalandı"

19-22 Aralık Direnişi'nin yıldönümünün yaklaşmasına değinen Doğan, başta tutsaklar olmak üzere, imha politikalarına karşı yürütülen direnişe engel olunamadığı gibi, bugün de yayınların içeriye girmesine engel olunamayacağını belirtti. Doğan, daha sonra şunları söyledi: "Bunu, birkaç hafta önce başlayan eylemlerimizin sonuç vermeye başlamasından da görmek mümkün. Sincan Kadın Kapalı Hapishanesi'nde ise tutsakların kapı dövme eylemleri, başta Bakırköy ve Sincan kadın hapishaneleri olmak üzere birçok hapishane yönetimi ile yapılan görüşmeler sonucunda, yayınların içeriye tekrar alınabileceği söylendi."

Devrimcileri bedenlen tutsak eden devlet bu yasa ile düşünceleri kuşatmaya çalışsa da bugün içeride ve dışarıdaki direnişlerle devletin bu kuşatma saldırısı parçalanmaktadır."

Tutsaklar için yayın bırakıldı

Açıklamanın ardından yasak fiilen geri çekildiği için eylemlere ara verileceği belirtilerek tutsaklara iletilmek üzere içeri gazete bırakmaya geçildi. Askerlerin yasak diyerek engellemeye dönük tutumuna rağmen bir süre beklendikten sonra gazeteleri vermesi için bir eylemci içeri alındı. Yayınların tutsaklara ulaştırılmasıyla eylem sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Yayın yasağı geri çekildi

Hapishanelerde devrimci tutsaklara tecrit, devrimci basına ise sansür anlamına gelen tutsaklara yayın yasağı uygulaması geri çekildi.

Adalet Bakanlığı, duyarlı kamuoyunun tepkisi ile sol, sosyalist, anarşist ve devrimci basının mücadelesi üzerine, hapishanelere getirdiği yayın yasağı genelgesini geri çekmek zorunda kaldı.

Hapishanelerde tutsaklara tebliğ edilen yazıyla, yayın yasağının resmi olarak geri çekildiği iletildi.

5 Aralık'ta yayınladığı genelgeyle yasağı geri çeken Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'nün yazısında "Tutuklulara avukatları, aileleri, görüşçüleri tarafından getirilen yahut postalanan yayınların bedeli ödenmiş olduğundan verilmesine..." ifadelerine yer verildi. Buna göre, yasaklama kararından bugüne el konularak tutsaklara verilmeyen tüm yayınlar tutsaklara geri verilecek.



2014 basına dava yılı

Türkiye Gazeteciler Cemiyeti (TGC) ve Türkiye Gazeteciler Sendikası (TGS), 2014 yılında açılan basına yönelik davalarla ilgili basın toplantısı düzenledi. 16 Aralık'ta TGC binasında düzenlenen basın toplantısında ilk konuşmayı TGC Genel Başkanı Turgay Olcayto gerçekleştirdi. Olcayto, 2014'e bakıldığında karanlık bir yıl olduğunu, "doğruları öğrenmeden bahsedemediklerini" söyledi. Haber alma hakkının engellendiğini, bu yolun tıkandığını vurguladı.

TGS Genel Başkanı Uğur Güç ise, cumhuriyet tarihinde gazetecilere yönelik en ağır baskı

döneminden geçildiğini belirtti. Bunun bizzat hükümet eliyle uygulandığına ve yargı cezalarıyla sürdürüldüğüne değinen Güç, buna karşı yıllardır mücadele ettiklerini ve bu mücadelenin bitmeyeceğini söyledi.

Basın toplantısında Sibel Güneş'in sunumuyla basına yönelik baskı raporu aktarıldı. TGC'nin ilke ve görevlerinden alıntı yapılarak yayın yasaklarına, akreditasyon engellemelerine, siber saldırılara, davalara değindi. Güneş 2014 yılında bir foto muhabirinin iş cinayetine kurban gitmesine ve Adana'da infaz edilen Azadiya Welat dağıtımcısı Kadir Bağdu'ya da dikkat çekti.

2014 yılının genel tablosunu sunan Güneş, ikinci

sunumda 17 Aralık yolsuzluk operasyonu ile ilgili haberlere açılan davaları aktardı. 60 gazeteciye 100 dava açıldığını belirtirken bu davalardan 20'sinin Merdan Yanardağ'a, 35'inin ise Hakan Gülseven'e açıldığını söyledi. Bu davaların ortak özelliklerinden birinin, çoğunun dönemin başbakanı Tayyip Erdoğan veya ailesinden bireyler tarafından açılması olduğunu altını çizdi.

Güneş, dava açılmasıyla birlikte yüzlerce tekzip başvurusu ile de gazetelerin baskı altına alınmaya çalışıldığını ifade etti. Bu tablonun örgütlenmenin önemini ortaya çıkardığını belirten Güneş, mesleki dayanışmayı büyütme gerektiğini söyledi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

“Türkiye’ye biber gazı sağlamayın”

Uluslararası Af Örgütü Türkiye’ye biber gazı sağlayan ülkelere ve özelde Güney Kore’ye “Türkiye’ye biber gazı sağlamayın” çağrısı yaptı.



Sermaye devleti yeni dönemde tüm ülkeyi gaza boğma planları çerçevesinde 2015 yılı için Güney Kore’den 2 milyon adete yakın biber gazı fişegi alımı yapmaya hazırlanıyor. Konuyu gündemine alan Uluslararası Af Örgütü ise, yaptığı açıklamada, Türkiye’ye biber gazı sağlayan ülkelere ve özelde Güney Kore’ye “Türkiye’ye biber gazı sağlamayın” çağrısı yaptı.

“Ya durdurun ya da baskıya ortak olun”

Uluslararası Af Örgütü (Amnesty International), yaptığı basın açıklamasında Güney Kore hükümetinin Türkiye’ye sevkiyatı planlanan biber gazını engellemesi için çağrıda bulundu.

Uluslararası Af Örgütü’nün açıklamasında şu ifadeler yer verildi:

“Türkiye’ye biber gazı ve diğer gösteri kontrol ajanlarının sevkiyatı hemen durdurulmalıdır yoksa daha fazla baskı ve kötüye kullanım riski ortaya çıkacaktır. Güney Kore hükümeti yetkilileri baskıcı ve keyfi bir şekilde protestoculara karşı güç uygulayan bir ülkeye herhangi bir silah gönderilmemesi konusunda hızlı ve açık bir mesaj göndermelidir. Türkiye Hükümeti’nin barışçıl gösteri hakkına karşı uygulamaları güvenlik ve insan haklarına dair uluslararası standartlar ile tamamen çelişmektedir. Türkiye’nin biber gazı kullanımı ile ilgili oldukça sabıkası vardır”

Bahreyn’de satışı durduruldu

2014 Ocak ayında Bahreyn Watch grubu ve Amnesty International’ın birlikte yürüttüğü, Güney

Kore’deki güçlerin de dayanışma içerisinde olduğu bir kampanya ile Güney Kore’deki DaeKwang firmasının Bahreyn’e biber gazı satışı durdurulmuştu.

Aynı firma şu anda Türkiye ile anlaşma imzaladı. Güney Kore, Wassenaar Düzenlemesi bileşenlerinden ve bu oluşumda dünyanın en büyük 41 silah ihracatçıları var. Bu grubun kılavuzları ve prensiplerine göre kimyasal irritantların insan hakları ihlaline sebep olduğu ülkelere satışının devlet tarafından engellenmesi söz konusu.

Biber Gazı Yasaklansın İnisiyatifi: Satışı durdurun

Türkiye’de biber gazının kimyasal bir silah olduğunu ve yasaklanmasını talep eden Biber Gazı Yasaklansın İnisiyatifi de kimyasal silah alımıyla ilgili “Hukuksuzca üzerimizde kullanılan, uzuv kayıplarına, can kayıplarına sebep olan, tüm doğa ve canlılar için fiziksel ve ruhsal sorunlara, tahribatlara, ölümlere sebep olan bu silah yasaklanmalıdır!” demiş ve Kore yetkililerine satışın durdurulması için açık bir mektup göndermişti.

Yeni alımlar gündemde

Keyfi uygulamaları arttıracak bir iç güvenlik yasasına ek olarak, 2015 yılı için; her biri 650 bin TL olan TOMA’ların alımı için AKP eski milletvekilinin ortağı olduğu firma ihaleyi almıştı.

Bu kapsamda, geçtiğimiz ay 65 TOMA alındı, yeni ihale ile de 50 TOMA için sözleşme imzalandı, Otokar firması ile 161.9 milyon TL’lik Akrep ihalesi tamamlandı ve yaklaşık 55 milyon TL’lik milyonlarca miktarda kimyasal silah siparişi için anlaşma imzalandı.

Aleviler can güvenliği endişesi taşıyor

Alevi Bektaşî Kültür Enstitüsü’nün Türkiye, Kuzey Avrupa ve Balkanlar’da yaşayan Alevi ve Bektaşî inancındaki kişilerle yaptığı araştırma, Alevilerin can güvenliği kaygısının had safhaya ulaştığını ortaya koydu.

Ortadoğu’da mezhep çatışmalarının şiddetlenmesi nedeniyle Aleviler için en öncelikli sorunun “Can güvenliği kaygısı” olduğu belirtilen raporda, olası bir durum karşısında kolluk güçlerinin tarafsız davranmayacağı düşüncesinin yaygın olduğu da vurgulandı.

Aleviler hedef haline gelebilir

Bazı dinci-gerici örgütlerin Türkiye’nin birçok bölgesinde ‘giderek radikalleştiği’ belirtilen raporda, bu gerici örgütlerin “Alevi yurttaşlarda hedef haline getirilebilecekleri endişesini doğurmakta ve can güvenliği kaygısı yaratmakta” ifadelerine yer verildi.

Alevi köylerinde sermaye devletinin, kendisinden hizmet isteyen muhtarların karşısına cami ve imam hatip yapılması baskısıyla çıkmasının şikayetler arasında olduğu belirtildi.

‘Alternatif Alevi’ çabası ters tepti

Alevilerin iş bulma sorunlarının yanısıra, fişleme ile de karşılaştıkları belirtilen raporda, “devlet Alevisi” yaratma projesinin ters teptiğinin altı çizildi. Öte yandan, rapora göre, Alevi ve Bektaşîler düzen siyasetçilerinin kullandığı dil, üslup ve ifadelerin kimliklerine saygı duyulmadığını gösterdiğini savunuyor ve bunun ötekileştirme olduğunu düşünüyor.

Bursa’da etkinlik hazırlıklarına polis terörü

4 Ocak günü direnişçi işçilerle dayanışma amacıyla Bursa’da yapılacak etkinlik için yaygın bir duyuru faaliyeti sürdürülüyor. Merkeze, servis noktalarına ve emekçi mahallelerine afişler yapılırken, mahallelerde etkinliğe destek veren esnaflar afişlerini dükkanlarına asıyorlar.

14 Aralık günü kent merkezinde Heykel, Timurtaşpaşa, Fomara ve Kent Meydanı’na etkinliğin duyuru afişleri yapıldı. Yanısıra Erikli, Esenevler ve Kestel’de de afişleme devam etti.

Kestel’de yapılan afiş çalışmasında polisin keyfi tutumu nedeniyle arbeye yaşandı ve sınıf devrimcileri zor kullanılarak Kestel Emniyet Müdürlüğü’ne götürüldü.

Polisin kabahatler kanununu gerekçe göstererek ceza kesmek için sınıf devrimcilerini karakola götürmek istemesi karşısında direnç gösteren 3 sınıf devrimcisine TMSŞ ve asayiş polisleri saldırdı. Bir devrimciyi yere yatırıp ters kelepçeleme ve darp eden polis, sınıf devrimcilerini önce karakola, ardından sağlık kontrolüne götürdü. Ceza kesilmesinin ardından devrimciler serbest bırakıldı.

Amed'de polis Kadir Çakmak'ı katletti



Sermaye devletinin kolluk güçleri bir kez daha kan döktü. Diyarbakır'ın Sur ilçesinde polisler 16 yaşındaki Kadir Çakmak'ı 16 Aralık akşamı başından vurarak katletti.

Sur ilçesi eski Yoğurt Pazarı denilen bölgede polisler operasyon yaptı. Operasyon sırasında Kadir Çakmak adlı çocuk başından iki ve göğsünden bir olmak üzere 3 kurşunla vurularak katledildi. İnfazın yapıldığı eski Yoğurt Pazarı bölgesindeki işyerlerinin kameralarının açık olduğu ve infazın kayıtlarda olduğu bildirildi. Yaşanan infazın ardından polis, Çakmak'ın katledildiği yere bakan esnafın güvenlik kamera kayıtlarına el koydu.

Çakmak'ın katlinin vacip olduğuna inandırıcılık kazandırmak isteyen polis, yüzü maskeli bir kişinin zırhlı polis aracından açılan ateş sonucu vurulduğu görülen görüntüleri basına servis etti.

“Çakmak hedef alındı”

Çakmak'ın katledilmesine ilişkin konuşan görgü tanıkları kar maskeli özel hareket polislerinin Çakmak'ı hedef gözeterek vurduğunu söyledi. Görgü tanıkları, Kadir Çakmak'ın kar maskeli özel hareket polisleri tarafından zırhlı araçlardan açılan ateş tarafından vurulduğunu belirtti.

Polislerin mahalle aralarını taradığını ifade eden tanıklar, bu kurşunların arasından Çakmak'ı çekip

aldıklarını fakat polisin ambulansı engellemesi nedeniyle Çakmak'ın ellerinde can verdiğini belirttiler.

Hastane önünde konuşan Çakmak'ın babası Murat Çakmak, oğlunun internet kafede bulunduğunu ve sigara almak için dışarıya çıktığını, ancak bu sırada sokak başında bekleyen yüzü kapalı polisler tarafından silahla vurulduğunu söyledi.

Çakmak'ı binler uğurladı

Kadir Çakmak'ın cenazesi, otopsi işlemlerinin ardından Selahattin Eyyübi Devlet Hastanesi morgundan alındı. Çakmak'ın cenazesi Bağlar ilçesinde bulunan Yeniköy Mezarlığı'na getirildi.

PKK bayraklarına sarılı Çakmak'ın cenazesini omuzlayan kitle buradan defnedileceği yere doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüşte Çakmak'ın posterleri mahalledeki arkadaşları tarafından taşınırken sloganlar atıldı. Cenaze törenine Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi Eş Başkanı Gültan Kışanak, Kayapınar, Sur, Yenişehir ve Bağlar belediyesi eş başkanları, DBP Diyarbakır İl Eş Başkanı Ali Şimşek'in yanı sıra binlerce kişi katıldı.

Cenazenin toprağa verilmesinin ardından saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşunun ardından MEYA-DER Başkanı Leyla Ayaz ve DBP Amed İl Eş Başkanı Ali Şimşek konuşma yaptılar.



Çarşı değil Haziran Direnişi hedefte

Haziran Direnişi'ne katıldığı için 'Türkiye Cumhuriyeti Hükümetini Ortadan Kaldırmaya Teşebbüs Etme' ve 'Terör Örgütü Kurmak veya Yönetmek' gibi suçlamalarla Beşiktaş taraftar grubu ÇArşı'nın 35 üyesi hakkında açılan davanın ilk duruşması 16 Aralık'ta görüldü.

Duruşma için yüzlerce kişi Çağlayan'daki İstanbul Adliyesi'nde buluştu.

Çeşitli siyasi parti yöneticilerinin yanı sıra Berkin Elvan'ın annesi Gülsüm Elvan'ın da dayanışma için katıldığı duruşmada, ÇArşı'ya destek için 200 avukat adliyeye geldi. Fenerbahçe ve Galatasaray taraftarları da ÇArşı üyelerine destek verdi.

Duruşmada hakim keyfi tavır ve söylemleri tepki topladı. İddianamede yer alan tapelerin hukuksuz olduğunu belirten avukatlar, tapelerin dosyadan çıkarılmasını talep ettiler. Mahkeme başkanı ise avukatların tüm taleplerini reddetti.

Çarşı üyesi Cem Yakışkan savunmasını yaptı. Gezi Parkı eylemlerine katıldığını söyleyen Yakışkan, ÇArşı'ya illegal örgüt suçlaması yöneltilmeyeceğini belirtti. "Terör örgütü" yöneticiliği ve ÇArşı'nın "terör örgütü" olduğu iddiasını reddeden Yakışkan, "Darbe yapacak gücümüz olsaydı, Beşiktaş'ı şampiyon yapardık" dedi.

Savunmasını veren Numan Bülent Ergenç ise eylemler sırasında bıçaklandığını ve yaralı halde polisle çatışmasının mümkün olmadığını söyledi.

Sezgin Gülnar ve Arda Mutlu Doğan savunmalarını yaparak suçlamaları kabul etmediklerini söyledi.

Çarşı üyeleri, ifadelerinde kendilerine yöneltilen "terör örgütü" ve "darbe" iddialarının asılsız olduğunu söylediler. Çarşı üyesi Ayhan Güner, savunmasında asil kendilerine darbe yapıldığını ifade ederek düzmece iddianameye tepki gösterdi.

Volkan Eroğlu, Burak Bulut, Yusuf Demirci ve Hakan Tezel de savunmalarını yaparak suçlamaları reddettiler.

Savunmaların ardından avukatların taleplerini değerlendiren mahkeme heyeti, 27 kişinin yurt dışına çıkışı yasasını kaldırırken duruşmalardan varestede tutulmasına karar verdi. Duruşma 2 Nisan 2015'e ertelendi.

Polis cinayetleri hız kesmiyor

İzmir'de birbirleri ile kavga eden kardeşleri ayırma bahanesi ile silahına başvuran polis, Emrah Demir'i vurarak katletti.

Her yıl onlarca kişiyi katlederek, cinayetlere "kaza" süsü vermeye çalışan polisin son kurbanı İzmir'in Menemen ilçesinden Emrah Demir oldu. Çaltı Köyü Çınarlıdere Mahallesi'nde sokakta kavga eden kardeşlere müdahale eden çevik kuvvet polisi, kavga eden kardeşleri 'korkutmak' için silahına

başvurdu. D.G. adlı polis, kargaşa sırasında Emrah Demir'i silahıyla vurdu. Demir, yere düşerek hayatını kaybederken çevredeki emekçiler durumu sağlık ekiplerine ve jandarmaya bildirdi.

Demir'i öldüren polis D.G., jandarma ekiplerine teslim olurken polisi aklamak üzere soruşturma başlatıldı. Olaydan bir gün önce bir polis daha beylik tabancası ile eşini katletmişti.

Toplumsal muhalefete karşı hiç çekinmeden katliama başvuran polis, sokaklarda devletin kendisine verdiği güce güvenerek terör estiriyor ve çekinmeden katledebiliyor. Cinayetlerin ardından 'kaza' ve 'yere düşerken ateş aldı' şeklinde bahanelere başvuran polisler de yargı tarafından aklanıyor.

“İşte ihanet, işte Türk Metal”



15 Aralık günü metal işçisine yeni bir ihanetin altına imza atan Türk Metal çetesi, satış sözleşmesinin üzerini örtmek için algı operasyonu yoluna gitti.

3 yıllık satış sözleşmesine inandırıcılık kazandırabilmek için her fırsatı değerlendiren taşeron sendika, şube başkanları ve temsilcilerinin MESS'e bağlı işyerlerinde sözleşmenin detaylarını açıkladığını, “yapılan açıklamaların işyerlerinde sevinç ve coşkuya neden olduğunu” iddia ediyor.

MESS uşakları, Tofaş'tan, Arçelik'e; Türk Traktör'den Karsan'a; Delphi'den, Mercedes'e; Renault'tan, CMS'ye; Ford Otosan'dan, Aygaz'a; Beyçelik'ten, Valfsel'e, Bosch'a kadar MESS'e bağlı tüm işyerlerinde sözleşmenin anlatıldığını savunuyorlar.

Metal işçisinin ihanet sözleşmesinin detaylarını öğrendiğini iddia eden MESS uşakları, pek çok fabrikada “İşte başkan işte sendika” sloganlarının atıldığını iddia etti. İhanet sözleşmesinin fabrikalarda “memnuniyetle” karşılandığı yalanını güçlendirmeye

çalışan işbirlikçi Türk Metal ağaları, fabrikalarda sendika üyesi işçilerin sözleşme ile ilgili gelen sorularının cevaplandırıldığını, kimsenin aklında soru işareti bırakılmadığını iddia ettiler.

MESS uşağı Türk Metal ağaları ne derse desin gerçek gün gibi ortada.

* MESS'le imzalanan sözleşmenin 3 yıllık süre zarfında geçerli olması bile bu seferki ihanetin boyutunu ortaya koyuyor. Metal işçisinin bu köleliğe 3 yıl daha katlanması isteniyor.

* Türk Metal, ücretlere ilk altı ay için ortalama 9,78 oranında zam alındığını iddia ederek satış sözleşmesini pazarlamaya çalışıyor. Oysa, ücret eşitsizliği hesaba katıldığında bu oran yüzde 3'lere kadar düşüyor.

* Açıklamada ayrıca, üçlü pakete ortalama yüzde 15,20 zam alındığı, sözleşme imzalandıktan sonra da 300 TL erzak yardımı yapılacağı bildiriliyor. Metal işçisinin ağzına bir parça bal çalınarak ihanetin üzeri kapatılmaya çalışılıyor.

Türk Metal bir kez daha sattı

MESS'in kölelik dayatmaları karşısında metal işçilerinin tepkisini dizginlemek için sendikacılık oyununu sürdüren ve göstermelik olarak uyuşmazlık zaptının tutulmasının ardından Türk Metal çetesi kendisinden bekleneni yaptı.

Yakın zamanda satışın işaretlerini veren sendika ağaları MESS ile 15 Aralık'ta gerçekleştirdikleri görüşmede ihanet sözleşmesinin altına imza attı. Üstelik bu ihanet şebekesi altına imza attıkları ihaneti “hayırlı uğurlu olsun” başlığıyla duyurdu. Yapılan açıklamada MESS'in dayatmalarının akıbetine dair hiçbir bilgi paylaşılmaması dikkat çekti.

Türk Metal çetesi ihanet sözleşmesini imzalamasının ardından şu açıklamayı yaptı:

“HAYIRLI UĞURLU OLSUN - İLK 6 AY için ortalama % 9,78 zam

Sendikamız ile MESS arasında devam eden müzakereler anlaşma ile sonuçlandı. Genel Başkanımız Pevrul Kavlak başkanlığındaki heyetin vardığı anlaşma uyarınca ücretlere ilk 6 ay için % 9,78 zam yapılacak.

Üçlü pakette de ortalama % 15,20 oranında artış sağlandı.

Ayrıca, sözleşme imzalandıktan sonra 60 gün içinde, 300 TL tutarında erzak yardımı yapılması konusunda da anlaşmaya varıldı.

Sözleşme ile ilgili tüm ayrıntıları, şube başkanlarımız yarından itibaren işyerlerinde açıklayacak.”



MESS-Türk Metal oyunu bitti, satış tamam...

Grup TİS sürecinde MESS ile Türk Metal arasında yapılan görüşmede beklenen oldu, satış tamamlandı.

Türk Metal tarafından yapılan açıklamada ücretlere ilk altı ay için ortalama 9,78 oranında zam alındığı bildirildi. Açıklamada ayrıca üçlü pakete ortalama yüzde 15,20 zam alındığı, sözleşme imzalandıktan sonra da 300 TL erzak yardımı yapılacağı bildirildi.

Açıklamada başka da bir şey söylenmedi. Sözleşmenin ayrıntılarının işçilere daha sonra sendika yetkilileri tarafından anlatılacağı ifadelerine de yer verildi.

Türk Metal'in açıklamasında MESS dayatmalarına ne olduğu, sonraki altı aylık dönemlere dair zamların ne olacağı hakkında en ufak bir ifadeye yer verilmedi.

Tüm bunlar dört dörtlük bir satışın habercisidir. Bu kısa açıklama metni tam anlamıyla bir satış ilanıdır!

9,78 oranındaki zam bir aldatmaca tam bir göz boyamadır. Ücret eşitsizliği hesaba katıldığında bu oran yüzde 3'lere kadar düşmektedir. Ama dahası Türk Metal, gelen bilgilere göre sözleşme süresinin 3 yıla çıkarılmasını kabul etmiştir. Bu durumda metal işçisi ilk 6 ay dışında enflasyon oranlarına talim edecektir.

Besbelli ki 300 TL'lik tek seferlik erzak yardımı da metal işçisinin ağzına bir parmak bal misali sürülmektedir.

Bu sözleşme ile Türk Metal bir kez daha metal işçisinin emeğini MESS'e altın tepside peşkeş çekmiştir.

Metal işçileri bu satış sözleşmesini kabul etmemeli, Türk Metal çetesini yıkmalıdırlar.

Bu koşullarda özellikle Birleşik Metal-İş üyesi metal işçilerine büyük sorumluluk düşmektedir. Bu satış sözleşmesine imza atılmamalı, MESS-Türk Metal'in düzenine boyun eğilmemelidir.

Metal İşçileri Birliği

16 Aralık 2014



MESS-Türk Metal ittifakını parçalamak için...

Oyun sona erdi ve metal işçisi yine satıldı. Geçtiğimiz eylül ayından beri süren ve 150 bin metal işçisini doğrudan ilgilendiren 2014-2016 MESS Grup TİS sürecinde Türk Metal çetesi yeni bir ihanete imza attı.

Metal patronlarının örgütü MESS ile imzaladığı satış sözleşmesini açıklayan Türk Metal çetesi, bu büyük ihanetin üzerini fabrika fabrika gezerek örtmeye çalışıyor. İhanet şebekesi, bunu yaparken de sayı ve yüzde oyunlarıyla imzaladığı satış sözleşmesinin ne kadar iyi olduğuna metal işçisini ikna etmeye çalışıyor. Türk Metal yöneticileri fabrikalarda yaptıkları açıklamalarda 'Hepimize hayırlı uğurlu olsun' diyerek metal işçisini kandırmaya çalışıyorlar, göz boyuyorlar. Sendikanın web sitesinde ise 'MESS görüşmelerinden zaferle çıktık', 'Zafer sözleşmesi' başlıklı haberlerle yeni satış yutturulmak, satış sözleşmesi cilalanmak isteniyor.

Metal işçisiyle alay ediliyor

Ancak, MESS uşağı Türk Metal ağaları ne derse desin gerçek gün gibi ortada. Metal işçisi bir kez daha açık ve ağır bir ihanetle karşı karşıya. MESS'le imzalanan sözleşmenin 3 yıllık süre zarfında geçerli olması bile bu seferki ihanetin boyutunu ortaya koyuyor. Artan hayat pahalılığı ve enflasyon karşısında eriyen ücretlerle yaşamaya ve çalışmaya mahkum edilen metal işçisinin bu köleliğe 3 yıl daha katlanması isteniyor. Metal işçisine 'İlk 6 ay dışında 3 yıl boyunca enflasyon oranlarına talim et. Sesini çıkarma' deniliyor.

Türk Metal, MESS'le apar topar imzaladığı satış sözleşmesini, ücretlere ilk altı ay için ortalama yüzde 9,78 oranında zam alındığını iddia ederek pazarlamaya çalışıyor. Oysa, ücret eşitsizliği hesaba katıldığında bu oranın yüzde 3'lere kadar düşeceğini cümle alem biliyor. Bu gerçeği, MESS patronları büyüyüp üretim rekorları kırarken ekmeği küçülen metal işçisi etinde, kemiğinde hissediyor. Metal işçisiyle açık açık alay ediliyor.

Zafer diye sunulan satış sözleşmesinde üçlü pakete ortalama yüzde 15,20 zam alındığı, sözleşme imzalandıktan sonra da 300 TL erzak yardımı yapılacağı bildiriliyor. Satışın ardından açıklanan detaylar ise, aylardır efendisi bu çetenin MESS'le yürüttüğü kirli pazarlıklara ayna tutuyor. Geçmişten beri bu çetenin



ihanet senaryolarını tanıyan, bilen metal işçileri için sergilenen tiyatrunun geçmiştekilerden bir farkı yok. Önce, metal işçisinin tepkisini toplayacak bir gasp listesi, ardından ise "dayatmaları geri çektirdik" söylemi altında metal işçisinin kurtarıcısı pozlarına bürünen sendika ağalarının, ölümü gösterip sıtmaya razı etme taktiği. İşte tüm bunlar, Türk Metal-MESS ittifakının metal işçisi üzerindeki kirli ve sefil planlarının özü ve özeti.

Ancak, ihanet çetesinden yana eser gibi görünen bu rüzgarın ters yöne esmesi Türk Metal ağalarını ve MESS'i tedirgin ediyor. İşte bu yüzden, geçmiş yıllarda yaptıkları gibi fabrika fabrika dolaşarak metal işçisini ikna etmeye çalışıyorlar. İşte bu yüzden, 'zafer sözleşmesi' dedikleri ihanet sözleşmesinin 'detaylarını' açıklama ihtiyacı duyuyorlar. Çünkü korkuyorlar. Türk Metal ağaları geçmiş yıllarda Bosch'ta, Arçelik'te, Renault'ta olduğu gibi bu metal işçisinin öfkesinin hedefi olmaktan, koltuklarının sallanmasından ölesiye korkuyorlar.

Satış sözleşmesini yırtmak için...

Bu sözleşme ile Türk Metal bir kez daha metal işçisinin emeğini, alınterini MESS'in sofrasına sunarken

Grup TİS sürecinin diğer aktörü Birleşik Metal-İş Sendikası ise, halihazırda kuru bir açıklamayla metal işçilerine 'Tepkinizi ortaya koyun!' çağrısında bulunuyor. Birleşik Metal-İş, imzalanan sözleşmeyi satış olarak tanımlıyor ve bu satışın arka planını açıklıyor. Ancak, MESS-Türk Metal ittifakını dağıtacak, satış sözleşmesini yırtacak bir önderlik iradesini ortaya koymuyor, koymuyor.

Halihazırda, Türk Metal çetesi satış sözleşmesine imza atsa da Birleşik Metal-İş Sendikası ile MESS arasındaki görüşmeler grev aşamasında devam ediyor. Tıpkı 2010 yılında MESS'in dayatmalarına ve MESS-Türk Metal ittifakına karşı grev silahının kuşanılması ve yeni bir yol açılmasında olduğu gibi Birleşik Metal-İş üyesi metal işçilerine büyük sorumluluk düşüyor. Türk Metal çetesinin hakimiyetindeki çeşitli fabrikalarda, imzalanan satış sözleşmesine tepkilerin olduğu görülüyor, hoşnutsuzluk artıyor. Metal işçisi, Türk Metal-MESS ittifakına tepkili. Yaşananın açık bir ihanet olduğunu görüyor.

Metal işçisinin alınterini hiçe sayan, emeğini gasp eden Türk Metal-MESS ittifakı karşısında metal işçisinin tek yolu var: Satış sözleşmesini kabul etmemek ve yırtmak için mücadeleyi büyütme.

Bu güç, bu birikim metal işçisinin ve Türkiye işçi sınıfının mücadele tarihinde var.

TMMOB: Teslim olmayacağız!

TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu, AKP hükümetinin yeni torba yasa saldırısına karşı basın açıklaması gerçekleştirdi. 16 Aralık'ta Galatasaray Lisesi önünde toplanan yüzlerce mimar, mühendis ve şehir plancısı yasa ile meslek odalarının engellenme girişimini protesto etti. Eyleme Türk Tabipler Birliği üyesi sağlık emekçileri de destek verdi.

Eylemde basın açıklaması TMMOB İKK adına

Süleyman Solmaz yaptı. "Yeni bir başlangıç yapacağız" diyen Solmaz, TMMOB olarak yeni bir mücadele sayfası açacaklarını ve torba yasaya da karşı koyacaklarını söyledi. TMMOB'nin yapısı değiştirilerek durdurulmak istendiğini ifade eden Solmaz "Ama bu mümkün değil" dedi. Saldırı yasasına karşı iktidarın hak ettiği cevabın toplumla birlikte verileceğini söyledi.

"Meslek örgütleri teslim olmayacak"

TMMOB'nin siyasi iktidarın egemenlik kurduğu bir kuruma çevrilmek istendiğini vurgulayan Solmaz

şunları ifade etti: "Bilinmelidir ki, mühendis, mimar, şehir plancıları ve meslek örgütleri; ülke, kamu, halk, meslek, meslektaş yararı bütünlüğündeki mücadelesini sürdürecektir, AKP gericiliği, piyasacılığına ve diktasına teslim olmayacaktır. Odalarımız ve birliğimiz TMMOB, 1970'lerden bugünlere dek oluşturduğu demokratik mevzileri koruyacaktır. Toplumsal muhalefet güçleriyle birlikte eşit, özgür, demokratik, halkın refah, kardeşlik ve barış içinde yaşadığı, gericiğin dogmatizminin alt edildiği, bilim ve teknolojinin aydınlatıcılığındaki yeni bir Türkiye mücadelesini kararlılıkla sürdürecektir."

Kızıl Bayrak / İstanbul

Homurdanmaları bırakıp hesap sormalıyız!



Her dönem bir ihanet sözleşmesine imza atan Türk Metal Sendikası bir dönem daha, bu sefer üç yıllığına bir ihanet sözleşmesine daha imzasını attı. Bu ihanet biz metal işçilerini hiç şaşırtmamalı, tam aksine Türk Metal Sendikası'na olan öfkemizi daha çoğaltmalı.

İmza attıkları ihanet sözleşmesini biz işçilere zafer kazanmış edasıyla sabah vardiyalarından başlayarak anlatmaya başladılar. İhanet sözleşmesini bizlere yalanlarıyla inandırmaya çalıştılar. Sözde MESS'in tüm baskılarına rağmen 3,78 zam direktmesine rağmen, "sendikamız" biz işçilerin adına mücadele etmiş, direnmiş ve 3,78 zamma karşı toplamda saat ücretlerine 9,78'e varan yanı sıra sosyal haklara %15'lik zam kazanılmıştı. Bir de ağızımıza çaldıkları bal bir seferliğine mahsus 300 TL'lik erzak yardımı. Utanmadan sıkılmadan biz işçilerin yüzüne bakarak MESS dayatması olan 3 yıllık sözleşmeyi kazanım gibi anlattılar.

MESS'in hastalık ve benzeri durumlarda alınan rapor ücretlerinin sendikal haklardan kesilmesi ile ilgili maddenin, deneme süresinin 4 aya çıkarılması ile ilgili maddenin, esnek çalışma yöntemlerine dair dayatmaların ne olduğuna dair hiçbir bilgi verilmiyor. Yapılan sözleşmenin tüm detayları biz işçilerden sendika tarafından gizleniyor. Bizlere hiçbir şey sorulmadan oturtulan sözleşmeden bizim adımıza çıkan tek bir şey vardır, bu da sömürünün daha düşük ücretlerle sefaletimiz katmerlenerek artmasıdır. Sendika bizden bunu gizleyerek yine gece imzaladığı

bir sözleşmeyle yapmıştır. Çünkü biz metal işçilerinin bu ihanete karşı yapacaklarımızdan, başlarına geleceklerden korkmuştur.

Evet, her ne olursa olsun bu ihanet sözleşmesine imza atarken zaten ağır koşullarda düşük ücretlere köle gibi çalışan biz işçilerin vereceği tepkiyi düşünmüşlerdir. Eğer işçiler olarak bizler bu sömürüye, köleliğe, ihanete karşı sesimizi çıkarmaz buna da eyvallah dersek ileride daha kötü sözleşmeler bizi bekliyor. Artık her sözleşme açıklandıktan sonra servislerde, molalarda aramızda yaptığımız homurdanmaları bir kenara bırakıp sendikadan hesap sormalıyız. Bizlerin sırtından kazandıkları paralarla milyarlarca liralık maaşlar alıyor, lüks arabalara biniyor, tatil kentlerinde günlerini gün ediyorlar. Bu değirmenin suyu bizlerin alinterinden geliyor. Artık kimse bir şey yapmıyor demeyi bırakıp ilk tepkiyi ortaya koyan olmalıyız. Hepimiz aynı şeyleri söylüyoruz kimse bir şey yapmıyor, yapan olsa destek veririz diyoruz. O zaman ilk adımı atacak cesaretimiz yoksa sömürü cehennemleri olan fabrikalarda sömürülmeye köle olmaya devam ederiz. Yanımızdaki arkadaşımıza güvenmeli omuz omuza verip sömürücü patronlara ve onların ihanetçi işbirlikçileri Türk-Metal Sendikası'na karşı mücadeleyi büyütmeliyiz. Ya hep beraber birliğimizi güçlendirip bunların karşısına tek yumruk dikileceğiz ya da hiçbir şey olmamış gibi çalışıp açıktan ve sömürüden gün gün ölümü bekleyeceğiz.

Cerkezköy Arçelik'ten bir işçi

imzalanması üzerine sendika odasına gittiler.

Sözleşmenin 3 yıl üzerinden imzalandığının öğrenilmesi işçilerin öfkelerini büyütürken zaman zaman gerilimler yaşandı.

Otokar

Metal işçisini satan Türk Metal çetesi Otokar Otomotiv Savunma Sanayii'nde çalışan işçiler tarafından protesto edildi.

Otokar işçilerinin Türk Metal'den istifa etmeye başladığı bildirildi. Bir grup işçinin internet üzerinden yaptıkları işlemlerle sendikadan istifa ettiği belirtildi.

B/S/H işçileri satışı değerlendirdi

Tekirdağ Çerkezköy'de kurulu B/S/H Ev Aletleri fabrikasından Türk Metal üyesi işçiler, satış sözleşmesini gazetemize değerlendirdi.

"Bizi nasıl sattıklarını anlatıyorlar"

"Senelerden beri yaptıklarından farklı bir şey yapmadılar. Yine biz işçilerin haklarını büyütmek yerine bizleri patronların kucağına bıraktılar" diyerek satış sözleşmesine tepki gösteren bir B/S/H işçisi, ihaneti şu sözlerle değerlendiriyor:

"Her sene düşük zam alıyorduk ama bu sefer 3 senelik bir düşük zam aldık. 300 milyonluk erzak yardımıyla bizleri kandırmaya çalışıyorlar. Sendika değil patronun ortağı gibi davranıyorlar. Karşımıza geçip yüzümüze güle güle bizleri nasıl sattıklarını anlatıyorlar. Ama bunun en büyük sorumlusu biz işçileriz. Sesimizi hep beraber ses çıkarmıyor pırsıp kalıyoruz. Bu böyle olduğu sürece bizler de sömürülmeye mahkûmuz, hakkımızı aramalıyız."

"Derin uykudan uyanmamız lazım"

Başka bir B/S/H işçisi ise ihanet karşısında metal işçisinin 'derin uykudan uyanması' gerektiğine vurgu yapıyor:

"Ağlasak mı gülsek mi artık bilemiyoruz. Ne hallere düştük. Bırakın zam almayı, var olanları büyütmeyi, elimizdekileri de artık patronlar hiç çekinmeden alıyorlar. Bu sendikacılar tam birer satıcı işçilerin onlara zaten hiç güvenci yoktu. Artık kimsenin yüzüne bakacak halleri yok. Alçak bunlar. Bunlar sırtımızda bizleri emen sülükler, onların bizlere faydası yok, zararı var. Artık onlardan kurtulmamız lazım. Artık derin uykudan uyanmamız lazım. Hakkımızı almak için sendikaya ihtiyacımız yok. Kendimiz de birlik olarak alabiliriz. Gerekirse sendikadan istifa bile etmek gerekir."

"Türk Metal sırtımızdan bıçaklıyor"

Diğer bir işçi ise, insanca yaşamak için mücadele çağrısında bulundu. B/S/H işçisi, Türk Metal ihanetini şu sözlerle değerlendirdi:

"Benim zaten bu sendikadan, bu sözleşmeden bir beklentim yoktu. Ortalama olarak her sözleşmede aldığımız bir zam kadar zam alacağımızı düşünüyordum. Ben patronu ve sendikayı da suçlu bulmuyorum. Çalıştığımız fabrikada taşeron firmalardan birinin sahibi de yine bu sendikacılar. Bu yüzden bir patron gibi düşünüyor. Ve işçilerin hakkını korumuyor, kendini düşünüyor. Bu yüzden işçileri sırtından bıçaklaması normal, her dönem satıyorlar görevleri budur. Patron bizi köle gibi çalıştırıyor, üç kuruşa çalıştırıyor, Türk Metal Sendikası bizi her dönem satıyor. Peki, biz işçiler ne yapıyoruz? Hiçbir şey yapmıyoruz. Her denilene eyvallah diyoruz. O zaman ağlamaya hakkımız yok. Ya artık yeter deyip hiçbir olacağı düşünmeden onların karşısına dikilmemiz lazım. Söke söke hakkımızı almayı öğrenmeliyiz. Mücadele etmekten korkmamalı, insan olduğumuzu hatırlamalıyız, insanca yaşamak için mücadele etmeliyiz."

Kızıl Bayrak / Trakya

İhanete tepki

MESS ile imzaladığı satış sözleşmesini zafer olarak yutturmaya çalışan Türk Metal çetesi, 16 Aralık günü metal işçilerinin tepkisi ile karşılaştı.

Oyak Renault

Bursa'da kurulu Oyak Renault fabrikasında Türk Metal üyesi metal işçileri sözleşmenin imzalanmasını tepkiyle karşıladılar. Bazı birimlerde işçiler gürültü yaparak tepkilerini gösterirken, sözleşmenin

İş cinayetleri dur durak bilmiyor!

Şemdinli

Şemdinli Kaymakamlığı'na bağlı Özel İdare Köylere Hizmet Götürme Birliği'nde iş makinesi operatörü olarak çalışan ve olaydan 2 gün önce işe giren Ahmet Yurdakul, 13 Aralık günü Altınsu Köyü'ne bağlı İncesu Mezrası girişinde kullandığı iş makinesinin uçuruma yuvarlanması sonucunda makinenin altında kalarak hayatını kaybetti.

Sakarya

Sakarya'nın Hendek ilçesinde bulunan Büyük Coşkunlar Havai Fişek Fabrikası'nda 14 Aralık günü patlama yaşandı. Patlama sonucunda Yılmaz Şapoğlu adlı işçi hayatını kaybederken özel güvenlik görevlisi Beytullah Tercan yaralandı.

Yılmaz Şapoğlu'nun hayatını kaybettiği, cep telefonu ile arayan mesai arkadaşlarının kendisine ulaşamaması üzerine ortaya çıktı. Bunun üzerine İtfaiye ekipleri ve fabrika görevlileri, Şapoğlu'nun cansız bedenini beton yığınının altında buldu.

Şapoğlu'nun cansız bedeni Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi morguna götürüldü.

Bursa

Bursa'nın Osmangazi ilçesinde bulunan bir inşaata çalışan B.Ç adlı işçi, 16 Aralık günü, inşaatın çatısına demir profil çektiği sırada demir profilin yüksek gerilim hattına temas etmesi ile elektrik akımına kapıldı.

B.Ç, sağlık ekiplerinin müdahalesine rağmen kurtarılamadı.

Niğde

Niğde'de Meram Elektrik Dağıtım AŞ'ye bağlı taşeron şirkette çalışan 32 yaşındaki Tayfun Hellaç, bir abonenin elektriğini kesmek için çıktığı elektrik direğinde akıma kapıldı.

Niğde'nin Yeşilgölcük Beldesi'nde meydana gelen olayda Hellaç çıktığı yüksek gerilim hattında elektrik akımına kapılarak direktten düştü. Vücudunda oluşan yanıklar arkadaşları tarafından söndürülse de direktten düşen işçi yaşamını yitirdi.

Hellaç'ın ölümüne elektrik kesilmeden direğe çıkarılmasının neden olduğu belirtildi. Jandarma Hellaç'ın iş arkadaşlarını ifade için karakola götürdü.

Ankara

17 Aralık'ta, Ankara'nın Kızılcahamam ilçesindeki Hakim Evi'nde asansör bakımı yapan işçi Mustafa Daştan, yan tarafta çalışan asansörün geçiş bölgesine uzandığı sırada başına asansör çarptı. 112 Acil Servis ekipleri, ağır yaralanan işçiye müdahale etti ancak Daştan hayatını kaybetti.

Urfa

Urfa'da bir lastik fabrikasında elektrik teknisyeni olarak çalışan Hüseyin Başar adlı işçi, 17 Aralık günü onarımını yaptığı boru profil kromlama makinasının aniden çalışması üzerine sıkışarak hayatını kaybetti.

Başar'ın cansız bedeni Adli Tıp Kurumu'nda yapılan otopsi işleminin ardından memleketi Antep'e gönderildi.

İşçi sağlığı değil, güvencesizlik hedefleniyor!



9 Aralık günü TBMM'ye "İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu İle Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" gönderildi.

Tasarının 2. maddesinde işçileri işçi sağlığı ve iş güvenliği kurallarına uymaya zorlamak gerektiği belirtiliyor. Bunu da işçi sağlığı ve iş güvenliği kurallarına uymayan işçinin tazminatsız işten çıkartılması hakkını patrona vererek yapıyorlar.

Bir kez daha sermaye hükümeti AKP'nin adeta işçiyle dalga geçen bir uygulamasıyla karşılaşyoruz. Görünürde işçi sağlığı düşünülüyormuş gibi yapılıyor ama gerçekte patronlara işçiyi tazminatsız işten çıkarma kolaylığı getiriliyor. Bunun yanı sıra AKP bir kez daha sermaye sınıfını aklama işine soyunmuştur. Onlara kalırsa iş cinayetleri işçiler işçi sağlığı ve güvenliği önlemlerine uymadığı için yaşanıyor.

İşçiye yaptırım olarak 'tazminatsız çıkış' sopasının gösterilmesi ise manidardır. Zira patronlar her defasında işçinin bir anlamda iş güvencesi demek olan, kıdem tazminatı hakkının kaldırılmasını gündeme getiriyorlar. AKP de bunun için fırsat kolluyor. Ancak olası tepkilerden çekindiği için şimdye kadar doğrudan kıdem tazminatını kaldırmayı göze almadı. Fiiliyatta zaten patronlar çeşitli oyunlarla işçinin tazminat hakkını gasp ediyorlar. Şimdi ise, sözde işçi sağlığı ile ilgili bu "önlem" sayesinde, işçiyi tazminatsız atma seçenekleri çoğalmış, patronların işi daha da kolaylaşmıştır.

Belirtmek gerekir ki, işçinin korunma adına alacağı önlemler sadece işçiyi hafif nitelikli kazalardan korur ya da sakatlanmasına engel olur. Ama ölümlü iş kazalarının çoğu işyeri koşullarının yetersizliğinden, bakımlarının yapılmamasından kaynaklanmaktadır. Burada işçinin faktörü olabilecek yorgunluk, dikkatsizlik vb. ise yine çalışma koşullarının sonucudur. İş kazalarına davetiye çıkaran etkenler fazla mesailerdir, ağır iş yüküdür vb. İşçinin dinlenme haklarını gasp ederek yorgunluğa ya da dikkatsizliğe neden olan ortamı patronların kâr hırsı sağlamaktadır. Ayrıca işçiye işçi sağlığı eğitimi vermek zorunda olan ama bunu ya göstermelik olarak yapan ya da hiç yapmayan yine patronlardır.

Soma'da, Ermenek'te, Torun Center'da işçi katliamlarıyla mevcut düzende açığa çıkan gerçekler karşısında tepkileri bir nebze olsun gidermek için 'İş Güvenliği Paketi' gündeme gelmişti. Bununla ilgili olarak Ahmet Davutoğlu şunları söylemişti: "Değişim üç evreden geçiyor. Zihniyet, insan unsuru ve yaptırım dengesi. Maliyet ve etki analizlerini çok doğru yapmanız gerekiyor." Yaptırımdan kastedilenin ise, "ödül-ceza dengesiyle iş kazası olmayan iş yerlerinin ödüllendirileceği." Onların yaptırımını patrona gelince ödül, işçiye gelince ise tazminatsız çıkıştır!

Hatırlanırsa 'İş Güvenliği Paketi' toplum nezdinde patronları koruyan, suçu işçiye yıkan bilinçli çarpıtmalar eşliğinde gündeme getirilmişti. İş cinayetleri işçi eğitimsiz olduğu için yaşanıyor gibiydi vurgular yapılmıştı. İş kazalarının suçunu işçiye yıkan bu saptırma geçtiğimiz günlerde tekrar vurgulandı. Hakkında verilen gensoru vesilesiyle konuşan Çalışma Bakanı Faruk Çelik, patronların savunusuna devam ederek şunu söyledi: "Biz yasada işçiye çalışmama hakkını verdik; ama işçi çalışmaması gereken ocakta çalışıyorsa düşünmemiz gerekiyor."

İşsizlik belasından korkan bir işçinin "çalışmama hakkını" patrona karşı savunabileceğini söyleme arsızlığında bulunan bir Çalışma Bakanı'na sahip bu ülkede, son 11 ayda en az 1723 işçinin öldüğü gerçeği ne yazık ki şaşırtıcı değildir.

Gündeme gelen son yasa tasarısına dönersek, aynı arsızlık ve mantıksızlığın devam ettiğini görüyoruz. Patronlar için işçi çıkarımı kolaylığı demek olan bu durum işçiyi her açıdan mağdur edecektir. İşçi baret takmadı, kulaklık, gözlük kullanmadı vb. gerekçelerle tazminatsız kapı önüne koyulabilecektir. Türkiye'nin patronlar için bir sömürü cenneti, işçiler içinse bir cehennem olduğu gerçeği bir kez daha görülmüştür.

Sermaye hükümeti AKP patronların işine gelen önlemleri almaktadır. İşçi hakları büyük ölçüde gasp edilmiştir. Artık "zincirlerimizden başka kaybedecek bir şey kalmamıştır." İşçi sınıfı ve emekçilerin hakları, gelecekleri ve onurları için mücadeleyi yükseltmek dışında tutacak yolu yoktur. Her geçen gün kötüleşen bu durum karşısında örgütlenmek ve fiili-meşru bir yoldan mücadeleyi büyütmek gerekmektedir.

TPAO özelleştirme kısılcacında...

Özelleştirme saldırısına karşı mücadeleye!

Emeğin tüm toplumsal kesimleri işçi sınıfının önderliğindeki özelleştirme karşıtı devrimci politik mücadeleyi yükseltmeli, TPAO işçileriyle dayanışma içinde olmalı, mücadele ateşini harlamalıdır.

Enerji sektörüne yönelik özelleştirme saldırısı devam ediyor. AKP iktidarı Yatağan'a yönelik özelleştirme saldırısını başarıya ulaştırmada zorlandı ve imdadına sendika ağaları yetişti. Sendika ağalarının yardımıyla istediğini alan AKP iktidarının cesareti arttı. Şimdi de Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı'nı (TPAO) özelleştirmek için harekete geçti.

Enerji Bakanı Taner Yıldız, 11 Aralık'ta Bosphorus Enerji Zirvesi'nde yaptığı açıklamada TPAO'nun (Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı) özelleştirilmesiyle ilgili kanun teklifini Bakanlar Kurulu'na gönderdiklerini belirtti. Oysa 2 Haziran 2014'te Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı (TPAO) Kristal Park'ta düzenlenen basın toplantısında konuşan TPAO Genel Müdür Vekili Besim Şişman, TPAO ile ilgili düşüncelerinin ve hayallerinin çok yüksek olduğunu ifade ederek, TPAO'da küçülmeye gidileceği ve özelleştirme yapılacağı iddialarının gerçeği yansıtmadığını söylemişti.

Adım adım özelleştirme

TPAO'da özelleştirmenin altyapısını oluşturmak için çok önceden çalışma başlatıldı. AKP iktidarı çıkardığı Petrol Kanunu ile petrol sektöründe tam bir 'serbestleştirme'yi sağladı. 'TPAO 2023 Bütünsel Dönüşüm Programı' oluşturuldu ve TPAO'nun tam bir özel şirket mantığı ile yönetilmesine dönük planlar hazırlandı ve uygulamaya sokuldu.

TPAO çatısı altında bir servis şirketi (TP Oilfield Service Company) kuruldu. Bu şirket tarafından TPAO arama-üretim odaklı bir şirket haline getirildi. Sondaj, kuyu tamamlama hizmetleri, sismik gemi dâhil jeofizik operasyonlar, çimentolama, log ve çamur operasyonları gibi faaliyetlerin tümü şirketin denetimine geçti.

Dünden bugüne özelleştirmelerin yıkıcı sonuçları

Özelleştirilen kurumlardan gelen kaynağın, bunların arsa bedelini dahi karşılamadığı biliniyor. Birçok kuruluşun özelleştirildikten hemen sonra faaliyetleri durdurularak, sadece arazilerinin değerlendirildiği aşıkardır. Kârlı kuruluşların zarar yapar hale getirildiği biliniyor. Özelleştirmelerin ardından yoğun işten çıkarmalarla istihdam düşürülerek işsizlik yaygınlaştırılmıştır. Örneğin özelleştirmelerin ardından 40 bin işçi işini, ekmeğini kaybetti.

Özelleştirmelerin ardından işçilerin örgütleri olan sendikaların tasfiyesine yönelik adımlar hızla atıldı. Sendikal yapılar yok edildi. Binlerce dava konusu olan özelleştirme uygulamalarının her biri ayrı bir yolsuzluk ve suç dosyası olarak kayıtlara geçti.

Tüm özelleştirmelerde olduğu gibi, TPAO



özelleştirmesinde de sermaye devasa yeni kaynaklara sahip olurken işçi ve emekçilerin sırtına yeni yükler yüklenmek istenmektedir. Zira kapitalistler elde edecekleri kaynağın yeterli olmadığı koşullarda özelleştirmelere ilgi göstermemekte, ancak yüksek kâr beklentilerinin karşılandığı koşullarda özelleştirme ihalelerine katılmaktadırlar. .

Özelleştirmenin sonuçlarından biri sendikal hak ve özgürlüklerin ortadan kaldırılması oldu. Tam da bu nedenle 1987 yılında 600 bin işçi adına toplu sözleşme masasına oturan Türk-İş, üyelerinin yüzde atmasını kaybetti. Toplu sözleşme hakkından yararlanan kamudaki işçi sayısı yaklaşık 159 bine geriledi. Özelleştirmeler nedeniyle taşeron işçilik ayyuka çıktı. İşçilerin ekonomik ve sosyal hakları budandı. Kayıt dışı, güvencesiz çalışma arttı.

Özelleştirmeler nedeniyle mal ve hizmetler devasa oranda zamlandı. Emeğin toplumsal kesimlerinin giderleri hızla arttı. İşçi ve emekçilerin yoksulluğu daha da derinleşti. Gelirleri sürekli budanan emekçiler özelleştirmenin dolaysız sonucu olan zamların bedelini ödediler. Özelleştirmenin yaşandığı tüm alanlarda emekçilerin sırtına yeni zam yükleri bindirilirken, sermayenin yüzü güldü.

Özelleştirmeler nedeniyle bir yandan yoksulluk artarken, asgari ücret yerinde sayarken, milyonlarca işçi ve emekçi açlık sınırının altında bir ücrete mahkum edilirken, kapitalistler kârlarına kâr kattılar. Son süreçte ortalığa saçılan yolsuzluk ve hırsızlık pisliği, köprü ve otoyolların özelleştirilmesi sonunda neler yaşanacağını açık göstergesidir.

TPAO'nun özelleştirmesini durdurmak için ileri!

TPAO özelleştirmesinden dolaysız olarak etkilenenler TPAO işçileri ve aileleri olacaktır. Bu nedenle özelleştirmenin hedefindeki TPAO işçileri ülkeyi sarsacak bir mücadele için hazırlıklarını daha şimdiden başlatmalıdırlar. İşçilerinin özelleştirme karşıtı mücadelede gösterecekleri fedakarlık TPAO'nun peşkeşi için harekete geçen özelde AKP iktidarının genelde sermaye cephesinin en büyük korkusudur.

TPAO işçileri sözleşmeli-taşeron ayırımına son vermeli özelleştirme karşıtlığının damgasını vurduğu program etrafında topyekûn mücadele etmelidirler. Özelleştirmelerin ağır sonuçlarını yaşayan emekçileri de mücadele saflarına çekmek için seferber olmalıdırlar.

Petrol-İş yönetiminin özelleştirmeye karşı mücadele kararlılığını içeren açıklamalar yapması elbette ki önemlidir. Asıl önemli olan ise özelleştirme karşıtı mücadelenin fiilen yükseltilmesidir. Bunun için TPAO işçileri Petrol-İş üzerindeki basıncı arttırmalı, hakları ve geleceklerine sahip çıkacaklarını kararlılıkla ortaya koymalıdırlar. TPAO işçileri mücadeleyi taban örgütlenmelerine dayandırmak için enerjik bir çalışma yürütmelidirler.

Tepeden tırnağa örgütlü olan sermayenin özelleştirme cephesine karşı, emeğin tüm toplumsal kesimleri işçi sınıfının önderliğindeki özelleştirme karşıtı devrimci politik mücadeleyi yükseltmeli, TPAO işçileriyle dayanışma içinde olmalı, mücadele ateşini harlamalıdır.

DİSK-AR: Asgari ücretlinin alım gücü düştü



Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu Araştırma Enstitüsü (DİSK-AR), "Asgari Ücretle Alım Gücü Raporu"nu açıkladı.

DİSK-AR'ın TÜİK, TÜFE ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı verileri üzerinden yaptığı hesaplamaya göre asgari ücretlinin gıdada alım gücü ortalama yüzde 3.31 oranında kayıp yaşarken, asgari ücretli en büyük kaybı piyasalaşan sağlık hizmeti nedeniyle yataklı tedavi hizmetinde yüzde 10'luk bir oranla yaşadı.

Mutfakta alım gücü yüzde 3.31 düştü

2013 Kasım ayı ile 2014 Kasım ayı verilerinin karşılaştırılmasıyla hazırlanan raporda şu bilgilere yer verildi: "Geçtiğimiz yılın Kasım ayı ile bu yılın Kasım ayını karşılaştığımızda geliri bir önceki yıla göre yüzde 10.7 artan asgari ücretli geçen yıl 100 TL'ye yaptığı bir alışverişi bugün ancak 114.6 TL'ye yapabiliyor. Buna göre asgari ücretli mutfakta alım gücünü yüzde 3.31 yitirdi. Asgari ücretli gelirinin bütünü ile geçtiğimiz yılın aynı dönemine göre 60 ekmek (12 kg) daha az alabiliyor. Pirinçte kayıp ise yüzde 21."

Gıda ürünlerinin çoğunda asgari ücretlinin alım gücünün düştüğü belirtilirken süt ve süt ürünleriyle et çeşitlerindeki düşüşün dışında şu örnekler yer verildi: "Patates için alım gücü yüzde 7.6, kuru fasulye için yüzde 5.4, biber için yüzde 22 ile 28, mercimek için yüzde 23, bal için yüzde 5.2 oranında alım gücünü yitiren asgari ücretli meyvelerde de önemli kayıplar yaşadı. Elma yüzde 10, ayva yüzde 27,

limon yüzde 13 ile en ciddi kaybın yaşadığı meyveler arasında yer aldı. Toplamda gıda ürünlerinin çoğunda alım gücü geriledi."

En ciddi kaybın yüzde 10 ile yataklı tedavi hizmetlerinde olduğu belirtilirken sağlıkta piyasalaşmanın yarattığı sorunlara dikkat çekildi.

Ulaşım da asgari ücretlinin kayıp yaşadığı belirtilerek bunun yüzde 26 ile şehir hatları vapurlarında ve yüzde 5 ile tramvay ücretlerinde olduğu açıklandı.

Enflasyon rakamları gerçeği yansıtmıyor

Açıklamada, enflasyon hesaplamasındaki diğer maddeler üzerinden hesaplama yapılmasının alım gücünü artırarak gösterdiği, ancak gıda ürünleri enflasyon sepetinde yeterince yer almadığı için enflasyon rakamlarının gerçeği yansıtmadığı ifade edildi.

İşçilerin alım gücündeki düşüşlerin resmi rakamlara yansımada ifade edilen açıklamada enflasyondaki artışa ilişkin şunlar belirtildi: "Nitekim programda 2015 yılında gıda fiyatlarındaki artışın yüzde 9, genel enflasyonun yüzde 6.3, 2016 yılında gıda fiyatlarındaki artışın yüzde 8, genel enflasyonun yüzde 5 olacağı tahmin edilmektedir. Bu durum enflasyona dayalı ücret artışı halinde mutfaktaki alım gücünün 2 yılda yüzde 5 daha azalacağı anlamına gelmektedir."

Raporda 2014 yılı itibarıyla milli gelirden hane payına en az 720 TL düştüğü bilgisine yer verilirken 1977 yılından bu yana asgari ücret artışı ekonomideki büyümeyle doğru orantıda gerçekleşmiş olsa, bugün asgari ücretin 1800 TL olacağı belirtildi.

Genç ve kadın işsizliği büyüyor

Türkiye'de işsizler ordusu her geçen gün artarken işsizlikte rekor büyüme devletin resmi istatistiklerine de yansdı.

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verilerine göre, Ağustos-Eylül-Ekim aylarını kapsayan Eylül döneminde işsizlik yüzde 10.5 düzeyine çıkarken, tarım dışı işsizlik oranı da yüzde 12.7 düzeyine yükseldi.

Mevsim etkilerinden arındırılmış işsizlerin sayısında 2014 yılı Eylül döneminde, bir önceki döneme göre 103 bin kişilik artış gerçekleşti. İşsizlik oranı ise 0.3 puanlık artış ile yüzde 10.7 oldu.

Gençlerin 5'te biri işsiz

İşsizlik Eylül döneminde erkeklerde yüzde 9.1, kadınlarda ise yüzde 13.6 oldu. 15-24 yaş grubunu içeren genç işsizlik oranı yüzde 19.1 ve 15-64 yaş grubunda yüzde 10.7 olarak gerçekleşti.

Kadın işsizliği büyüyor

İşgücü nüfusu 2014 yılı Eylül döneminde 29 milyon 233 bin kişi, işgücüne katılma oranı ise yüzde 51.1 olarak gerçekleşti. İşgücüne katılma oranı erkeklerde yüzde 71.7 kadınlarda ise yüzde 31.1 oldu.

Mevsim etkilerinden arındırılmış işgücüne katılma oranı bir önceki döneme göre 0.2 puanlık artış ile yüzde 50.7 olarak gerçekleşti. Ekonomik faaliyete göre istihdam edilenlerde en fazla artış 49 bin kişi ile hizmet ve sanayi sektörlerinde gerçekleşti.

Herhangi bir sosyal güvenlik kuruluşuna bağlı olmadan çalışanların oranı 2014 yılı Eylül döneminde yüzde 35.7 olarak gerçekleşti. Bu oran tarımda yüzde 83.9 iken, tarım dışı sektörlerde yüzde 22.5 oldu.



Kafesan işçileri kazandı

İzmir'de CHP'li Çiğli Belediyesi'ne bağlı Kafesan işçileri taşeron şirketlerin ihaleyi alması karşısında yürüttüğü mücadeleyi kazandı.

Belediye işçileri 15 Aralık'ta ihale görülürken şantiyede de eylem yaptı. İşçiler, ihaleye girecek taşeron şirket patronlarını şantiye kapısını kapatarak içeri almadılar. Eylemleri sonucunda ihaleyi belediye bünyesindeki Kafesan şirketi aldı.

Eylemde DİSK Genel-İş İzmir 5 No'lu Şube Başkanı Naci Çetin ve DİSK Ege Bölge Temsilcisi Memiş Sarı konuşmalar yaptı.

Çiğli Belediyesi bünyesindeki Kafesan şirketi, Mayıs ayında ihaleye girmeyince ihaleyi taşeron şirketler almış ve işçilere değişik taşeron şirketlerde çalışma dayatması yapılmıştı. Bunun yanı sıra işten atma saldırısıyla da karşılaşan işçiler eylemlerle taşeron dayatmasına ve saldırılara tepki göstermişti.

Kızıl Bayrak / İzmir

Bursa polisi Nestle'ye çalışıyor



Bursa'da kurulu Nestle'de işbirlikçi Öz Gıda-İş Sendikası yönetimi ile patron işbirliğiyle keyfi olarak işten atılan işçiler, haklarına ve geleceklerine sahip çıkmak için yaptıkları eylemlerde üst üste 3 gün polis saldırısına uğradılar.

15 Aralık'ta sabahın ilk ışıklarıyla birlikte fabrika önüne gelen direnişçi Nestle işçileri ile destekçi güçler, zincir oluşturarak servislerin içeri girmesine engel oldular.

İşçilerin barikatı karşısında afallayan Nestle yönetimi, servisleri başka bir kapıdan geçirmeye çalışsa da, işçiler orayı da tuttukları için giriş mümkün olmadı.

Bir süre sonra polis, direnişçi işçilerin önüne barikat kurarak arka kapının kapatılmasını engelledi ve böylelikle çalışan işçiler içeri sokuldu.

Ayrıca polis işçilere destek vermek için Nestle önüne gelenleri taşıyan aracın anahtarına el koydu.

Nestle işçilerine BDSP, DGB, DDSB, DİP, EHP ve İMD destek verdi. Direnişteki Süttaş işçileri ile Metal İşçileri Birliği (MİB) de Nestle işçilerinin yanında yer aldı.

Eylemlerini akşam vardiyası çıkışına kadar sürdüren Nestle direnişçileri, polis saldırısıyla gözaltına alındılar.

Polis saldırısı sırasında yaklaşık 15 Nestle işçisi gözaltına alındı.

Gözaltından çıkan işçiler 16 Aralık'ta yine fabrika önüne, direniş alanına geldiler. Oturma eylemlerini sürdüren işçiler polis ablukasına alındılar.

İşçiler gün boyu süren eylemlerinin bir parçası olarak, servis girişi sırasında yine yerlere yattılar. Eylem yaptıkları esnada işçileri çevreleyen polis, işçilerin önünde biriken servis araçlarını diğer kapıya yönlendirdi ve işçilerin sesinin duyulmasını engellemek için ses sistemine de el koydu.

Bir süre sonra polis işçileri gözaltına alarak karakola götürdü.

17 Aralık'ta da fabrika içerisine servislerin girmesine engel olmaya çalışan işçiler ve sendika yöneticileri gözaltına alındı. Sabah 08.00 vardiyasının girişi sırasında servislerin önüne yatan işçiler, çevik kuvvet polislerinin saldırısı ile karşılaştılar.

Karacabey Karakolu'na götürülen işçiler ifadeleri alınmadan saatlerce karakolda bekletildi ve tekrar fabrika önünde eylem yapmaları engellendi.

Kızıl Bayrak / Bursa

Dora Otel'de işten atma ve eylem sürüyor

Dora Otel İşçileriyle Dayanışma Platformu 14 Aralık'ta Pangaltı'ndan Dora Otel önüne yürüyüş gerçekleştirdi. Eyleme Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD), İstanbul Yeditepe Aşçıları ve Garsonlar Derneği (İYAGAD) ve İnşaat İşçileri Sendikası da katıldı.

Otel önünde basın açıklamasını işten atılan işçilerden Salih Sözüdoğru okudu. "Dora Otel yönetiminin sendika düşmanı tutumu halen devam ediyor" diyen Sözüdoğru, Dora Otel yönetiminin kimin örgütlü olduğuna bakmadan şüphelendiği ve sendikali işçilere selam verenleri bile işten atmaya devam ettiğini söyledi.

24 Eylül'den bu yana sendikali ve sendikasız 23

işçinin işten atıldığını ve örgütsüz 4 işçinin yoğun baskılar sonucu istifa ettiğini söyleyen Sözüdoğru, otelde kalan müşteri sayısının ücretlerin yarıya düşürülmesine rağmen direniş nedeniyle önemli oranda azaldığını ifade etti. Sözüdoğru, şunları ifade etti: "Ancak, geçmişte ve günümüzde yaşanan deneyler ışığında bir kez daha gördük ki, sermaye sınıfının ticari zekası işçiler örgütlendiğinde ortaya çıkıyor. İşçilerin insanca yaşam için örgütlenmesi sermaye sınıfının en büyük korkusu olmaya devam ediyor" Sendikaların örgütlenme çalışmalarını sürdürdüğü otelde işten atmaların devam edeceğini beklemekte olduklarını söyledi.

Açıklama "Atılan işçileri geri alın" ve "Sendika ile görüşün" talebi yinelenerek bitirildi.

Basın açıklamasının ardından ÇHD, İYAGAD, İnşaat İşçileri Sendikası ve Platformu tarafından Dora Otel işçilerinin mücadelesine destek verileceği belirtildi.



TÜPRAŞ'ta iş bırakma eylemi

Batman'da bulunan TÜPRAŞ rafinerisinde çalışan işçiler özelleştirme ve taşeronlaştırma uygulamalarına karşı 15 Aralık'ta eylem yaptı. İşçiler, Tüpraş Batman Rafinerisi'nin küçültülmesine, istihdam azalmasına ve patronun tek yanlı yürüttüğü uygulamalarına izin vermeyeceklerini ifade etti.

Tepki olarak işe 1 saat geç başlayan işçiler, rafineri önünde toplanarak basın açıklaması yaptı. İşçiler adına açıklama yapan Petrol-İş Sendikası Batman Şube Başkanı Mustafa Mesut Tekik, TPAO ve Tüpraş'ta bir eylem sürecine girdiklerini ifade ederek sınıf dayanışmasını yükseltme çağrısında bulundu. Ardından 1 km'lik alkışlı, sloganlı, zılgıtlı ve ısıklı bir yürüyüş gerçekleştirildi.



Paksan'da sendikalaşan işçiler atıldı

Bandırma Küçük Sanayi Sitesi'nde bulunan Paksan AŞ'de bir süre önce işçilerin Hak İş'e bağlı Çelik-İş Sendikası'nda örgütlenmesinin ardından yetki için bakanlığa başvuru yapıldı. Bakanlıktan yetki belgesinin gelmesinin ardından patron işçiler üzerinde önce baskı kurmaya başladı ardından ise 14 işçiyi işten çıkardı. Ayrıca Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'ndan verilen yetkiye de şirket itiraz etti.

İşten atılan işçiler sendikayla birlikte 12 Aralık günü fabrika önünde eylem yaptı. Eylemde Çelik-İş Sendikası İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı Ahmet Çolak basın açıklaması yaptı.

Çolak "14 işçi arkadaşımız sırf sendikaya üye olduğu gerekçesiyle işlerinden olmuşlardır. Kendileriyle defalarca diyalog kurma çabalarımıza rağmen işverenlikten iletişim kanallarını açma konusunda aynı karşılığı maalesef göremedik" dedi.

Çolak, atılan 14 işçinin durumuna ilişkin ise şunları ifade etti: "İşten çıkarılan arkadaşlarımızla ilgili gereken hukuki girişimlerde bulunulmuş olup, öncelikli olarak insanların yasal haklarını kullanmalarını engellemeye çalışanlar hakkında gereken suç duyuruları Cumhuriyet Savcılıklarına avukatlarımız tarafından yapılacaktır."

Ayrıca şirket yönetimi yetkiye itiraz ettiğini açıkladı.

Savaş ve yıkım bütçesine karşı binler Ankara'da buluştu

2015 yılı bütçe görüşmeleri sürerken DİSK ve KESK'in çağrısıyla 13 Aralık'ta Ankara'da "Savaş, yoksulluk, talan bütçesine karşı halkçı bütçe, demokratik Türkiye" mitingi gerçekleştirildi.

DİSK ve KESK'e bağlı sendikaların üyelerinin yanı sıra ilerici ve devrimci kurumlar da mitingde yerlerini aldılar.

Yürüyüş başlamadan çok önce kolluk kuvvetleri mitingin yapılacağı Sıhhiye Meydanı'nı abluka altına aldı. Onlarca çevik kuvvet taburu, yüzlerce sivil kolluk ve alanın dört tarafında konuşlandırılan TOMA'larla işçi ve emekçilere baskı ve terör mesajı verildi.

Ankara Gar önünde 09.00'da toplanılmasının ardından DİSK ve KESK'e bağlı sendikaların oluşturduğu iki ayrı yürüyüş kolunda binlerce işçi ve emekçi kortejlerini oluşturarak pankartları, flamları, sloganları ve alkışlarıyla meydana doğru yürüyüşe geçti.

DİSK yürüyüş kolunda Genel-İş, Birleşik-Metal-İş, Limter-İş, Güvenlik-Sen ve TMMOB yürürken devrimci ve ilerici güçlerden BDSF, BDP, DEK, DLB, DGB, DİP, DHF, EMEP, ESP, Halkevi, Kaldıraç, LGBTİ'ler, Öğrenci Kolektifleri, SDH ve TMMOB da DİSK kortejinin devamında yer aldı. KESK yürüyüş kolunda güçlü katılımlarıyla dikkat çeken Eğitim Sen ve BES'in yanı sıra SES, ESM, Tüm Bel-Sen ve Tarım Orkam-Sen yürüdü. Kamu Emekçileri Cephesi de KESK kortejine destek verdi.

Sınıf devrimcileri "Yağma, talan ve savaş bütçesine karşı BİRLEŞİK-MİLİTAN DİRENİŞ!" pankartıyla mitingde katılırken "Yolumuz işçi sınıfının yoludur!" diyen devrimci liseliler ve devrimci gençler güçlü katılımlarıyla dikkat çekti.

Mitingde, işçi cinayetlerinin lanetlenmesiyle başlayan kürsü konuşmalarında Soma, Torunlar ve Ermenek'te yaşamını yitiren işçiler anıldı. İş cinayetlerinde kaybedilen işçiler, idamının yıldönümü olan Erdal Eren şahsında tüm devrim şehitleri, Berkin, Uğur, Ceylan ve yitirdiğimiz tüm değerler şahsında "Enternasyonal Marş" eşliğinde saygı duruşu yapıldı.

Kürsüde devam eden konuşmalarla direnenler selamlandı, hükümetin politikaları teşhir edildi, işçi ve emekçilerin bugün burada toplanmalarının önemine vurgu yapıldı. Ardından **Grup Kibele** coşkulu ezgileriyle mitingde destek sundu.



Mitingde konuşan KESK Genel Başkanı **Lami Özgen**, Türkçe, Kürtçe ve Arapça olarak mitingi selamladı ve Erdal Eren'i, yeraltlarında, fabrikalarda her gün direnen işçileri ve Ortadoğu'da gerici barbarlığa karşı direnenleri selamladı. Özgen, torba ve dönüşüm yasalarıyla kamusal hizmetlerin piyasalaşmasını, özelleştirmeleri, taşeronlaştırmayı, hükümetin İŞİD'e verdiği aleni desteği, ses çıkaran herkesi şiddet yoluyla sindirme politikalarını, yeni bir SS uygulaması olan güvenlik yasasını, hükümetin borazanlığını ve tetikçiliğini yapan Türk-İş ve Hak-İş'i teşhir etti.

Ardından **Roboskili analar** sahneye davet edildi. Evlatları Türk sermaye devletine ait savaş uçaklarının bombardımanı ile katledilen iki Roboskili ana, kaybettikleri oğullarının fotoğraflarıyla sahneye çıkarak konuşma yaptı. Konuşma "Şehit namirin!", "Bijî biratîya gelan", "Bijî Berxwedane Kobanê!" sloganları ile desteklendi.

DİSK Genel Başkanı **Kani Beko** sahneye DİSK'e bağlı üç sendikadan işçilerle birlikte çıktı. Coşkulu bir selamlamanın ardından bütçeye ilişkin vurgularla konuşmasına başlayan Beko, "Bütçe halk için değil, TOMA'lar, saraylar, savaş için çıktı!" dedi. Beko, DİSK'in "devrimci işçilere" dayandığı mirasını bugün tüm örgütlülükleriyle sahiplenme çağrısı yaptı. Ayrıca yeni iç "güvenlik" yasası, İŞİD'in katliamları üzerine durdu. "İşçilerin birliği halkların kardeşliği" şiarının

altını çizdi ve ancak işçilerin birliği ile halkların kardeşliğine ulaşılabileceğini belirtti. "Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganlarını atan Beko'ya meydandaki işçi ve emekçiler sloganlarıyla eşlik etti.

Ardından sahneye Soma maden işçileri adına bir işçi çıkarak kitleyi selamladı. Son olarak tekrar sahneye çıkan Grup Kibele halay türküleri ile kitleyi coşturdu.

Mitingden notlar:

- Mitinge toplam katılımın 5 bini KESK olmak üzere 10 bin civarında olduğu gözlemlendi. DİSK'in 500, TMMOB'un 100 civarında bir kitleyle katıldığı mitingde, genel katılımın hemen hemen yarısını destekleyici ilerici ve devrimci örgütler oluşturdu.

- KESK'in İstanbul, İzmir, Manisa, Urfa, Diyarbakır, Adıyaman, Hatay, Siirt, Bitlis, Samsun, Giresun, Kastamonu, Kırşehir, Eskişehir, Denizli, Kütahya ve Tekirdağ gibi pek çok ilden örgütleriyle mitingde katılımı dikkat çekti.

- Kürt illerinden işçi ve emekçilerin mitingde yoğun katılımı dikkat çekti. Kürt illerinden gelen işçi ve emekçiler Kobanê ve Rojava'yı selamlayan sloganları ve halaylarıyla yürüyüşe coşku kattı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Sütaş'ta işçi kıyımı sürüyor

Sütaş işçilerinin Tek Gıda-İş Sendikası'nda örgütlenmesi karşısında, Sütaş patronu Muharrem Yılmaz işten atma saldırısına devam ediyor. Daha önce atılan işçilerin direnişi devam ederken yeni işten atmalar yaşandı.

Tek Gıda-İş Sendikası'ndan yapılan açıklamaya göre Seyit Dönmez, Dursun İpek, Dünder Deniz, Halil Ünal, Tamer Ceylan, Murat Savaş ve Ali Yeşil adındaki işçiler de işten atıldı.

Açıklamada son atılan 7 işçiyle birlikte toplam

66 işçinin atıldığını belirten Tek Gıda-İş Sendikası, Sütaş'ın işten atma saldırılarını sürdürmesine ve yargı kararlarını tanımamasına tepki gösterdi.

Saldırıların rağmen mücadelenin süreceğini belirten sendika açıklamasında şu ifadeler yer verildi:

"Sendika isteyen Sütaş işçisi Tek Gıda-İş'le birlikte mücadelesinden asla vazgeçmeyecektir. Ne kadar kıyım yapılırsa yapılsın, bedeli ne olursa olsun geri adım atılmayacaktır. İşçi hak ve özgürlükleri patronların insafına bırakılmayacak kadar değerlidir ve biz bu değer uğruna her türlü kavgayı vermeye hazırız."



2015 bütçesi ve

KESK ve DİSK'in "Savaşa, Yoksulluğa, Talana Karşı, Halkçı Bütçe Demokratik Türkiye! Saraylar Değil Ekmeğimiz Büyüsün!" şiarı ile gerçekleştirdiği 13 Aralık mitingi geride kaldı. DİSK'in 400-500 kişilik bir kitleyle çok sınırlı bir katılım gösterdiği mitinge 10 bin civarında katılım olurken, bu katılımın denebilir ki yarısını destekçi kurumlar oluşturdu. KESK'in katılımı ise 4 bin civarında kaldı.

Bir eylemin başarısını ya da başarısızlığını hangi kriterlerle tanımlamalı? Katılım düzeyi mi, ön hazırlık süreçleri mi, zamanlaması mı, hedefleri ve sonuçları mı..? 13 Aralık, gerek miting öncesinde ve gerekse de sonrasında birçok yönüyle özellikle de KESK bünyesinde ve kadrolar nezdinde tartışıldı ve tartışılmaya devam ediyor. Ne var ki, bu tartışmalar dar bir kadronun ötesine geçmedi, geçmiyor. Denebilir ki, mitingin zayıf geçeceği hemen tüm kadrolar tarafından önden görülebiliyordu. Ortada kimi devrimci-ilerci kurumların sahiplenici tutumunu saymazsak emekçiler nezdinde hiçbir heyecan yaratmayan, kamu emekçileri içerisinde etkin bir çalışmaya konu edilmeyen, dahası Türk-İş, Hak-İş, Kamu Sen gibi sendikalara yapılan çağrılarla üstten örgütlenmeye çalışılan bir miting gerçeği vardı. Bu koşullar altında ise mitingin zayıf geçeceğini öngörmek için dahi olmak gerekmiyordu. Sosyalist Kamu Emekçileri imzası ile miting günü kamu emekçilerine dağıtılan bildiride daha o gün şunlar söyleniyordu: "Kamu hizmetlerinin hızla paralı hale getirildiği ve tasfiye edildiği, taşeron çalışmanın temel çalışma biçimi haline getirildiği, demokratik hak ve özgürlüklerin kısıtlandığı ve emekçilerin sefalet koşullarına mahkum edildiği bu aynı dönem, kamu emekçilerinin tutarlı bir önderlikten ve mücadele programından yoksun olduğu bir dönem olarak yaşanıyor. 13 Aralık mitingi, bu gerçeği bir kez daha gözler önüne sermekten öte bir anlam ifade etmiyor."

Kuşkusuz bir eylemin başarısını tek başına katılım düzeyi ile ölçmek dar bir bakış olacaktır. Bir eylemin kitlelerde yarattığı etki, eylemin hedefleri, sonuçları vb. de başarının ölçütleri arasında değerlendirilmesi gereken ana olgulardır. Kimi zaman sınırlı katılımla gerçekleştirilen bir eylem dahi, kitlelerin gündemine öyle oturmuştur ki, geniş bir yankı uyandırabilir. Ama bazen de değil 5 bin, 25 bin insanı da taşısanız, bu etki yaratılamayabilir. Demek ki meseleyi sadece katılım düzeyi ile ele almak ve dahası "kitlesele" geçen eylemlere sırf bu yönü nedeniyle "başarı ödülleri" vermek kadar, bir eylemin başarısızlığını katılım düzeyinden okumak da, olsa olsa birtakım gerçeklerin üzerine örtmeye yarar. Örneğin 23 Mayıs 2012 grevini ele alalım. Nisan ayında başlayan toplu sözleşmeler nedeniyle hükümetin dayattığı sefalet ücreti karşısında kamu emekçilerinde geniş bir tepki ve öfke açığa çıkmış, 23 Mayıs grevi katılım anlamında kamu

emekçileri tarihinin en geniş katılımlı grevlerinden biri olarak tarihe geçmiştir. Üstelik emekçileri greve sürüklemek için yalnızca çağrı yapmak bile yeterli olmuştur. Bu anlamıyla grev "başarılı" olmuştur. Ama sadece bu sınırlarda. Sonrası! Sonrası KESK'in Memur Sen'in peşi sıra hakem kuruluna katılması ve greve sırt dönmesi, kitlelerde gelişen mücadele dinamiklerinin kırılması oldu. Yani KESK'in izlediği çizgi, tabanda gelişen dinamikle buluşan ve örgütleyen olmak bir yana, emekçilerin mücadele azmini kıran ve güvensizliği derinleştiren bir çizgi olmuştur. İzlenen çizgi Memur Sen'e can simidi olmakla kalmamış, denebilir ki 2013 Haziran Direnişi'ne kadar da KESK ortada görünmemiştir. Demek ki, bir eylemi kendi dar sınırları içerisinde ele almak doğru bir yaklaşım değildir. 13 Aralık mitingi için katılımın zayıf olduğu ve bu anlamıyla başarısız bir eylem olduğu bir gerçektir. Fakat herkesin başarı ölçütü, eyleme biçilen anlam üzerinden değişir. "Bir şey yapmış olmak", "günü kurtarmak" gibi bir yaklaşımla eylemi örgütleyenler açısından, katılım düzeyi ne olursa olsun, yine de bu yönüyle bir "başarıdan!" söz etmek mümkün. Tüm bu söylediklerimizden sonra katılım düzeyinin ötesinde 13 Aralık eylemini, bütçe süreci üzerinden ele alabilir ve tartışmalarda açığa çıkan çeşitli yaklaşımları değerlendirebiliriz.

Bütçe dönemi ve KESK

Bilindiği gibi her yıl Kasım ayı boyunca bakanlık ve kurum bütçeleri görüşülür ve Aralık ayı içerisinde ise genel bütçe görüşmeleri gerçekleştirilir. 2015 bütçe tasarısının TBMM Genel Kurulu görüşmeleri hala devam etmektedir ve 22 Aralık tarihinde yapılacak son görüşme sonrasında onaylanacaktır.

Kasım ayında başlayan bir sürece müdahil olmayan ve klasik olarak Aralık ayı içerisinde bir günlük eylem gerçekleştirerek süreci bu bir güne sığdıran bir sendikal

çizgi ve program(sızlık) kamu emekçilerinde kitlesele bir çıkış yaratamaz. Bu ancak tabanda kendiliğinden tepki ve patlamalar yaşandığı bir dönemde olabilmekte, fakat kapsamlı bir mücadele programından ve somut hedeflerden yoksun olduğunda, bu dönemlerde de grev, miting vb. eylemler ilerletici sonuçlar üretmek yerine, hava boşaltma eylemlerine dönüşmekte ve gerisin geri emekçilerde güvensizliği derinleştiren bir rol oynamaktadır. 2015 yılı bütçe dönemini önceleyen aylarda Memur Sen ile hükümet arasında geçtiğimiz yıl imzalanan satış sözleşmesi ve Temmuz ayında enflasyon farkı alınmamış olması nedeniyle bir tepki birikmişti. Ne var ki KESK'in bu tepkileri birleştirebilecek ve bir mücadeleye yöneltecek ne yönelimi ne de hazırlığı vardı. Temmuz zamlarına ilişkin kimi sendikalar tarafından çalışma ve etkinlikler gerçekleştirilmiş olsa da, KESK bütünlüğünde bir yönelim belirlendiğini söylemek olanaklı değil. Dahası bütçe dönemine girildiği Kasım ayında ise BES'in ve kimi sendika şubelerinin sınırlı etkinliklerini bir yana bırakırsak, anlamlı bir çaba içerisinde olduğu söylenemez. Kamu emekçileri açısından temel önemde olan süreçleri, önden gündemine almamak ve emekçilerin gündemine girecek bir çalışma yürütmeden "eylem çağrısı" yaparak gününbirlik eylemlerle geçiştirmek uzun yıllardır KESK'in rutini haline gelmiştir. Toplu sözleşme dönemlerinde bu, neredeyse görüşme masasına çağrıldıktan sonra ve görüşme sürecinin ilerleyişine göre politika belirlemek(!) biçiminde yansımaktadır.

Temmuz ayında enflasyon farkı ve düşük zam oranı nedeniyle açığa çıkan tepkiyi değerlendirmeyen, Kasım ayını (bütçe dönemini) neredeyse suskunlukla geçiştiren bir KESK'in miting çağrısının, kitlelerde etki yaratacağını düşünmek için hareketli bir dönemden geçiyor olmak gerekir. Fakat kitlelerde etki yaratmak şöyle dursun, 13 Aralık mitingi kadrolarda dahi bir canlılık yaratmamıştır.



13 Aralık mitingi

Alper Suat

13 Aralık kararı, hazırlık süreci ve ciddiyetsizlik

Bütçe dönemini bütünüyle tutumsuz geçiren KESK'in 13 Aralık mitingi kararı, hem bir "hava boşaltma", "mış gibi yapma" anlamı taşımakta ve hem de geçmiş yıllara göre bir geriye düşüşü anlatmaktadır. Her ne kadar uzun soluklu bir mücadele sürecinin parçası olarak örülmese de önceki yıllarda Aralık ayı içerisinde bir günlük "uyarı" grevi yapılırdı. Bu "uyarı" grevleri, gerek hedefleri ve gerekse de örgütleniş bakımından bugünden farklı olmasa da, bugün bunun da gerisine düşülerek bir mitingle bütçe döneminin geçirilmesi, dünden bugüne daha da gerilere düşüldüğünü anlatıyor.

Miting tarihinin Kamu Sen, Türk-İş ve Hak-İş gibi gerici konfederasyon merkezlerine yapılan çağrının yanıtsız kalması sonrasında açıklanması burada üzerinde durulması gereken noktalardan biridir. KESK bölge toplantılarına başladığı günlerde bu tarih halen belirli değildi. Bütçe dönemine ilişkin izleyeceği çizgiyi ve açıklayacağı programı tabandan örgütlenme yönünde eğilimi olmayan KESK'in, aynı şekilde alınan kararı hayata geçirmeyi de tabanda yürüttüğü çalışma üzerinde şekillendirme yönünde bir bakışa sahip olmadığı anlaşılmaktadır. Kamu emekçilerini harekete geçirme niyetinden ve iradesinden yoksunluğun doğal sonucu eylemi üstten planlama tutumu olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu söylenenleri destekleyen bir başka olgu ise, KESK'in bildiri ve afiş basmayıp sendikalara "dileyen internetten indirip bastırın" diyerek tam bir ciddiyetsizlik göstermesidir. Bunlar da anlatıyor ki, KESK miting kararını kerhen almış ve "günü kurtarma" niyetiyle davranmıştır.

Miting karşısında ilgisizlik

13 Aralık mitingi, İstanbul, İzmir, Ankara başta olmak üzere metropol illerden katılımın zayıflığını da gözler önüne serdi. Sendikal grupların kadrolarının dahi yeterince ilgi göstermediği mitingde KESK katılımının önemli bir bölümünü Kürdistan coğrafyasından katılımlar oluşturuyordu. Buradan yola çıkarak Demokratik Emek Platformu'nun (DEMEP-Yurtsever Emekçiler) mitingde özel bir önem verdiği gibi bir sonuç çıkartılabilir. Fakat bu yanıltıcıdır. Kürt illerinden katılım, yalnızca kamu emekçilerinin katılımına oranla anlam ifade etmekte, bu kadarını ise önemli ölçüde ulusal mücadelenin dinamik bir süreçten geçmesine borçlu bulunmaktadır. Kürt illeri dışında ise DEMEP kadrolarının dahi yeterince sahiplenmediğini görmekteyiz. Bu aynı tablo KESK yönetimlerinde yer alan sendikal gruplar kadar,



KESK yönetiminde bulunmayan gruplar açısından da geçerli. Sendikal grupların dahi KESK'in çağrısına anlamlı bir yanıt vermemesi, bizzat kararı alan ve KESK yönetimlerinde yer alan sendikal grupların 13 Aralık eylemini "yapmış olmak" gibi bir algı ile örgütlediği anlamı çıkmaktadır. Burada üzerinde durulması gereken bir başka nokta ise Devrimci Sendikal Dayanışma'nın (DSD) tutumudur. Yönetimlere gelmediği dönemlerde "eksen kayması" keşfinde bulunan DSD, BES dışında merkezi yönetimlerinde yer almadıkları sendikalarda ilerletici değil tıkaççı bir tutum geliştirmektedir. Kendisini KESK'in "ana dinamik"lerinden biri olarak gören DSD'nin, merkezi yönetimlerde yer almadığında taban dinamiğini harekete geçiren bir tutum geliştirmemesi, "ana dinamik" kavramının "temsiliyet" arayışının bir dolgu olmaktan öte bir anlam ifade etmediğini göstermektedir. Delege gücünü, kafa sayısını "güç" olarak görenlerin, bu gücü KESK'in (sendikaların, şubelerin ve işyerlerinin) harekete geçirilmesi yönünde bir çaba ve iradeye dönüştürmemesi, "müzmin muhalefet" tavrı ile erimekten ve eritmekten başka bir sonuç üretemeyecekleri açıktır.

Sendikal grupların mitingde ilgisine paralel olarak, bu grupların izdüşümü oldukları siyasal yapıların da 13 Aralık karşısındaki tutumları benzer bir nitelik taşımaktadır. ÖDP, KP, HTKP gibi Birleşik Haziran Hareketi'ni oluşturan bileşenlerin büyük bir bölümü 13 Aralık mitinginde yer almadılar. HDP bileşenleri ise sınırlı bir katılım gösterdiler ve mitingde yeterli ilgi göstermediler. Tüm bu tablo KESK kadrolarının dahi mitingde yeterli ilgi göstermemesini açıklar niteliktedir.

Neden 13 Aralık?

İlk bakışta bu soru çok anlamsız gelebilir. 13 Aralık tarihinin tercih edilmesinde nasıl bir sorun olabilir? Bunu şöyle ele alabiliriz: Birincisi bütçe TBMM Genel

Kurulu'nda genelde 19-25 Aralık tarihleri arasında oylanır ve KESK de genelde Aralık ayı eylemlerini bu tarih aralığında gerçekleştirirdi. İkincisi 17 Aralık-25 Aralık tarihleri, bütçenin "ayakkabı kutularına" taşındığı, AKP iktidarının yolsuzluklarının açığa çıktığı, toplumun hafızasında yer etmiş bir tarihi işaretliyordu ve bütçe ile ilgili bir eylemle ilişkilendirilebilecek temel önemde günlerdi.

Tüm bunları ele aldığımızda 13 Aralık tercihi, gerisinde hiçbir neden olmadığını düşünsek bile, isabetsiz bir tercih olarak durmaktadır. Fakat Aralık ayında yaptığı eylemleri bütçe görüşmelerinin son günlerine denk getiren KESK'in, bu dönem bu "alışkanlığını" değiştirmesi hangi nedenlere dayandırılabilir? KESK 13 Aralık tercihinin neyle açıklıyor? Bütçe oylamalarının son günlerinde bir grev yapılacak da haberimiz mi yok? Bunda "çözüm" aldatmacasının payı var mıdır? Ya da Türk-İş, Hak-İş ve Kamu-Sen'e yapılan çağrının "Yolsuzluk Haftası"na bir eylem önerildiği durumda karşılık bulmayacağı kaygısı mı var? "Neden 13 Aralık?" sorusunun cevabını ilgililere bırakıp Sosyalist Kamu Emekçileri'nin mitingde dağıttığı bildirden bir alıntıyla yazımızı bitirelim:

"Sendikal harekete hakim bürokratik ve icazetçi çizginin aşılması, ancak ve ancak, sınıf sendikacılığı ve fiili-meşru mücadele ekseninde kamu emekçilerini harekete geçirebilecek taban örgütlenmeleri ile olanaklıdır. Şu veya bu grup aidiyetine bakmaksızın öncü kamu emekçileri, buldukları her alanda inisiyatifler, forumlar vb. araçlarla etkin bir müdahale gerçekleştirmeli, üye meclisleri ve temsilci kurulları karar organları olarak işletilmelidir. Hak alıcı kapsamlı bir mücadele programının ve bu programı hayata geçirecek kadro dinamizminin açığa çıkartılması bugünün ertelenemez görevidir. Bu başarılmazsa 2015 yılı bir kez daha kamu emekçilerinin kayıplar hanesine yazılacak, KESK ve bağlı sendikaların kamu emekçileri ile buluşması olanaklı olmayacaktır."

Zafer Aydın'ın Yatağan'da gördüğü

T. Kor

14 Aralık tarihli BirGün Fikir'de görüşlerine değer verilen sendika uzmanlarından Zafer Aydın'ın Yatağan direnişi üzerine değerlendirmeleri yayınlandı. Uzun sayılabilecek bir yazı olduğu için yazının tamamına bu yazıda yer verilemeyecek. Fakat ilgili okurun bu yazıya kolay erişebileceğini düşünüyoruz.

Esas olan zaten yazının değil yazının tamamında tekrarlanan bir sendikal anlayışın tartışılması. Zafer Aydın direnişte "kim kazandı, kim kaybetti" sorusuna yanıt ararken mücadele-kazanım arasındaki orantıya değinerek Yatağan'daki sonucu mücadele adına olumluyor. Anlaşma yapmanın genel olarak eleştirildiği iddia edilerek bu eleştiriyi yapanları ise "sendikaları yok sayma eğilimindeki uvrierist yaklaşımlarla" itham ediyor. "Bu iklim altında verilen mücadelede de, elde edilen kazanım da küçümsenip, değersizleştiriliyor" diyerek yakınan Aydın, "işçilik yapmama" adına bürokrat savunuculuğu yapıyor. Aynı bakış küçük burjuva reformist hareketlerde de karşımıza çıkıyor. Yatağan direnişi geride kalırken çıkan HTKP, EHP gibi ilerici güçlerin yayınlarında ise direniş için genel eksen 'direndiler', 'talepleri karşılandı' minvalinde kaldı. Fakat biz, "sınıf kazandı" demek için neyin gerektiğini görüyoruz.

Bu anlamda Aydın'la aynı kümede birleşenler bürokratların özelleştirmeye karşı talebi kıran, talep için gerekli mücadeleyi örmekten geri duran tutumunu meşrulaştırmaya çalışıyorlar. Yazısıyla bu kümenin ortak paydası haline gelen Kristal-İş Eğitim Uzmanı Zafer Aydın'ın Yatağan'da gördüğü, şimdilik korunan mevziler, kırıntılara razı olmaktır. Bu onun için çok fazla anlam taşıyabilir ama biz kaybı zaten maddi değerden tanımlamıyorken işçi sınıfı mücadelesi cephesinden "kim kazandı, kim kaybetti" sorusuna yanıt olumlu olamıyor.

Türkiye Maden-İş ve Tes-İş sendikalarının Yatağan şubelerinin merkezi anlayışı aşan bir perspektifle mücadeleyi örgütlediklerini söyleyen Aydın, şubelerin de sınırlı kaldığını, genel merkez iki adım geride kalırken Yatağan şubelerinin de direniş için gereken mücadeleden bir adım geride durduğunu görmüyor mu? Aydın, Yatağan şube yöneticilerinin, "yasal olmadığı" bahanesiyle üretimden gelen gücü kullanmayı yok saydığından bahsetmiyor. Lakin işçi sınıfının elindeki tek gerçek silah olan üretimden gelen gücü kullanmayanların zaten başka bir kazanım şansı olmadığını biz biliyoruz. Şimdi bu gücü kullanmaktan kaçanlarla yol yürüyenler gerekçelendirmeyi üstlerine alarak durumu makul göstermeye çalışıyor.

"İşçilerle birlikte ve işçinin iradesini sürece katarak ilerlemeyi amaçlayan demokratik, mücadeleciler bir deneyimdi" iddiasıyla çok klişe bir söz olmanın ötesine geçmiyor. Bugün TEKEL'i bitiren Mustafa Türkel de işçi iradesini açığa çıkartan demokratik toplantılar gerçekleştirdiklerini ciddi ciddi savunabiliyor. Aydın'ın Yatağan için bu iddiasının altını dolduracak pratiğin olmadığı sınıf devrimcileri tarafından bir dizi haber, değerlendirme ve direniş gözlemi ile eleştirilmişti. İşyerini terk etmeme kararı alan, son aşamada bile işçilerin fikrini ifade etme kanalı; genel toplantıyla



Zafer Aydın'ın Yatağan'da gördüğü kendi geleceğinin gölgesidir. Yarın ihanetlere karşı mücadeleyi de öğrenen işçilerin tam da Yatağan'da olduğu gibi "Sendikacılara karşı da mücadeleyi başlatmak gerekiyor" cümlesinden dolayı Aydın savunmaya geçiyor.

vşube yönetiminin kararını oylama ritüelinden başka bir şey olmamıştı. Bunu kabullenmemizi bekleyenlere ise yanıtımız Greif'tir. İşçilerin başka bir direniş yönetimi var diyoruz. Kapalı kapılar ardında toplu ikna odası kurmaktan başka işlevi olmayan genel toplantılara karşılık Greif'teki işçi toplantılarındaki karar mekanizması tüm kayıtlarıyla sınıf mücadelesi tarihine bırakılmıştır. Şimdi ihaneti, direniş kaçkınılığını işçiyeye sorduk diye açıklamaksa görevden kaçmaktır.

"Bu koşullar altında varılan anlaşmadan daha ilerisinin olabileceğini beklemek gerçekçi olamaz" diyen Aydın'ın, maceracılıktan kaçtıklarını savunan bürokratlardan farkı var mı?

Biz kaybeden, siz kazanan taraftasınız sayın uzman!

Zafer Aydın'ın Yatağan'ın ardından kendi maaşlı çalıştığı sendikanın hiç de gündemi olmamış bir direniş için anlaşmayı gerekçelendirme çabası şaşırtıcı değil. Çünkü her ne kadar birbirinden bağımsız kalsalar da aynı mantığın yürütücüsü bir bürokrasi çemberindedir. Kristal-İş Sendikası'nın kapanan Şişecam fabrikalarındaki başka illere dağıtılmasıyla kıyaslanamayacak kadar çok kayıp içinde olan Yatağan enerji ve maden işçilerinin durumlarını 'kazanım' diye sunma, bu direnişi değerlendirenleri eleştirmeye kalkma bunun için normal. Zira bürokrasi çarkının dönmesi için kazanan ilan edilen taraf olmayı

sürdüremeleri gerekiyor. Ve esas itibarıyla sendika bürokratları kendi şube koltuklarında oturmaya, TİS imzalamaya devam ettiği noktada da kazanan oluyorlar. Fakat biz gerçekten işçi sınıfının tarafındayız. Ve bunun için direnişe rağmen kaybedilenleri görüyor ve eleştiriyoruz. Taraf olduğumuz kavgada kaybettiğimizi söylemek meşru hakkımızdır, bunu söylemek sınıfa umutsuzluk yaymak denerek karalanamaz. Sınıf mücadelesinin toz pembe "direniyoruz, kazanıyoruz" söylemlerinin arkasında kalan boşluğu görmediğini düşünenler kendilerini kandırıyor. Sınıf zaten ihaneti de uzlaşmayı da biliyor sadece bugün alternatifini yaratıp onu aşamıyor.

Zafer Aydın'ın direnişi takip ettiğine şüphe yok lakin yanıldığı bir nokta var ki 4/C teşvikine ilişkin çıkarsaması. "Neticede anlaşma, Yatağan işçisini özelleştirme mağduru haline getirmemiş, doğrudan kölelik düzeni anlamı taşıyan 4/C gibi geçici işçi statüsünde çalışmanın kapısını kapatmıştır." Özelleştirme mağduru haline gelmek nasıl olunur? Aydın'a göre burjuva kamu şirketini devraldığı gün sosyal hakları kesip çalışan işçi sayısını yarıya indirir ve işçilerden 4/C'ye geçişler olur. Bu olmalı ki böyle bir ifade kullanılıyor. Ama biz tüm özelleştirme saldırılarında gördük ki şirketler önce tam yönetimi ele alır, hak gaspı karşısında boyun eğecek işçileri seçebildiği yerden sonra saldırıya başlar. Hem özelleştirme hayata geçirilmiş hem de olası direnişlere karşı şirketin manevra alanı oluşmuş olur. Bunun

İçin bugün Yatağan'da özelleştirme ile mağdur olan olmadığı savı komik zira yarının garantisini kim veriyor? Yoksa Zafer Aydın gibi bir sendika uzmanı şirket açıklamalarıyla ikna olanlardan mı? Ve Yatağan'da 4/C kapısının kapatılması tanımı ise bölgeyi bilenler için komik bir söylem. Teşvik direnişin kırılmasını koşullayan temel noktaydı. Zira özel şirketin hak kaybı olmayacak, taşeronlar kadroya geçecek vaatlerine karşın güvence arayan işçiler 4/C'yi kendine kurtuluş saymıştı. Birçok işçinin 4/C'ye geçiş için iki yıllık süre tanınmasına rağmen devam etmeyi düşünmediği yansımıştı. Hatta direnişin bitirildiği gün bile anlaşmayı savunmaya çalışan Süleyman Girgin, "belki birçoğunuz 4/C'yle buradan gideceksiniz" diye cümlesinde durumu belirtiyordu. Yani Aydın'ın bu cümlesi kazanım yaratma çabasıyla denenmiş bir zorlama ve Yatağan'daki sendika bürokratlarının yaptığı gibi nerden tutarsanız tutun, elinizde kalmaya mahkum bir sonucu ifade ediyor.

Siz de kaybeden olacaksınız!

Biz elbette Yatağan'da işçi sınıfı mücadelesi adına kazanımları görüyoruz. Devleti yıllarca beklemek zorunda bırakan, iki kez düşündürtenlerin bir süre haklarını koruyabileceğini, 4/C'de sırf direnişin basıncıyla iyileştirmeye gidildiğini biliyoruz. Bunlar olmasa dahi işçilerin direnmekten başka yol olmadığını öğrenmesi adına 447 günlük tecrübeyi de hanemize yazıyoruz. Ama bu, kaybettiklerimizin yanında görünmeyecek kadar azdır. Direnişle kazanım bu haklar değil özelleştirmenin kırılması olurdu. Aydın'ın anlamadığı girilen savaşın ne olduğuyla ilgili. Bu direniş bir işten atma saldırısına karşı veya ücret zammı talebiyle başlamadı. Özelleştirmenin iptaliyle kamu adına işletmenin devlette kalması adına başladı. Direniş bürokratların ajitatif söylemleriyle 'vatan savunması' da ilan edildi, namus meselesi de. Ama sonuçta zaten korunacak iki sosyal hakka karşılık vatan, namus söylemleriyle kırmızı çizgilerden geri dönüldü. İhanet de satış da budur. İhanet denilen Süleyman Girgin veya Fatih Erçelik'in kapalı kapılar ardında patronla içki içip rüşvet alması değil ki. Direnişte ihanet bireysel değil sınıfsaldır. İşçi sınıfının mücadelesine ihanet edilmiştir. 'Olmuyor' diyerek sınıfa umutsuzluk yayanlar da maceracılık peşinden gitmeyiz diyenlerdir.

Zafer Aydın'ın Yatağan'da gördüğü kendi geleceğinin gölgesidir. Yarın ihanetlere karşı mücadeleyi de öğrenen işçilerin tam da Yatağan'da olduğu gibi "Sendikacılara karşı da mücadeleyi başlatmak gerekiyor" cümlesinden dolayı Aydın savunmaya geçiyor.

Biz bu savunuları Greif Direnişi döneminde de başka sendika uzmanlarından gördük. Nerde işçi sınıfı içinde militan, meşru mücadele pratiği olsa nerde sınıf devrimcileri ya da kalbi bu mücadeleyle atanlar olsa birileri çıkıp bürokratların ihanetlerini savunmaya kalkıyor. Bürokratların tahtları sizin de içinde olduğunuz sarayları sallanıyor. İhaneti gören sınıfın öfkesinden korkun. Sınıf mücadelesine verilen emek kadar sınıfın gerçeğini gördüğünüzde ne yaptığınız da önemlidir. Saflar belirginleşiyor. Sınıf mücadelesi tarihine hakim olan biri olarak 'sendika uzmanı' Zafer Aydın, işçi sınıfının Greif ile yeni bir döneme girdiği noktada hala ihanetlere savunma yazmaya çalışarak tarihin akışı karşısında eskinin parçası olmaktır. Siz bilirsiniz; sınıfın geleceğine hizmet etmeyi tercih etmeyen aydınların yarının onurlu direniş sayfalarında yeri olmayacaktır.

İşçiler taşeron köleliğini tartıştı



Ümraniye İşçilerin Birliği Derneği, taşeronlaştırmaya, düşük ücretlere ve iş cinayetlerine karşı başlattığı kampanya kapsamında 14 Aralık günü Sarissa Kitap&Cafe'de panel gerçekleştirdi. Sarıgazi'de gıda, metal, tekstil ve cam sektörlerinde çalışan işçilerin de katıldığı panel-forum canlı bir atmosferde gerçekleştirildi.

İşçi katliamları meşrulaştırılıyor

Panelde ilk önce İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nden Murat Çakır söz aldı. Çakır son 12 yılda 12 bin 465 işçinin iş cinayeti sonucu yaşamını yitirdiğini söyledi ve devletin işçi ölümlerinin sayısının bilinmesini istemediğini, bunun için de devletin istatistik kurumunun işçi ölümleri sayılarını düşük gösterdiğini belirtti.

İş cinayetleri ve işçi güvenliği konusuna Soma, Torunlar, Ermenek ve Isparta'da yaşanan iş cinayetleri sonrası ilginin arttığını belirtti. Patronlar için işçi güvenliği önlemlerini almanın işçinin ölümünden daha pahalı görüldüğü için bu önlemlerin alınmadığını ifade etti. Hükümetin de "kan parası" diyerek katliamları meşrulaştırdığını söyledi.

Çakır 15 yaş altındaki çocuk işçilerin çalıştırılmaması gerektiği işlerde çalıştırıldığını ve çocuk işçi sayısının arttığını belirtti. Göçmen işçilerin de 10-20 TL yevmiyelerle sömürüldüğünü ve iş cinayetlerinde yaşamlarını yitirdiğini belirtti.

Çağdaş Hukukçular Derneği üyesi Av. Bülent

Şimşek, konuşmasında dört temel başlık üzerinden ücret sorununu işledi. Şimşek, kapitalist sistemde sermaye döngüsünün dönebilmesi için işçinin artı değerinden bir ücret belirlendiğini ancak bunun hiçbir zaman işçinin gerçek emeğinin karşılığı olmadığını belirterek söze başladı. Ardından bugün için asgari ücret belirlemede yapılan görüşmelere değindi.

Daha sonra taşeronluk sisteminde ücret konusuna değinen Şimşek, taşeronluk sisteminin özünün daha az ücrete işçi çalıştırmak olduğunu vurguladı.

Şimşek'in konuşmasından sonra soru cevap bölümüne geçildi. Bu bölümde işçiler yaşadıkları sorunlar hakkında soru sordular. Bu bölümde bir kadın işçi ücret konusunda fabrika deneyimini anlattı.

Greif Direnişi'nin dersleri paylaşıldı

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV-TEKSTİL) Temsilcisi Engin Yılgin, Greif Direnişi'ni yaratan örgütlülüğü anlattı ve direniş sürecini temel noktaları üzerinden özetledi.

Yılgin'ın ardından İşçilerin Birliği Derneği temsilci söz aldı.

Ardından soru ve cevap bölümüne geçildi. Soru cevap bölümünde de birçok işçi söz alarak düşüncelerini dile getirdi.

Panele HDP Sancaktepe STK Komisyonu da mesaj gönderdi.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Mamak'ta taşeron sistemi üzerine etkinlik

Mamak İşçi Kültür Evi Aralık ayı etkinlik programı çerçevesinde etkinlik gerçekleştirdi. "Taşeronlaştırma, güvencesizleştirme ve ücretler" başlıklı etkinliğin çalışmasında belediye temizlik işçilerinin dinlenme yerlerine ziyaret gerçekleştirildi. Çankaya Belediyesi'nin Çayyolu, Maltepe, Yenişehir ve Cebeci tansalarına ziyaretin dışında, Tuzluçayır Meydanı ve Tekmezar Parkı arasındaki işçi servis noktalarına ve otobüs duraklarına bildiriler dağıtıldı. Ev ziyaretleri ve afişlerle etkinliğe hazırlanıldı.

Etkinlik 13 Aralık günü Mamak İşçi Kültür Evi'nde gerçekleştirildi. Son yılların işçi direnişlerinin fotoğraf ve videolarından oluşan kısa bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Ardından taşeron sisteminin tarihçesinden bahsedilerek bugünkü taşeronlaştırma saldırıları ile güvencesizleştirme üzerine bir sunum gerçekleştirildi. Sunumdan sonra söz işçilere bırakıldı.

İşçiler, kendi alanlarında yaşadıkları örnekler üzerinden taşeron sisteminin farklı yönlerini anlattılar. Taşeron sisteminin işçileri böldüğü ve mücadelenin de bu eksende bölündüğü üzerine tartışmalar yürütüldü.

Kızıl Bayrak / Mamak

CIA'in işkencehaneleri...

Burjuva demokrasisinin son sığınağı

ABD emperyalizminin işkence, cinayet ve ispiyon şebekesi CIA'in açıklanan işkence raporu, malumun ilanı olmakla birlikte burjuva demokrasisinin içerik, kapsam ve sınıfsal temeline açıklık getirmesi bakımından oldukça önemlidir. İşkence raporu, burjuva devletlerin sermayenin çıkarlarını korumak için en aşağılık yolları, kanlı, kirli ve barbar metodları kullanmaktan geri kalmadıklarını ve kalmayacaklarını açık bir itirafı olmuştur. İşkence raporu, burjuvazinin modern AVM'lerinin gözcü neonlarının ışıklarından kapitalist tekellerin modern ofislerine, sermaye devletlerinin burçlarına asılan bir utanç belgesi olmuştur. Bu utanç belgesi, kapitalist sistemde sömürünün ve bu sömürüyle elde edilen zenginliklerin hangi barbar yollarla korunduğunun açık itirafı olmuştur.

Burjuva demokrasisinin sınırları nereye kadar

ABD, uluslararasılaşan kapitalist üretimin teknolojik alanda olduğu kadar, finans kapitalin yoğunlaşmasının ve aynı zamanda dünya kapitalist üretiminin ve tüketiminin de merkezidir. Dünya kapitalist sisteminin kabesi olan ABD, kapitalist sistem içerisindeki bu üstünlüğünü ideolojik, politik, kültürel, militarist ayrıcalığının ve 'haklılığının' kanıtı olarak sundu. 'Sınırsız özgürlüklerin ülkesi ABD' yanılıgı, ABD emperyalizminin işgal ettiği, darbeler tezgahladığı ülkelerde döktüğü kanlarla, militarist gücüne dayanarak el koyduğu ülkelerin zenginliklerini yağmalaması, özellikle komünizm korkusuyla da birleşince, kapı kulları tarafından görmezden gelinerek 'özgür dünyanın' başarısı olarak propaganda edildi. Endonezya'dan Şili'ye, Türkiye'den Mısır'a kadar dünyanın birçok bölgesindeki kanlı askeri faşist darbelerin, Vietnem'dan Afganistan'a işgallerin mimarı olan ABD emperyalizminin suçlar tarihi, üniversite kürsülerinde işleneceğine ABD emperyalizminin bütün bu suçlardan arındırılmış, özenle aklanıp kurgulanmış başarı tarihi işlendi. Medya bu martavaları öne çıkardı, çok yönlü bir propaganda savaşı sürdürüldü. Entelektüel akıl ve yetenekler ABD emperyalizminin olduğundan farklı gösterilmesi için kiralandılar, işe koşuldular. CIA'in işkence metodlarının daha işlevli kılınması için de bu uşaklar tayfasının yeteneği kiralandı.

Burjuva devletler suç örgütleri olduklarını itiraf ediyorlar

Bütün bunlardan ABD'de burjuva demokrasisinin olmadığı gerçeği çıkmaz. Tersinden, ABD'de, gerçekten de uyum içerisinde işleyen bir burjuva demokrasisi vardır. Uluslararası işkence ve cinayet merkezi CIA'in açıklanan işkence raporuna karşı, Cumhuriyetçi Parti ve işbaşındaki Demokrat Parti'nin yönetici kliklerinin aldıkları tavırlar, medyanın tutumu, burjuva demokrasisinin bu ülkede nasıl uyum içerisinde ve kusursuzca işlediğini göstermiştir. Yanlız bu kadar da değil. Kapitalist-emperyalist sistemin merkezi



ABD emperyalizmine bağımlı burjuva devletlerin, CIA'nın suçlarına ortak olma durumları da burjuva demokrasisinin evrensel sınırlarını ve işlevini gösteren bir başka yakıcı gerçektir.

Türkiye'nin ve toplam 25 Avrupa ülkesinin CIA'in kanlı icraatlarında yer aldıkları bugün artık biliniyor.

Liberal aydınlar takımının usanmadan propagandasını yaptıkları AB devletlerinin de CIA'in suçuna bulaştıklarının özellikle altını çizmeliyiz. Zira kapı kulu liberal uşaklar tayfası işçi hareketinin bilincini karatmak ve genç devrimcileri kendi gerici içi boş 'demokrasi' söylevlerine tutsak yapmak için AB emperyalistlerinin gönüllü propagandistliğini yapıyorlar. AB'yi kurtuluşun adresi olarak sunuyorlar. Türkiye'nin ve toplam 25 Avrupa ülkesinin ve dünyadaki her dört ülkeden birinin CIA'in kanlı icraatlarında yer almış olmaları, burjuva demokrasisinin evrensel boyuttaki sınırlarını göstermektedir; sermayenin çıkarları için her yol mübahır, ağızlarında sakız ettikleri hukuk kurallarının bir anlamı yoktur, bir hiçtir.

ABD tekellerinin sözcüleri çok daha arsızlar

Kapitalist dünyanın mabedi ABD emperyalizminin burjuva demokrasisiyle yöneten akbabalar sürüsü çok daha küstah, tehditkar ve açık sözlüdürler. Bush, "Bizim adımıza CIA'de sıkı bir şekilde çalışan insanlara sahip olduğumuz için şanslıyız. Bu insanlar vatanseverler" ifadelerini kullanırken, Bush'un başkan yardımcılığı görevinde bulunan Cheney daha pervasızca konuşuyor:

"Amacımıza ulaştığımız müddetçe benim bir problemim olamaz ve hedefimiz 11 Eylül'ü gerçekleştirenlerin yakalanması ve ABD'ye yönelik diğer çok ölümlü saldırıların önlenmesiydi. Hazırlanmış ve yaptık. Programa ilişkin başkandan ve adalet bakanlığından yetki aldık. Program işe yaradı. Bunu şimdi yine yapardım."

Bununla yetinmeyen Cheney, sorgulama tekniklerini yürütenlerin övülmesi gerektiğini belirterek Bush'un 'Bu insanlar vatanseverler' diye

nitelediği katillere "onlara nişan verilmeli" derken, onlarla aynı iplikten dokunduklarını itiraf ediyordu. Onların uşağı Çiller de faşist katiller için 'bu vatan için kurşun atan da kurşun yiyen de şereflidir' diyerek övdüğü katillerin kapitalist sistemin vazgeçilmezleri olduklarını itiraf ediyorlardı.

Burjuva demokrasisi işçi sınıfı ve emekçiler için sınırsız diktatörlüktür. Burjuva mülkiyet ilişkilerini devlet zoruyla korumanın aracı olan burjuva devletler, işçi sınıfı ve emekçiler için sınırsız diktatörlüğün aletidir. Kapitalizmin en rafine geliştiği ülkelerde de bu böyledir. CIA'in işkence raporu, CIA'in suçlarına ortak olan devletlerin burjuva devletler olması gerçeği burjuva devletlerin ve onların burjuva demokrasilerinin sınırlarını ve sınıfsal içeriğini bütün çıplaklığıyla göstermiştir.

Burjuva demokrasisine karşı proletarya demokrasisi

Burjuva demokrasisiyle, burjuva gericiliği veya faşizmi arasında aşılmaz duvarlar yoktur. Burjuvazinin, burjuva mülkiyet ayrıcalıklarını korumanın burjuva devlet biçimleridirler. Devrimci işçi hareketi, üretim araçlarının burjuva mülkiyet hakkını zor yoluyla korumanın aleti olan burjuva devlet ve onun biçimleri hakkında hayallere kapılmadan, burjuva devletlerin her biçimini, onların ekonomik temeline saldırarak ve kapitalist üretim ilişkilerini tasfiye ederek kolektif üretime denk düşen kolektif mülkiyeti, yani sosyalizmi kurmayı hedefleyerek bu karanlığı ve barbarlığı aşabilir. Faşizme, emperyalist savaflara, işkenceye, siyasal ve örgütlenme haklarına karşı saldırılara karşı mücadeleyi temel programının bir parçası olarak kavrayıp yürütürse reformizmin ve liberalizmin tuzaklarına düşmeden zafere ulaşabilir.

Ekonomik alt yapıda kapitalist üretim ilişkilerinin hakim olduğu, günlük mücadelenin emek-sermaye etrafında şekillendiği, devlet erkinde burjuvazinin iktidarda olduğu ülkelerde burjuva demokrasisini program yapanların varacağı yer burjuva demokrasisine teslim olmak olacaktır. Program alanındaki tıkanıklığı, burjuva demokrasisini burjuva Türkiye'de devrim(!) programı yapma sapması Türkiye'nin muhalif güçlerinin, burjuva devletin değişik güçlerinin arkasına takılmalarının asıl nedenini oluşturmaktadır. Cheney'lerin veya AB'nin emperyalist gerici birliğinin burjuva demokrasisi işçi sınıfı ve emekçilerin burjuvaziye karşı alternatifi olamaz.

Kapitalist sistemin her gün döne döne ürettiği burjuva şiddet, faşist terör, ulusal ve cinsel ayrımcılık, çevrenin yıkıma uğratılmasının, inançların baskı altında tutulmasını aşmanın yolunu Tekel direniş çadırları ve Greif'in fabrika işgali pratiği göstermiştir. Gerçek kardeşleşme ve sosyalist demokrasiyi işçiler kavga alanlarında yaratarak devrimci harekete armağan etmiştir. Bunu başaran işçi sınıfı, bu deneyimi genelleştirerek zafere gitmenin aracı yapacaktır. İşçi hareketi komünistleri ve devrimcileri saflarına çağırıyor.

ABD ile Küba ilişkilerinde “normalleşme” mi, kaleyi içten fethetme siyaseti mi?



17 Aralık günü ABD ile Küba'dan yapılan eşzamanlı açıklamalarla, iki ülke arasındaki ilişkilerin “normalleştirileceği” ilan edildi. Bu açıklamalardan hemen önce, Amerika Kübalı üç istihbaratçıyı, Küba ise 20 yıldır hapiste olan bir ABD ajanını serbest bıraktılar. “İlişkileri normalleştirme” görüşmelerinin ise Kanada ve Vatikan'da bir buçuk yıldır kamuoyundan gizli yürütüldüğü ortaya çıktı. Bu süreçte oynadığı kişisel rolden kaynaklı, her iki ülkenin başkanları tarafından Papa'ya teşekkür edildi.

İzolasyon işe yaramadı itirafı

ABD şefi Obama, ABD-Küba ilişkilerinde artık yeni bir dönem açıldığını söyleyip, “50 yıllık izolasyonun” bir işe yaramadığını itiraf etti. Obama, ambargoyu “zamanı geçmiş yaklaşım” olarak tanımlayıp, yaptırımlar yerine reformları desteklemek ve teşvik etmenin daha iyi sonuçlar verdiğini, zorlu deneyimlerle öğrendiklerini söyledi. Obama ayrıca, Havana'da büyükelçilik açacaklarını, ilişkilerin normalleşmesinin parçası olarak üst düzey ziyaretler ve değişimleri başlatacaklarını ifade etti.

“Normalleşme”den iki tarafın da karlı çıkacağına öne süren emperyalist şef, bir buçuk yıl boyunca halklardan gizli yürütülen görüşmelerle varılan mutabakatı, “iki halkın daha iyi bir gelecek için geçmişin üzerine sünger çekmeyi seçmeleri” olarak lanse etti. Küba ve Amerikan halkına yeni fırsatlar yaratmak için iki ülkenin birlikte çalışmaları gerektiğini ileri süren Obama, Küba yönetiminin ekonomi ve insan hakları konularında reformlar yapması gerektiğini vurgulamayı da ihmal etmedi.

ABD emperyalizminin asıl derdi ise Beyaz Saray'ın yayınladığı açıklamada kendini gösterdi. Açıklamada ABD'nin Küba'ya uyguladığı politikanın ABD'nin kendisini bölgesel ve uluslararası partnerlerden izole ettiği, Batı Hemisfer'deki gelişmelere etkisini kısıtladığı ve Küba'da olumlu değişimi teşvik etmeye yönelik araçları kullanmasına zarar verdiği ifadelerine yer verildi.

Aynı saatlerde Havana'dan Raul Castro ise ABD ile aralarında insan hakları, dış politika, egemenlik gibi konularda temel farklılıklar bulunsa da iki ülkenin

‘medeni bir şekilde’ yaşamayı öğrenmesi gerektiğini söyledi. “ABD Başkanı Obama'nın kararı halkımızın saygısını hak ediyor” diyen Castro, en önemli konu olarak ticaret ambargosu sorununun halen çözülmediğini vurguladı.

“Normalleşme”ye tepkiler...

“Normalleşme” uluslararası sermaye medyasında “buzlar eriyor”, “ilişkiler normalleşiyor” gibi başlıklarla verildi. BM Genel Sekreteri ve Papa'dan tebrik açıklamaları geldi. Venezuela Devlet Başkanı Nicolas Maduro ise Obama'nın hareketinin cesaret isteyen ve gerekli bir iş olduğunu söyleyip, iki ülke arasındaki tutuklu takasının Küba için zafer anlamına geldiğini belirtti. ABD Dışişleri Bakanı John Kerry de “Küba'yı 60 yıl sonra ziyaret eden ilk ABD Dışişleri Bakanı olmayı sabırsızlıkla” beklediğini açıkladı.

Gelişmeyi ABD payına “akılsız bir ödün verme” olarak tanımlayan ise ABD Temsilciler Meclisi'nin Cumhuriyetçi Sözcüsü John Boehner oldu. Küba'ya karşı kinini kusan Boehner “Castro rejimiyle ilişkiler Küba halkı özgürlüğe kavuşana kadar bırakın normalleşmeyi, yeniden düzenlenmemeli dahi” ifadelerini kullandı.

Küba halkının tutumu tayin edici olacak

Bilindiği gibi ABD, Küba Devrimi'nin hemen ardından, 1962'den başlayarak Küba'ya karşı ağır bir izolasyon ve ambargo uyguluyordu. Karşı devrim için elinden gelen hemen yer türlü kirli yöntemlere rağmen Küba'da istediğini elde edemedi. Son yıllarda ise Küba rejiminin açmazlarına oynamaya, kaleyi içten fethetmeye çabılıyor.

Bunun ne denli başarılı olup olmayacağını, her şeyden önce ve herkesten çok yarım asırdır sosyalist ideallerle kolektif bir kültürel kimlik kazanmış Küba halkının tutumu belirleyecek. Küba halkı, devrimi ve kazanımlarını tehlikede hissettiği her durumda büyük bir bağlılıkla devrimin değerlerine sahip çıkmasını bildiği içindir ki son 20 yılda iyice ağırlaşan izolasyona, baskılara, her türlü ambargoya rağmen Küba'nın ayakta kalması sağlanmıştı.



Binler ırkçılığa karşı sokağa çıktı

Almanya'da son dönemde artan ırkçı gösteri ve saldırılara karşı Köln'de miting düzenlendi. Çok sayıda demokratik kitle örgütü ve siyasi yapının katıldığı eylemde “Naziler dışarı” yazılı dövizler taşınırken ırkçılığı protesto eden sloganlar atıldı.

Mitingde yapılan konuşmalarda ırkçı ve dinci kesimlerin halkların barış içerisinde yaşamalarını baltalamak istediğine dikkat çekildi.

‘İrkçilik kısır döngü şeklinde’

Rap sanatçısı Eko Fresh, “Almanya'da herkes öyle ırkçı değil, küçük bir grup böyle. Buradaki insanlar Köln'de yaşayan, benim tanıdığım insanlar. Burada sahne almak benim için önemli” ifadelerini kullandı.

Çeşitli Alman sanatçıların da katıldığı mitingde komedyen ve kabareci Fatih Çevikkollu ise şu şekilde konuştu: “Medya ve politikacılar sorunların kaynağı olarak yabancıları gösteriyor. İrkçilik kısır döngü şeklinde devam ediyor. İşini kaybetme korkusu yaşayanlar, gelecek endişesi duyanlar öfkelerini toplumun en zayıf halkası olan göçmenlere yöneltiyorlar.”

Almanya'da CSU adlı gerici parti geçtiğimiz günlerde göçmenler için Almanca'nın evlerde dahi zorunlu olması gerektiğini gündeme getirmişti.

Bazı kentlerde göçmenlerin kaldığı merkezlere saldırılar düzenlenirken Dresden başta olmak üzere birçok şehirde “Batı'nın İslamlaşmasına Karşı Yurtsever Avrupalılar” (PEGIDA) adlı ırkçı grup eylem yapmış ve eyleme 10 bin kişi katılmıştı.

Dresden

16 Aralık günü Dresden Nazifrei (Nazisiz bir Dresden) adlı oluşumun öncülüğünde Neustadt Tren İstasyonu'nda toplanan binlerce kişi, “Bizim kültürümüz yanımızdaki kişiyi sevmek”, “5 bin kişi halk değil”, “Sadece Batı kelimesi bile gericilik” ve “Kim bu Batı?” şiarlı dövizler taşıyarak Tiyatro Meydanı'na yürüdü.

Çeşitli düzen partilerinden temsilciler, artan ırkçılık ve göçmen düşmanlığını eleştiren konuşmalar yaptı.

Öte yandan göçmen karşıtı PEGIDA denilen ırkçı oluşum geçen hafta olduğu gibi bu hafta da Dresden'in yanı sıra Kassel ve Würzburg'da yürüyüşler gerçekleştirdi.

Benzer faşist oluşumların Düsseldorf'ta Dügida, Bonn'da da Bogida ismiyle örgütlendikleri belirtildi.

Dresden kent merkezinde toplanan PEGIDA'nın geçtiğimiz haftaya göre sayısının daha da arttığı gözlemlendi. Dresden Stadı'na yürüyen ırkçılar “Biz halkız” sloganlarını atarak, göçmen karşıtı dövizler taşıdı.

İşçi sınıfı ve emekçi kitleler eylemde

Dünyanın dört bir yanında işçi ve emekçiler geleceklerine ve haklarına sahip çıkmak için alanlara çıkıyor. Güney Amerika'dan Asya ülkelerine kadar her yanda işçiler hakları için grev ve eylemler gerçekleştirdi.

Belçika: Demiryollarında grev

Belçika'da hükümetin sermaye adına emekçilere dayattığı köleleştirme saldırılarına karşı Brüksel'de yapılan grevin ardından demiryolu emekçileri greve çıktı. CGSP sendikasının çağrısı ile 3 bin 800 kondüktör greve katılırken ülke içindeki seferlerin yüzde 60'ının iptal edildiği duyuruldu. Başbakan Charles Michel'in başında bulunduğu koalisyon hükümeti, emekçilere mezarda emekliliği dayatıyor, enflasyona bağlı ücret artışını iptal etmeyi ve sosyal güvenlik bütçesini azaltmayı planlıyor.

Tayland: Kablo işçileri greve gitti

Tayland'ın Phitsanulok ilinde, Thai Arrow Product kablo fabrikasında çalışan işçiler greve gitti. İşçiler ikramiye ödemelerinin geçen yıla göre daha düşük olacağını öğrenmeleri üzerine grev kararı aldı. Kararın ardından 2 binden fazla işçi fabrika kapıları önünde toplandı. Thai Arrow Product güçlü akım kabloları üretiliyor.

Haiti: Eylemler istifa getirdi

Dünyanın en yoksul ülkelerinden biri olan Haiti'de 2010 yılındaki büyük depremin ardından emperyalistler tarafından parlatılarak iktidara getirilen 'pop yıldızı' Martelly'ye öfke dinmek bilmiyor. Martelly başkanlığındaki yöneticilerin deprem yardımlarını iç etmesi ve seçimlerde yapılan usulsüzlükleri protesto eden emekçiler, son haftalarda birçok eylem düzenledi.

Ülkede hala süren protestolar, emekçiler tarafından istifası istenen Başbakan Laurent Lamothe'un geri adım atmasına sebep oldu. Lamothe, Devlet Başkanı Michel Martelly'ye istifasını sunarken emekçiler Başkent Port-au-Prince'de eylemlerine devam etti.

İspanya: RTVE emekçileri sokakta

14 Aralık günü Başkent Madrid'de eylem düzenleyen basın emekçileri, Başbakan Mariano Rajoy hükümetinin RTVE üzerinde kurduğu baskıyı ve bütçede kısıtlamaya gitmesini protesto etti. Emekçiler televizyonun daha şeffaf olması gerektiğine dikkat çekerken, hükümetin gelecek yıl yapılacak seçimler öncesi yayınlar üzerinde baskı kurduğunu vurguladı. CGT sendikasının destek verdiği basın emekçileri, turuncu kurdeleler taktı ve dev bir bez ile kurdele oluşturdu.

Çin: Ayakkabı fabrikasında grev

Geçen Cumartesi Çin'in sanayi kentlerinden Guangzhou'da, Panyu Lidé ayakkabı fabrikasında 2 bin 500 işçi greve gitti. Şirketin fabrikayı taşınma planları ve işçilere sosyal güvenlik primi ödemek istememesi üzerine işçiler iş bıraktı. Şirket kasım ayında işçileri yeni sözleşme imzalamak için zorlamış, imzalamamaları durumunda işten atmakla tehdit etmişti. İşçiler bunun üzerine örgütlenerek patronla müzakerelere oturacak temsilcilerini seçti.



Almanya: Amazon işçileri greve gitti

İnternet üzerinden perakende satış yapan Amazon'da işçiler 15 Aralık Pazartesi günü greve başladı. Grev Hessen eyaletinde bulunan Bad Hersfeld'de pazar akşamı başladı. Pazartesi günü greve Leipzig (Saksonya eyaleti), Graben (Bayern eyaleti), Rheinberg und Werne (Kuzey Ren Vesfalya eyaleti) lojistik merkezlerinde çalışan işçiler de katıldı. Grev yaklaşık 2 bin 300 kişi katıldı. Böylece Amazon'un Almanya'daki toplam 9 deposundan 6'sında grev oldu.

Alman hizmet çalışanları sendikası Verdi 2013 yılında Almanya'da en çok sipariş alınan gün 15 Aralık olduğu için bu tarihi tercih etti. Buralarda çalışan işçilerin yüzde 80'inin süreli sözleşmesi bulunuyor. Amazon'da 2013 yılının Mayıs ayından beri iş sözleşmesi için grevler yapılıyor. Patron, sendika ile her türlü görüşmeyi reddediyor. Çalışma koşullarının ağır olduğu Amazon'da Verdi sendikası Amazon ile satışların durumuna göre bir iş sözleşmesi imzalamak istiyor.

Süt üreticilerinden Brüksel'de eylem

Brüksel'de 10 ülkeden 350 süt üreticisi AB Komisyonu'nun önünde, giderek düşen süt fiyatlarını protesto etti. Süt üreticisi çiftçiler, sütleri sokaklara dökerek, Angela Merkel, François Hollande ve AB Tarım Komiseri Phil Hogan'ın portrelerini yaktılar. Çiftçiler, AB müdahale etmezse süt fiyatlarının daha düşeceğinden endişe duyuyorlar.

Paraguay'da yürüyüş

Paraguay'ın başkenti Asuncion'da İnsan Hakları Günü'nde sokağa çıkan binlerce gösterici Devlet Başkanı Horacio Cartes'in geçtiğimiz yıl kararlaştırdığı kamu ile özel sektör ortaklığı (APP) yasasını protesto etti.

Yasa özel şirketlere hizmet sektöründe yatırım yapma imkanı sağlıyor. Devlet başkanının böyle bir kararı tek başına alabilmesi konusunda işçi ve

emekçiler, çok sayıda siyasetçinin ve yatırımcının kendilerine buralardan büyük ölçüde rant elde edeceği yönlü endişelerini dile getiriyorlar.

Gösteriye 45 yıllık Alfredo Stroessners faşist cuntası döneminde sistematik olarak devrimci, ilerici güçlere karşı sürdürülen katliamları, işkenceleri, idamları protesto eden gruplar da katıldı.

Endonezya: Yüz binler sokağa çıktı

Endonezya'da yüz binlerce işçi daha yüksek ücret talepleri ile yürüdü. Jakarta, Medan, Bandung ve Batam'da kitlesel gösteriler gerçekleşti. Gösteri ekim ayında Cumhurbaşkanı Widodo'nun göreve gelmesinden bu yana en kitlesel gösteri oldu. İşçiler asgari ücretin yaşamlarını sürdürmeye yetmediğini ve yükseltilmesini savunuyorlar. Hükümet'in akaryakıt fiyatlarına zam yapması da öfkenin sokağa dökülmesine neden oldu.

İtalya: Madende kadınlar kazandı

İtalya'nın Sardunya Adası'nda bulunan bir kömür madeninde çalışan işçiler için eylem yapan kadınlar mücadele etti ve kazandı. 37 kadın protesto amaçlı madene inerek 11 gün boyunca yeraltında kalmıştı. Kadınlar kömür madenini işleten firmanın uzun süredir verilmeyen işçi ücretlerinin yatırılacağını açıklamasının ardından madeni terk etti. Eylemle 240 madenci için arıtma tesislerinde iş garantisi de sağlandı. Aktivist kadınlar süreci takip etmekte kararlı olduklarını açıkladılar.

Bulgaristan: Binler sokakta

Bulgaristan'ın başkenti Sofya'da binlerce işçi Borisov hükümetinin emeklilik yaşını 4 ay daha yükselterek 64 yaşına çıkarma kararına karşı sokağa çıktı.

Gazze'de eğitim emekçileri eylemde

Gazze'de Hamas döneminde çalışan kamu emekçilerinin 'Uzlaşma hükümeti'ne geçilmesinin ardından başlayan ücret sorunu devam ediyor. Gazze'deki Filistin Milli Eğitim Bakanlığı binası önünde toplanan eğitim emekçileri, "Sosyal adalet nerede", "Maaşım hakkım" yazılı pankartlar taşıyarak aylardır gasp edilen ücretlerinin ödenmesini istedi.

Macaristan'da yolsuzluğa tepki

Macaristan'ın başkenti Budapeşte'de sokağa çıkan binlerce kişi Başbakan Viktor Orban'ın yanı sıra milletvekillerinin yolsuzluklarını ve baskıcı uygulamalarını protesto etti. "Artık geri adım atmak yok!" şiarıyla örgütlenen eylemde, eğitim sisteminde yapılması planlanan kesintiye, internet kullanımındaki vergi arttırma planına ve yolsuzluklara tepki gösterildi. Macaristan'da ekim ayından bu yana eylemler sürerken Orban'ın başta yargı olmak üzere devletin birçok kurumunu zayıflatarak kendi etkisini genişletmek istediği belirtiliyor.

Belçika'da yıkıma karşı genel grev!



Belçika'da Charles Michel'in başkanlığını yaptığı hükümetin emeklilik yaşını büyütme ve sosyal harcamalarda kesinti yapma planı üzerine başlayan grev dalgası genel grevle taçlandı.

Ülkenin üç büyük sendikası olan Sosyalist Sendikası (ABVV/FGTB), Kamu Hizmetleri Genel Merkezi Sendikası (ACOD/CGSP) ve ACV sendikasının ilan ettiği grev 14 Aralık gecesi başladı. Grev ilanı ile birlikte limanlar, demiryolları, havaalanları ve kent içi ulaşımda hizmetler durdu.

Avrupa'nın en önemli limanlarından Antwerp'te yapılan grev nedeniyle gemi seferlerinde büyük aksaklıklar yaşanırken Eurostar'ın Brüksel çıkışlı bütün seferleri iptal edildi. Brüksel, Paris ve Londra arasında sefer yapan hızlı tren hatlarında da tren seferleri durdu. Hava ulaşımında 600'ü aşkın sefer iptal edildi.

Grevin ardından sabah erken saatlerde sokaklara çıkan emekçiler, işyerleri önünde barikatlar kurarak olası grev kırıcılarına karşı önlem aldı. Emekçiler, birçok yolu keserek hükümetin grev saldırıları hakkında bilgi

verdiler.

Daha önce bölgesel grevlerde bloke edilen bazı mağazalar kentlerde şubelerini kaparken kamu kuruluşları da kapanmak zorunda kaldı.

'Grevler sürece'

ACOD/CGSP resmi taleple 16 Aralık'tan itibaren, belirsiz bir tarihe kadar yeni grevler düzenlemeyi düşündüğünü açıklamıştı. Sendika başkanı Michel Meyer eylem talebinin tedbir amaçlı yapıldığını ifade etti. Hükümetin şu an tartışmakta olduğu kamu hizmetleriyle alakalı yeni düzenlemelerden sonra eylem kararının kesinleşeceğini dile getirdi.

Hükümet yeni önlemlerle 2020'ye kadar 11 milyar Euro tasarruf hedeflerken bütçedeki kısıtlamaların sağlık ve sosyal harcamalarda yapılması planlanıyor. Enflasyona bağlı ücret artışlarını kaldırmayı hedefleyen hükümet, emeklilik yaşını da 67'ye çıkartacak.



Açlık grevi kazanımla sona erdi

Yunanistan'da üniversiteyi kazanmasına rağmen eğitim hakkı gasp edildiği için açlık grevine başlayan anarşist tutsak Nikos Romanos, parlamentoda kabul edilen yasa ile birlikte eylemini sona erdirdi. Yunanistan Parlamentosu, Adalet Bakanı tarafından sunulan tasarımı kabul etti. Yeni düzenleme ile birlikte Romanos elektronik kelepçe takarak üniversitede derslerine girebilecek.

Düzenleme sayesinde diğer mahpuslar da

üniversitede uzaktan eğitim imkanlarından faydalanabilecek.

15 yaşında polis tarafından katledilen Aleksis Grigoropoulos'un da arkadaşı olan Romanos, kamulaştırma eylemi sırasında tutsak düşmüş ve 16 yıl hapis cezasına çarptırılmıştı.

Nikos Romanos'un eğitim hakkı için girdiği açlık grevi ile dayanışmak için Yunanistan'ın birçok kentinde kitlesel ve militan eylemler düzenlendi. Bazı üniversite ve kamu kuruluşları ise Romanos'un taleplerinin kabul edilmesi için işgal edildi. Devletin geri adımı sonucunda bazı kurumlardaki işgal eylemleri sona erdirildi.

İtalya'da genel grev

İtalya'da geçtiğimiz günlerde parlamentodan geçen "Jobs Act" adlı işçi kıyımını kolaylaştıran yasa ve 2015 bütçesine karşı ülkedeki üç büyük sendika konfederasyonunun çağrısı ile genel grev yapıldı. 12 Aralık günü "Bu böyle gitmez" şiarlı ile sokaklara çıkan işçiler iş piyasasında işçi alım ve çıkarımlarını kolaylaştıran saldırıyı protesto etti.

İşçiler Roma, Milano, Cenova, Torino ve Napoli'nin de aralarında olduğu birçok kentte yürüyüş gerçekleştirdi. Roma'da sendikaların çağrısı ile Esquillino ile Santi Apostoli meydanları arasında yürüyüş yapılırken işçiler öfkeli sloganlarla kölelik yasalarına ve 2015 bütçesine tepki gösterdi.

Milano'da Duomo Meydanı'nda yapılan eylemler sırasında polis, işçiler ve gençlerden oluşan kitleye saldırdı. Bölgesel Yönetim binasına girmek isteyen öğrenciler polisin cop ve biber gazlı saldırısına meşalelerle karşılık verdi.

Milano'daki eylemde yer alan turizm sektörü emekçisi Emilia Romani son genel seçimlerde Matteo Renzi'nin partisine oy verdiğini belirterek, "Tüm ömrüm boyunca sol partilere oy verdim ve hiçbir zaman kendimi bu partilerden savunmak zorunda kalacağımı düşünmezdim. Renzi bizi derinden yaraladı, en kısa zamanda seçimlere gidilmesini umuyorum. İtalya da artık fakir bir ülke oldu, kimse uzun zamanlı işe alınmıyor"

Cenova'da bazı yollar üzerinde barikat kurularak eylem yapıldı. İşçiler barikatları ateşe vererek Renzi hükümetinin saldırı tasarısını protesto etti.

Torino'da da polis eylemcilere saldırarak en az 9 kişiyi gözaltına aldı.

Ülkede grev ve eylemler sonucunda ulaşım felç oldu. Ulusal havayolu firması Alitalia'nın da ülke genelinde toplamda 200 uçuşu iptal olurken, ucuz havayolu taşımacılığı yapan İrlanda kökenli Ryanair firması İtalya'ya olan 188 uçuşunu iptal ettiğini duyurdu. Büyük kentlerde otobüs ve metrolar da büyük oranda durdu.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonraki en ağır resesyon döneminden geçen İtalya'da kriz adeta sermaye için fırsata dönüştürüldü. Emekçiler "Jobs Act" adlı işçi kıyımı yasasına karşı büyük öfke içerisinde.

'Sovyet sağlık sistemine geri dönelim'

Rusya'da 15 Aralık günü sokağa çıkan doktorlar, sağlık bütçesindeki kesintileri protesto ederek Sovyetler Birliği dönemindeki sağlık sistemine geri dönülmesi gerektiğine dikkat çektiler.

Başkent Moskova'da sokağa çıkan sağlık emekçileri ve içlerinde Sosyalist 'Sol Cephe'nin de bulunduğu sol siyasi yapılar, ellerinde Lenin'in resimlerinin bulunduğu flamalarla yeni sağlık reformunu protesto etti. Reform planı ile çok sayıda polikliniğin kapanacağı belirtilirken eylemde yer alan Sivil İnisiyatif üyesi doktor Mark Galperin, saldırı tasarısı hakkında konuştu.

Moskova'da yerel yönetim 2014-2016 yılları arasındaki sağlık ve eğitim harcamalarını düşürme kararı almıştı.

Sağlık emekçileri geçtiğimiz aylarda da bütçe kesintilerine tepki göstermiş ve bazı hastanelerin kapatılmasına karşı eylem düzenlemişlerdi.

İsrail katliamlarını sürdürüyor



ABD ve İsrail'in Filistin'in bir devlet olarak tanınması ve işgalin sona erdirilmesine ilişkin tasarımı boşa düşürmek için çaba harcadığı günlerde siyonist rejim Filistin halkına yönelik saldırılarını sürdürdü.

İsrail askerlerinin saldırısı sonucu hayatını kaybeden Filistinli Bakan Ziyad Ebu Ayn, on binlerce kişinin katıldığı cenaze töreniyle toprağa verildi. Cenazeye katılan emekçiler "intikam" sloganlarını haykırırken Ebu Ayn'ın katledilmesinin kınandığı eylemlerde işgal güçleri ile halk arasında çatışmalar yaşandı. Kalendiya Mülteci Kampı'nda eylem yapan Filistinliler, askerlerin saldırısına uğrarken halk direniş geçti.

İsrail'in cinayetleri Bakan Ebu Ayn ile de sınırlı kalmadı. 15 Aralık günü Kalendiya Mülteci Kampı'na baskın düzenleyen askerleri protesto eden kitlenin üzerine ateş açıldı ve Mahmud Abdullah Advan hayatını kaybetti.

21 yaşındaki Advan ertesi gün "Kanımız canımız sana feda olsun ey şehit!" sloganıyla toprağa verilirken cenaze sonrasında yapılan eylemlerde bir kez daha çatışmalar yaşandı.

Batı Şeria'nın Cenin kentinde İsrail askerlerinin tahrikleri sonucu toplanan Filistinli gençler saldırıya uğradı. İsrail askerleri evlerin içlerine dahi gaz bombası attı.

Abbas işbirliğine devam ediyor

İsrail ile "güvenlik koordinasyonu" oluşturan Mahmud Abbas başkanlığındaki Filistin Yönetimi ise Ebu Ayn'ın ölümünün ardından dile getirdiği 'koordinasyonu' durdurma sözlerinin hiçbir geçerliliğinin olmadığı ortaya çıktı. İsrail Savunma Bakanı Moshe Yaalon'un "Tehditten öteye geçemez" sözleri ilerleyen günlerde Abbas yönetimi tarafından pratikte doğrulandı. Mahmud Abbas'ın danışmanlarından Mahmud Habaş, Filistin Yönetimi'nin İsrail ile güvenlik konusunda işbirliğinin devam edeceğini ve bunun Filistin halkının çıkarına olduğunu kaydetti.

Yaalon, komutanları ile yaptığı son toplantıda ise Gazze'ye yeni bir saldırı için hazırlıklı olunmasını istedi.

saldırıları gerçekleştirildiğini belirten Amos, çocukların yaşadıklarına da değinerek 5.6 milyon Suriyeli çocuğun acil yardıma ihtiyacı olduğunu söyledi.

Çocukların işkence ve cinsel saldırılara maruz kaldıklarını, halkın gözü önünde öldürüldüklerini anlattı. Amos, çocukların savaşmaya zorlandığını da belirterek, "Raporlara göre, Rakka'da askeri kampta aralarında beş yaşındakilerin de yer aldığı 350 çocuğa savaş eğitimi verildi" ifadelerini kullandı.

İŞİD'in genç kadınları Rakka'daki pazarda köle olarak sattığını, köle olarak alıkonulan bazılarının da İŞİD militanlarının tecavüzüne uğradığını söyledi.

Amos, ailelerin kızlarını İŞİD'den korumak için küçük yaşta evlenmeye zorlandığını da anlattı.

Kentlerdeki kuşatmaların da devam ettiğini söyleyen Amos, 185 bin kişinin Suriye devletinin kontrolündeki bölgelerde, 26 bin 500'ünün ise gerici çetelerin kontrolündeki bölgelerde mahsur kaldığını ifade etti.

BMGK kararından bu yana kuşatma altındakilerden sadece yüzde beşine ulaşabildiğini vurgulayan Amos, tıbbi ve gıda yardımlarının dahi engellendiğini belirtti.



ABD'de on binler polis cinayetlerine karşı yürüdü

"Ulusal Direniş Günü" adı altında 14 Aralık günü başta New York ve Washington olmak üzere birçok kentte on binlerce kişinin katılımıyla ırkçı polis cinayetleri ve yargı kararları protesto edildi.

New York'un birçok bölgesinde sokağa çıkan on binlerce kişi polis cinayetleri ve ırkçılığı kınadı. Manhattan'da bulunan Greenwich Village'de başlayan yürüyüş New York Polis Teşkilatı'nın (NYPD) merkez binası önüne kadar devam etti. Polis, daha önce eylemcilerin protesto ettiği alışveriş tekeli Macy's'in bulunduğu Herald Meydanı'nı kapadı.

Washington'da toplanan on bini aşkın kişi Pennsylvania Caddesi'ndeki Freedom Plaza'yı (Özgürlük Meydanı) doldurarak "Siyahların yaşamı da değerli", "Eller havaya, ateş etme", "Adalet yoksa barış da yok" ve "Nefes alamıyorum" sloganlarını haykırdı. "Katil polisleri durdurun" şiarlı pankartlar taşıyan eylemciler, polis tarafından katledilen siyahilerin isimlerini haykırdı.

Michael Brown, Eric Garner, Tamir Rice ve Trayvon Martin'in yakınlarının da katıldığı yürüyüş kongre binası önünde sona erdi. Michael Brown'ın annesi Lesley McSpadden, "Eğer bu kalabalığı görüp bir değişikliğe gitmezlerse sonrasında ne yapmamız gerektiğini bilmiyorum. Bizimle birlikte olduğunuz için teşekkür ederim" dedi. Eylemde yer alan diğer aileler de söz alarak kendilerini yalnız bırakmayan herkese teşekkür ettiklerini söyledi.

İnsan hakları savunucusu rahip Al Sharpton ise polis şiddeti vakalarının düzgün biçimde yargılanmasını sağlamaya yönelik düzenlemeler yapılması gerektiğini belirtti.

Tamir'in akranı konuştu

12 yaşındaki Busayo Bird-Maqubela adlı bir çocuk da söz alarak Cleveland'da kendisi de 12 yaşında olan Tamir Rice'in öldürülmesine atıfta bulunarak "Buraya geldim çünkü ben de 12 yaşındayım. (Siyahi genç Trayvon Martin'in Florida'da mahalle bekçisi tarafından öldürülmesi) Trayvon öldürüldüğünde 'daha 17 yaşında, 5 yılım daha var yaşamak için' demiştim. Ama öyle değil, bu her an her gün başımıza gelebilecek bir problem" dedi.

Boston'da düzenlenen eyleme saldıran polis 23 kişiyi gözaltına aldı. San-Francisco ve Auckland'da binlerce eylemci yerlere yatarak polis cinayetlerine dikkat çekti. Kentucky, California, Massachusetts, Missouri, Illionis ve Kolorado'da da binlerce kişi ırkçılığı protesto etti.

Göç eden 5 kişiden 1'i Suriyeli

Birleşmiş Milletler (BM) Acil Durumlar Koordinatörü Valerie Amos, BM Güvenlik Konseyi'nde yaptığı konuşmada emperyalistlerin Suriye'de başlattığı savaş ve yıkım sonucunda Suriyelilerin karşı karşıya kaldığı saldırıları ortaya koyarken, savaş nedeniyle yaşanan büyük göçe dikkat çekti.

BM tahminlerine göre şubat ayında 100 bin olan ölü sayısının şu anda 200 bin civarında olduğunu söyleyen Amos, bir milyon kişinin yaralandığını ve bu rakamların sürekli arttığını belirtti.

Amos 12.2 milyon Suriyelinin insani yardıma ihtiyacı olduğunu, toplam nüfusun neredeyse yarısının yerlerinden edildiğini belirterek, "7.6 milyondan fazla Suriyeli ülke içinde yerlerinden edildi. 3 milyondan fazlası da komşu ülkelere sığındı. Dünya genelinde yerlerinden edilen her beş kişiden birisi Suriyeli" dedi.

Suriye'de sivillerin yaşadığı alanlara yönelik

Gericilik, baskı ve saldırganlık gençliği kuşatamayacak!



Türk sermaye devleti her alanda baskı ve gericiliği tırmandırmaya devam ediyor. Sokaklara çıkan kitleler üzerinde terör uygulayan ve yeri geldiğinde katletmekten geri durmayan sermaye devleti, son olarak 19. Milli Eğitim Şûrası'nda da gericiliğini bir kez daha kustu. Toplumunu dinci-gericilik üzerinden taraflaştırmaya çalışan AKP iktidarı işçi, emekçi ve gençlerin taleplerini ise yok saymaya devam etti.

Şûrada zorunlu din dersinin anaokullarından itibaren verilmesi, karma eğitimin kaldırılması, zorunlu Osmanlıca dersi gibi dinci-gerici saldırganlık projeleri gündeme gelirken zorunlu din dersinin kaldırılması, anadilde eğitim gibi hakları ise es geçildi.

Dinci partinin şefi Erdoğan, Şûra'yla ilgili yaptığı konuşmalarla din "alimlerini" ofansa çıkmaya teşvik ederken bu gericiliğin arkasında duracaklarını ifade ederek saldırganlığa tam gaz devam edileceğini de göstermiş oldu. Erdoğan zorunlu Osmanlıca dersi konusunda "İsteseler de istemeseler de bu ülkede Osmanlıca öğretilecek, öğrenilecek" dedi.

Sermayenin uşağı gerici Eğitim-Bir-Sen ise Şûra'da karma eğitimin kaldırılmasını isteyecek kadar ileri gitti. AKP'nin şûraya önerisiyle ilkokuldan sonra Kuran kurslarında hafızlık eğitimi almak isteyen ortaokul öğrencilerine tanınan 1 yıllık muafiyet hakkı 2 yıla çıkarıldı ve ara verilen sürelerde öğrencilerin dışarıdan sınavlara girmesi karara bağlandı.

Şûrada kurulan komisyonlarda ayrıca Kürt masallarının anaokullarında ve ilkokullarda Türkçe okutulması önerisi kabul edilerek inkar ve asimilasyon politikası devam ettirildi.

Gençlik yapay gündemlerle taraflaştırılmaya çalışılıyor

Bugün Kürt halkının kendi kimliğini özgürce yaşaması, anadilde eğitim hakkını kullanabilmesi sorunu orta yerde dururken birilerinin çıkıp da Osmanlıca dersini gündeme getirmesinin işçiler, emekçiler ve gençlik açısından hiçbir karşılığı yoktur.

Bugün liselilerin mücadele dinamizmine karşı bir uygulama olarak devamsızlık hakkı 10 güne düşürülürken, üniversitelerde faşist baskılara karşı duran, geleceği ve özgürlüğü için mücadele eden gençlik güçleri okuldan atılır-uzaklaştırılırken okula ara verip hafız olma "imkanının" sunulmasının da gençlik nezdinde hiçbir karşılığı ve yararı yoktur.

Bugün tacize ve tecavüze uğrayan kadın sayısı katlanarak artıyorken, sermaye devleti tacize-tecavüze uğrayan kadınları değil tecavüzcüleri ve kadın cinayeti

işleyenleri koruyorken karma eğitimin kaldırılması girişimi gericiliği ve ayrımcılığı tırmandırmaktan başka bir anlam ifade etmemektedir.

Bugün ilkokul, lise önlerinde uyuşturucu satıcıları cirit atarken güvenlik gerekçesiyle öğrencilerin bilgilerinin polisten alınabilmesi uygulamasının önünün açılması da gençlik üzerinde fişleme ve denetimin arttırılması anlamına gelmektedir.

Eğitim her geçen gün piyasalaştırılırken, niteliği gitgide düşürülüp bilimsellikten iyice uzaklaşırken ilkokullarda zorunlu din dersinin gündeme getirilmesi, ileride düzene karşı durabilecek gençliğin daha baştan itibaren uyuşturulması, kendi sorunlarından ve gündemlerinden uzaklaştırılıp sermaye devletine körü körüne boyun eğen bir nesil yetiştirilmesi anlamına gelmektedir.

Gençliğin gündemi toplumsal sorunlardır

Bütün bunlar bir kez daha gösteriyor ki bütün toplum ve onun bir parçası olan gençlik sınıfsal bir taraflaşmadan uzak tutularak her türlü gerici burjuva ideolojisiyle zehirlenmeye çalışılmaktadır. Ancak gençliğin gerçek gündemi eşit, her düzeyde parasız, nitelikli ve anadilde eğitim hakkıdır; diplomalı işsizliğe karşı gelecek mücadelesidir; gençliğin ucuz iş gücü olarak sömürülmesine karşı verilecek mücadeledir. Emperyalist rekabetle kışkırtılan savaş ve saldırganlığın bir parçası olmadan, halkların birbirine kışkırtılmasına karşı verilecek mücadeledir. Toplumsal sorunların kaynağı olan sermaye düzenine karşı verilecek devrim mücadelesidir.

Bugün sermaye iktidarının sömürüyü arttırma çabaları kendi yaşadığı krizden kaynaklanmaktadır. İktidar, bu sömürüyü aşmanın yolunu halkları katletmekte, baskı ve gericiliği tırmandırmakta, doğadan eğitime, sağlığa her alanı sermayenin talanına açmakta görmektedir. İşte bütün bu sorunların çözüm yolu gençliğin gündemidir, fakat sermayenin çıkarları doğrultusunda değil, sömürülen-ezilen sınıfların çıkarı doğrultusunda. Bu yol ise sermayenin iktidarının ortadan kaldırılması için verilecek mücadeleden geçmektedir.

Tam da bu yüzden, gençliğin devrim mücadelesini ezme, onu düzen sınırlarına çekme hedefiyle yapılan tüm baskılara ve reformist politikalara karşı gençliğin devrimci saflarda örgütlü mücadelesinin yükseltilmesi yakıcı bir ihtiyaç olarak gözükmektedir. Bugün, kuruluşu ilan edilen Devrimci Gençlik Birliği de bu boşluğu doldurma iradesiyle tarih sahnesine çıkmıştır. Gün gençliğin devrimci birliğini örgütleme günüdür.



Üniversitelerde 'korunmalı' faşist saldırılar

Üniversitelerde devrimci ve ilerici öğrenciler faşistlerin, gerici çetelerin hedefi haline geliyor. Özel güvenlikler ve polislerse sözde "güvenlik" bahanesiyle saldırganları koruyup, devrimci ve ilerici öğrencilere saldırıyor.

Marmara'da önce faşistler ardından polisler saldırdı

11 Aralık günü öğle saatlerinde, İstanbul'da Marmara Üniversitesi Göztepe Kampüsü'nde öğrenciler faşistlerin saldırısına uğradı. Saldırı üzerine öğrenciler Eğitim Fakültesi'ne çekildi. Ardından, kampüs dışındaki öğrenciler arkadaşlarına destek olmak için kampüs önünde toplandı.

Arkadaşlarının gelmesi ve faşistlerin de dağıldığı haberleri üzerine ilerici, devrimci öğrenciler kampüs önünde toplanarak saldırıyı protesto ettiler.

"Marmara faşizme mezar olacak!", "Katil polis üniversiteden defol" sloganlarıyla halaylar çekilirken eylem Kadıköy Boğa Heykeli'ne doğru yürüyüşle devam etti. Sonrasında yürüyüş yapan kitleye Ziverbey civarında polis TOMA'lar ve biber gazıyla saldırdı. Saldırı sırasında çok sayıda kişi gözaltına alındı ve yaralandı.

Kampüs önünde destek eylemine gidip gözaltına alınan 16 kişi Hasanpaşa Karakolu'ndan serbest bırakıldı. Gözaltına alınanlarından birinin bacağına polis saldırısı sırasında kırıldığı ifade edilirken kadınlardan birinin kaşını yaraladı.

Polis saldırısına uğrayanların çoğu darp edilmiş durumdaydı, 17 yaşında bir çocuk da çocuk şubeye götürülüp oradan serbest bırakıldı. Gözaltına alınanlar saat 23.00 sıralarında serbest bırakıldılar.

İÜ'de de faşistler-gericiler işbaşında

Aynı gün İstanbul Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi'nde bir grup faşist provokasyona kalkıştı.

Hergele Meydanı'na gelen 4 kişi bozkurt işareti yaparak ırkçı marşlar söylemeye başlayınca devrimci-ilerici öğrenciler tarafından okuldan kovuldu. Devrimci-ilerici öğrencilerin müdahalesi sonucunda faşistler koşarak kaçmak zorunda kaldılar. Ardından araya giren ÖGB ile öğrenciler arasında arbede yaşandı.

Hergele Meydanı'nda stand açan Komünist Parti'li gençlerin yanına gelen İŞİD'çi çeteciler dergide İŞİD'le ilgili yazılar olduğu gerekçesiyle derginin kaldırılmasını isteyerek KP'lilere sataştılar. Devrimci-ilerici öğrencilerin birlikte hareket etmesiyle çeteciler saldıramadan meydana tacizkar şekilde toplandılar.

DLB: Erdal'dan Berkin'e büyüyor mücadele!

Genç komünistler, faşist cunta tarafından idam edilmişin 34. yıldönümünde Erdal Eren'i mezarı başında, meydanlarda, etkinliklerde kavga yeminleriyle andı...

Ankara

Devrimci Liseliler Birliği'nin (DLB) çağrısını yaptığı anmaya Devrimci Gençlik Birliği (DGB) ve Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) da katılım sağladı. 13 Aralık günü mezarlığın 2 No'lu kapısında kortejler oluşturarak yürüyüşe başlayan genç komünistler, "Erdal Eren Yaşıyor! DLB savaşıyor!" pankartı arkasında öfkeli sloganlarla mezar başına geldiler.

Anma, Erdal Eren şahsında devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşunun ardından DLB adına açıklama gerçekleştirildi. Açıklamada, Erdal Eren'i idam eden faşist cuntanın kanlı yüzü teşhir edildi ve Erdal'ın özel hedef olarak seçildiği, bu idamla toplumsal mücadeleye gözdağı verilmek istendiği vurgulandı. Erdal Eren'in devrimci kimliğinden soyutlanarak yalnızca 17 yaşında asılan bir çocuk olarak anılamayacağı ve onun ne yaptığının bilincinde olan bir devrimci olduğu belirtildi. 1980'de Erdal Eren'i asan düzenin bugün de devam ettiği söylenerek, bu düzenin 14'ünde Berkin'i katlettiğinin altı çizildi.

Son olarak Erdal'ın mücadelesini daha ileriye taşımak için örgütlenmenin önemine vurgu yapıldı ve tüm liseliler DLB saflarında örgütlenmeye çağrıldı. Açıklamanın ardından bir liseyi Erdal Eren anısına yazılan bir şiiri okudu. Şiir dinletisinin sonrasında DGB ve BDSP adına da birer konuşma yapıldı. Tüm konuşmaların ortak vurgusu Erdal'ın devrimci mirasının içinin boşaltılmasına karşı, onun mirasını sahiplenmenin devrim ve sosyalizm mücadelesini yükseltmekten geçtiği idi.

Serbest kürsü bölümünde ise birçok liseyi söz alarak Erdal Eren'in anısını selamladı ve hesabını sorma sözü verdi. Mezarlık anması Erdal anısına söylenen marşlarla sona ererken tekrar kortejler oluşturularak mezarlık çıkışına kadar yüründü.

Sincan

Erdal Eren, Ankara Sincan'da 14 Aralık günü düzenlenen söyleyişle anıldı. Sincan DLB'nin gerçekleştirdiği söyleyiş bir DLB'linin Erdal Eren'in



devrimci kimliği üzerine sunumu ile başladı. Ardından Erdal Eren'in son mektubu okunarak sözleri üzerinde duruldu.

Konuşmada, Erdal Eren'in vasiyetini yerine getirmenin elbette mücadeleyi alanlara, liselere taşımakla olacağı yinelendi. Pek çok DLB'linin söz aldığı söyleyişinde Erdal Eren'in bilinçli bir komünist olduğu, kaç yaşında olduğunu öğrenen kimselerin acımasının değil, kaç yaşında olursa olsun örnek direngen tutumunun ön plana çıkarılması gerektiği dile getirilenler arasındaydı. Mücadeleyi her alanda yükseltme çağrısı yapılarak Erdal Eren'e itafen okunan bir şiirle söyleyiş sonlandırıldı.

Gebze

12 Aralık günü Gebze tarihi çeşme önünde bir araya gelen DGB ve DLB'liler, caddeden geçen işçi-emekçi ve gençlere, Erdal Eren'i anlatan ve onu katleden devleti teşhir eden konuşmalar yaparak yürüyüşe çağırıldı.

Resmi, sivil ve çevik kuvvet polislerinin de yoğun bir abluka oluşturduğu toplanma yerinden sloganlar eşliğinde Gebze Kent Meydanı'na doğru yürüyüşe geçildi. Yürüyüş esnasında "Erdal Eren yaşıyor DLB-DGB savaşıyor!" ozalitinin yanı sıra DGB ve DLB flamaları da taşındı. "Erdal'dan Berkin'e büyüyor mücadele!", "Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmezdir!" sloganlarının haykırıldığı yürüyüş

mezarı başındaydı. Burada Emek Gençliği'nin çağrısıyla gerçekleşen anmada konuşan Emek Gençliği üyesi Dilan Ortakçı, "Erdal Eren geleceğini işçi sınıfının geleceğinde görmüş, yaşamını sınıfın mücadelesine adanmıştı. İdamından sonra da, kendi gibi bu mücadeleye gönül vermiş gençlerin simgesi olacak" dedi.

Erdal Eren için İzmir, Dersim, Eskişehir, Erzurum, Elazığ, Mersin, Denizli, Merzifon, Kocaeli, Antalya, Diyarbakır, Adıyaman, Antep, Kuşadası ve Aydın'da da anma etkinlikleri yapıldı. Bir dizi anmada "Oğlunuz Erdal" belgeselinin gösterimi yapıldı.

boyunca konuşmalarla DLB ve DGB saflarında mücadele çağrısı yapıldı.

Kent Meydanı'na gelindiğinde devrim davasında ve işçi cinayetlerinde yaşamını yitirenler şahsında saygı duruşu yapıldı. Nazım Hikmet'in "Güneşi içenlerin türküsü" şiirinin bir bölümünün okunduğu saygı duruşu sloganlarla sonlandırıldı. Ardından basın açıklaması okundu.

Basın açıklamasının ardından "Gündoğdu" marşı hep bir ağızdan söylenerek anma sonlandırıldı.

Kartal

Erdal Eren için 11 Aralık günü Kartal Üç Fidan Gençlik Kültür Evi'nde anma etkinliği düzenlendi. Anma etkinliği Erdal Eren, Sinan Suner ve Ercan Koca için saygı duruşu ile başladı. DLB konuşmasıyla devam eden anma etkinliğinde Erdal Eren'in genç yaşına rağmen devrimci mücadeleye katıldığı vurgulandı.

Bugün liselerde süren staj sömürüsüne vurgu yapılarak Oğuzhan Çalışkan örneğine dikkat çekildi. Eğitim sisteminde dinci-gerici anlayışın arttırılması, karma eğitimin sonlandırılması, Osmanlıca dilinin eğitime alınması gibi örnekler verildi. Bu sisteme karşı DLB saflarında mücadeleyi büyütmenin önemine dikkat çekilen konuşmada Denizler'den, İbolar'dan, Mahirler'den, Mazlumlar'dan, Erdallar'dan alınan bayrağın bugün Ali İsmail, Ethem, Abdullah, Mehmet, Hasan Ferit, Berkin ve Medeniler'in yolundan yürünerek taşınmaya devam edileceği belirtildi.

Anma Halil Manap'ın bir şiirinin meslek liseyi bir öğrenci tarafından okunmasının ardından söyleyiş şeklinde devam etti. Söyleyişinde Erdal Eren'in genç yaşına rağmen tereddütsüzce mücadeleye katılması, liselerde yaşanan sorunlar ve DLB'nin güçlendirilmesi konuşuldu.

Söyleyişle birçok liseyi katılarak canlı tartışmalar yürüttü. Ardından meslek liselerine yönelik bir lise meclisi kurulması kararı alındı.

Kızıl Bayrak / Ankara-Sincan-Gebze-Kartal

Erdal Eren

gençliğe umut veriyor

Erdal Eren idamının 34. yıldönümünde birçok gençlik örgütü tarafından anıldı.

Emek Gençliği, Liseli Genç Umut, Dev-Lis gibi bir dizi ilerici liseyi örgütü başta Erdal'ın mezarı başında olmak üzere ülkenin farklı kentlerinde anma eylemleri ve etkinlikleri düzenledi.

Erdal Eren'i anmak için ailesi de Karşıyaka'daki

DGB'den Suriyeli göçmenlerle dayanışma



DEÜ DGB Meclisi, 12 Aralık günü Dokuzçesmeler Kampüsü'nde stand çalışmasıyla Suriyeli aileler için yardım topladı. Öğrenci topluluklarından öğrencilerin ve bağımsız öğrencilerin katılımıyla devam eden dayanışma faaliyeti bütün hafta boyunca hayata geçirildi.

Dayanışma faaliyeti sırasında temas kurulan öğrencilerle sohbetler gerçekleştiren DGB'liler, emperyalist savaş mağduru ailelerin sorunlarının sadece bu şekilde çözülemeyeceğini, asıl yapılması gerekenin sorunun kaynağı olan emperyalist-kapitalist düzene karşı mücadele edilmesi gerektiğini, aksi takdirde yapılanların sadece bir vicdan rahatlatmaktan öteye geçemeyeceğini anlatarak emperyalist-kapitalist sistemin teşhirini yaptılar.

DGB'liler, mücadeleden başka bir seçeneğin olmadığını vurguladılar. Faaliyet sırasında ayrıca, ailelerin acil ihtiyaçlarının sadece maddi destek

olmadığı, gerçekleştirilecek ziyaretlerle aileler ve özellikle çocuklarla vakit geçirmenin önemli olduğunu ifade ettiler.

İşçi semtlerine ve fabrikalara sesleniş

DEÜ DGB Meclisi'nin hayata geçirdiği faaliyet planlarından biri de fabrika dağıtımları. Daha önce, DGB İzmir İl Meclisi toplantısında alınan karar doğrultusunda DGB faaliyetleri işçi ve emekçi mahallelerine taşınacak.

Bu faaliyetlerle işçi gençliğe seslenmeyi hedefleyen DEÜ DGB Meclisi, 12 Aralık günü bir dağıtım gerçekleştirdi. Sabah erken saatlerde buluşan DGB'liler Buca'da bulunan ve işçi gençliğin yoğun olarak çalıştığı BEGOS'taki fabrika girişlerinde '2015 Bütçe görüşmelerini' teşhir eden bildiriler dağıttı.

Kızıl Bayrak / İzmir

DGB Kocaeli Meclisi toplandı

Devrimci Gençlik Birliği (DGB), Kocaeli'de 12 Aralık günü gerçekleştirdiği meclis toplantısında; devrimci mirası sahiplenen ve devrimci önderlerin bayrağını taşıyan DGB'nin eylemle Erdal Eren'i anmasının önemi vurgulandı. DGB olarak Kocaeli'de devrimcileri kitlelere anlatmak, anmaları devrimin saflarına çağırmanın vesilesine dönüştürmek gerektiği belirtildi.

DGB genel kurulu ve etkinlik değerlendirildi. Gençlik hareketinin devrimci dinamizmini kucaklama iddiasıyla yola çıkan DGB'nin genel kurul ile birlikte önemli tartışmalar gerçekleştirip, yol haritasını ortaya koyduğu ifade edildi. Adımların hızlandırılarak

liselerde, üniversitelerde, yaşamın her alanında gençliğin sorunlarına karşı mücadele etmesinin zeminlerini yaratmak gerektiği üzerine konuşuldu.

Eğitimdeki gerici uygulamaların arttırılması yönlü sermaye devletinin yeni uygulamaları, 19. Eğitim Şurası'nda yürütülen tartışmalar üzerine konuşuldu. Eğitimdeki gerici uygulamaların ve gericileştirme politikalarının teşhir edileceği, anadilde eğitim hakkını yok sayanların Osmanlıca'nın uygulamaya sokulmaya çalışılmasının nedenlerinin anlatılacağı bir çalışmanın Kocaeli'nin toplamında yürütülmesi yönlü planlamalar yapıldı.

Gündemlere dair DGB'nin sözünü söyleyeceği *DGB'nin Sesi* isimli yerel bir bülten çıkarılması planlandı.

Kızıl Bayrak / Kocaeli

DLB'den yaygın faaliyet

DLB'liler Erdal Eren anmasına hazırlık kapsamında GATEM ve Sarkuysan Anadolu Lisesi'nde *Liselilerin Sesi* dergisinin satışını gerçekleştirdi. Aynı liselerde toplantılar da yapılarak Erdal Eren'in devrimci kimliği, sol hareketin durumu ve Erdal Eren'i anmanın önemi üzerine tartışmalar yürütüldü. Gebze Çarşısı, GATEM, FSM Anadolu Lisesi ve Sarkuysan Anadolu Lisesi çevresine de "Erdal Eren yaşıyor DLB-DGB savaşıyor!", "Erdal'dan Berkin'e büyüyor mücadele!/DLB", "Tek yol DEVRİM!/DLB", "Liseliler birliğe, devrime, DLB'ye!", "Stajyer öğrenci köle değildir!/ DLB" yazılamaları yaptılar.

DLB organize sanayi bölgesinde

DLB'liler gerçekleştirdikleri yazılama faaliyeti ile Plastikçiler OSB içinde ve çevresinde bulunan liselerin duvarlarını süsleyerek örgütlenme çağrısı yaptılar. Plastikçiler OSB içinde bulunan PAGEV EML çevresine "Yaşasın Devrimci Liseliler Birliği!/DLB", "Stajyer öğrenci köle değildir!/DLB", "Staj sömürsüne karşı DLB'ye katıl!" şiarlarının yanı sıra DLB-DGB yazılamaları yaptılar. Kanuni Sosyal Bilimler Lisesi, Yücel Boru Fen Lisesi, Atatürk Anadolu Lisesi ve İMKB TML çevresine "Fabrikada köle, okulda müşteri olma! DLB'li ol!", "Parasız eğitim sınavsız Üniversite!/DLB", "Tek yol DEVRİM!/DLB", "Yaşasın Devrimci Liseliler Birliği!", "Liseliler birliğe, devrime, DLB'ye!" yazılamaları yapıldı.

Ülker'e boykot, direnişe destek!

DLB'liler gerçekleştirdikleri faaliyette yüzlerce işçi servisinin geçtiği Güzeller OSB Kavşağı'na da "Aranızda Ülker direnişini duymayan var mı?/DLB" ve "Ülker'e boykot, direnişe destek!/DLB" yazılamaları yaptılar.

Avcılar'da DLB faaliyetleri

Geçtiğimiz hafta Avcılar'da DLB'liler "Ülker, Süttaş, Yatağan direnişlerinde işçilerin yanında, DLB saflarındayız!" afişleri ile gençliği direnen işçiler ile dayanışmayı büyütme çağırıldı. Bu hafta da yine "İdamının 34. Yılında Erdal Eren Kavgamızda yaşıyor / DLB" şiarlı afişler Avcılar Merkez, Marmara Caddesi ve liselilerin geçiş güzergâhlarına yaygınca yapıldı.

Ayrıca DLB'liler lise duvarlarına ve soyunma odalarına yaptıkları yazılamalarla gençliği DLB'de örgütlenmeye çağırıldı.

Eğitim çalışmaları sürüyor

Diğer yandan, Marksist eğitim çalışmaları kapsamında tartışılan kitabın ikinci bölümü de sunulup tartışıldı. Sunum sırasında ve sonrasında sorularla eserin derinlemesine kavranması kolaylaşmış oldu.

Liselilerin Sesi / Gebze-Avcılar

UNICEF'in kadına yönelik şiddet raporu: Malumun ilanı

Kadına yönelik şiddet mevcut düzenin çözemediği ve uyguladığı aile politikalarıyla teşvik ettiği bir sorundur. Tek failinin erkek olmadığı da açıktır.



UNICEF tarafından "Şiddeti İzleme ve Göstergeleri Kılavuzu" adıyla raporlaştırılan verilerle Türkiye'nin de kadına yönelik şiddet noktasında kirli sicili bir kez daha teşhir olmuştur. Raporda devletin kadına yönelik şiddet konusundaki "arabulucu" tavrı eleştirilirken karakollara şiddet şikâyetiyle gelen kadınların çoğunlukla eşiyle barıştırılarak evine gönderildiği belirtilmiştir. Kadına yönelik şiddet olaylarının çoğunun aile içi mesele olarak değerlendirildiği ve müdahaleden kaçınıldığının altının çizildiği rapora göre kadına yönelik şiddet vakaları ülkemizde en çok 18 yaşın altındaki kız çocuklarında görülmektedir. Bu yaş grubunda şiddet gören çocukların çoğu ya babası, erkek kardeşi veya akrabalarından "namus" adı altında şiddet görmekte ya da çocuk yaşta evlendirildiği erkeğin baskı ve şiddetine maruz kalmaktadır. Yine rapora göre şiddete uğrayan kadınların büyük bir kısmı eşi ya da sevgilisi tarafından şiddet görürken, hiç tanımadığı erkeklerin, eşinin ya da kendi ailesinin, akrabalarının şiddetine uğrayan kadınların sayısı da az değildir. Ama aile içinde yaşanan şiddet olayları genellikle normal olarak kabul edilmektedir. Bunun yanı sıra hukuk sistemi aile içi şiddeti adeta teşvik eden bir atmosfer yaratmakta ve saldırganların gereken cezaları almaması kadına yönelik şiddeti meşrulaştırmaktadır.

Kadına yönelik şiddet olaylarının son yıllarda arttığına kuşku yoktur. Bunun nedenlerinden biri eski toplumsal ilişkilerin hızla çözülmesidir. Kadına yönelik şiddetteki artış bu ilişkileri zayıflatan ve kadını evden çıkararak kapitalizmin "modern" ideolojisiyle İslami kapitalizmin görünmeyen çatışmasının ve ortaya çıkardığı çelişkilerin bir ürünüdür. Daha önce eve kapatılan ve kendisine dayatılan yaşam biçimini kabullenen kadının, son yıllarda görece

sesini yükseltmesi, kadına şiddetin tırmanması ve cinayetlerin artması ile karşılaşmıştır. Zira "kadının sırtından sopayı eksik etmeme"nin atasözü olduğu bir coğrafyada dinci-gericiliğin kadından beklediği davranış biçimi erkeğe biat etmesi ve onun hizmetinde olmasıdır. Öyle ki yaşanan şiddet olaylarında kadının erkeği tahrik ettiği ve şiddetin zeminini yarattığı düşünülmektedir.

Hatta daha önce hamile kadınların sokağa çıkmasının "terbiyesizlik" olduğunu iddia eden Ömer Tuğrul İnançer son röportajında bu bakış açısını somutlayarak kadınların yüzde doksanının "ben ben" dediği için şiddete uğradığını söylemiştir. Kadın düşmanı gerici ideolojinin vücut bulmuş hali olan bu zatın sözlerini kadınların eskisi gibi boyun eğmediği biçiminde yorumlamak yanlış olmayacaktır. Öte yandan bu gerici zihniyet on iki yıldır iktidardadır. AKP'nin yıllardır sürdürdüğü kadın düşmanı politikalar UNICEF verilerine giden yolun taşlarını döşemiştir. Çünkü son yıllarda kadın cinayeti haberleri eksik olmazken kadına yönelik uygulanan fiziki şiddet ise artık olağanlaşmıştır. Bu durum kadına yönelik şiddetin ve kadın cinayetlerinin devlet eliyle uygulanan politikalarla bağımsız olmadığı bir göstergesidir. Erkeğin kadın üzerindeki baskı ve tahakkümü bizzat devlet eliyle desteklenmekte ve kadına yönelik şiddeti engelleme adı altında aileyi koruyan ve boşanmaları engellemeyi amaçlayan politikalar izlenmektedir.

Tüm bunlardan da anlaşılmalıdır ki kadına yönelik şiddet mevcut düzenin çözemediği ve uyguladığı aile politikalarıyla teşvik ettiği bir sorundur. Bu şiddetin tek failinin erkek olmadığı da açıktır. UNICEF verileri bu gerçeğin bir tekrarı olmuştur. Şiddeti ortadan kaldırmamanın tek yolu onun kaynaklarına yönelmektir. Bunu yapacak olan emekçi kadınların örgütlü gücüdür.

Acı bir çığlık yükselirken esir düşmüş kadınlardan...

Anlatmaya dil varır mı yürek dayanır mı bilinmez ama yükselen çığlık ilk kez çınlatmıyor kulaklarımızı. Emperyalistlerin elini uzattığı her şey kana bulanıyor. Irak'ta, Filistin'de şimdi de Suriye'de yüzlerce, binlerce kadın tacize, tecavüze maruz kaldı. Kalmaya devam ediyor İŞİD'in elinde. En son açıklanan rakamlara göre binin üzerinde kadın yaşarken ölüyor. Kirli savaşın en acı faturası kadınlar ve çocuklara ödettiliyor. Emekçi Kürt halkının direnişi yükselen acı çığlığa karşı bir umut doğuruyor. Cepheye özgürleşenler "Tek birimiz kalsa da direnmeye devam edeceğiz, hepimiz ölmeye hazırız" diyor.

Bugün savaşanlarla eylemli dayanışmayı büyütme, yaşarken ölümün pençesinde çarpınanların kurtuluşunun adımı olacaktır. Zaman sokakları boş kılmamanın zamanıdır. Emekçi Kürt halkıyla eylemli dayanışmayı büyütme zamanıdır. Emekçi Kürt halkının kurtuluşu yönünü işçi ve emekçilere dönerek sosyalizm mücadelesini büyütme, geçtiği bilinciyle, inancıyla yine ve yeniden sokağa, eyleme, özgürleşmeye!

K. İmge

Öğretmenler Odası

Öğretmenler Odasındayım. Sıradan bir günü hep birlikte yaşıyoruz. Odada birkaç öğretmen ayakta bir telaş içinde, birileri çay alıyor, birkaçı bir köşeye çekilmiş sohbet ediyor. Karmaşık bir durum hakim odamıza. Ben odanın en güzel yerinde bir koltukta oturuyorum. Birkaç arkadaşla 19. Milli Eğitim Şurası'nı konuşuyoruz. Sohbetimize Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmeni de dahil oluyor. Fırsattan istifade ederek soruyorum, "Hocam din dersinin 1. sınıflara kadar indirilmesinin gerekçesini bize anlatır mısınız?" Hoca uzun uzun anlatıyor ve "Hoca hanım çocukların kalbine Allah sevgisini yerleştirmenin nesi kötü?" diyor bana.

Aradan birkaç gün geçti okulumuzdan dört kişi başka ve daha güzel olan okullara müdür olarak atandı. Ne hikmetse bu atanmış dört kişi de Eğitim-Bir-Sen'li. Atananların arasında müdürümüz de var. Müdür öğretmenler Odasına geldi. Bir anda tüm öğretmenler "Hayırlı olsun hocam" deyip etrafını sardı. Arkadaşlardan birisi sordu. "Hocam okulumuza yeni geldiniz niye hemen tayin istediniz?" Müdür, "Bu okulda ikili eğitim var kendime ve sendikal çalışmaya hiç zaman ayıramıyorum tekli eğitim yapan bir okul benim çalışma şartlarıma daha uygun o yüzden tayin istedim" diye cevap verdi. Bir arkadaşımız "İkili eğitim bizim için de hiç uygun değil tüm okulların tekli eğitime geçmesi gerekmiyor mu" diye sordu. Müdür "İnşallah hocam, inşallah, hepsi olacak" deyip tam çıkmak için manevra yapmıştı ki "Hayrola hocam müdür olarak atanmaların hepsi sizin sendikadan, sizce bu işte bir iş yok mu" diye sordum. "Döndü ve tabii ki hocam sendika başkanının yanında olmak kazandırır" dedi.

Öğretmenler Odasında yaşanan bu iki olayı dinsel gericiliğin ve siyasi kadrolaşmanın geldiği durumu somutlamak için paylaşmak istedim. Bu kadar pervasızlaşan dilin karşısında yapacaklarımız da bizim meselemiz. Sözün bittiği yerdeyiz.

Bir eğitim emekçisi

Kadın kırımını sürüyor!



Gerici iktidarın kadın düşmanı politikalarıyla artan kadın cinayetlerine ve kadına şiddet olaylarına yenileri ekleniyor.

'Namus için'

22 yaşındaki Merve Ciblavi, üç ay önce evlendiği kişi tarafından bıçaklandı. Genç kadını 9 ayı yerinden bıçaklayarak kaçan Tarık Ciblavi, polis tarafından yakalanarak gözaltına alındı. Katil, "Neden bıçakladınız?" sorusuna, "Namus için" diye yanıt verdi. Genç kadın tüm müdahalelere rağmen hayatını kaybetti.

Burdur

Burdur'un Altınyayla ilçesinde Pınar Duru adlı kadın eşi Dursun Duru ile evlerini ayırdı. Dursun Duru, Pınar Duru'nun oturduğu Taşyaka Mahallesi'ndeki eve gelerek Duru'yu vücudunun çeşitli yerlerinden bıçaklayarak katletti.

Aydın

Aydın'da ise 21 yaşındaki O.K isimli genç kadın 'başka bir erkekle konuştuğu' için eşi tarafından bıçaklandı. İhbar üzerine gelen acil yardım ekipleri O.K.'yı ambulansla Adnan Menderes Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırdı.

Ankara

Ankara'da bir polis, bir süredir kendisinden ayrı yaşayan eşiyle sokak ortasında tartıştıktan sonra beylik tabancasıyla ateş ederek Ayfer Ş.'yi öldürdü. Kadın katili polis, Ankara Emniyet Müdürlüğü Cinayet Büro Amirliği'ne giderek teslim oldu ve tutuklandı.

Bakanlıkta kadın bıçaklandı

Gençlik ve Spor Bakanlığı'nda çalışan bir kadın 13 Aralık günü bıçaklandı. Çay ocağında çalışan Ferit D., aynı çay ocağında çalışan Güler isimli kadını bıçaklayarak ağır yaraladı.

Kadın, hastaneye kaldırılırken, Ferit D.'nin kendisini bir süredir tehdit ettiğini öne sürdü. Ferit D. gözaltına alındı.

İzmir

İzmir'in Bornova ilçesinde ayrı yaşadığı kocasının barışma teklifini kabul etmeyen kadın bıçaklanarak katledildi.

Alev Güven (33), kocası F. Güven'den ayrılarak Gültepe Mahallesi'ndeki kardeşinin evine taşındı. Eşiyle barışma istediğini öne süren F. Güven, konuşmak için baldızının evine gitti. Çift bir süre sonra tartışmaya başladı. F. Güven, kadını bıçakla yaraladıktan sonra kaçtı.

İhbar üzerine olay yerine gelen 112 Acil Servis ekiplerince Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırılan kadın, tüm müdahalelere rağmen kurtarılamadı.

Mersin'de korunma talebi karşılanmayan eğitim emekçisi Yasemin Çetiner'in ardından 11 Aralık günü Kütahya ve Aydın'da Nursel Ateş ve Ayşegül Kurtuluş adlı kadınlar vahşice katledilmişlerdi.

Çorlu

15 Aralık günü Tekirdağ'ın Çorlu ilçesinde Hayriye Durmaz, bir yıldır ayrı yaşadığı eşinin 'barışma' teklifini reddedince bıçaklandı.

Çorlu'da Muhitin Mahallesi Bağlariçi 4. Sokak'ta fabrikadaki işine gitmek için yola çıkan Hayriye Durmaz'ın önünü kesen Ufuk Durmaz, birlikte yaşamak için zorladığı Hayriye Durmaz'ı bıçakladı.

Yaralanan kadın Çorlu Devlet Hastanesi'nde tedavi altına alınırken Ufuk Durmaz, bir süre kaçtıktan sonra yakalanarak gözaltına alındı.

Adana

Adana'daysa 17 yaşındaki genç kadın 23 yaşındaki Hakan Nayna'nın evlenme teklifini kabul etmediği için bıçaklandı.

Yüreğir İlçesi'nin Anadolu Mahallesi'nde 17 yaşındaki G.D'nin evini basan 23 yaşındaki Hakan Nayna, G.D ve annesi Fatma D.'yi bıçaklayarak kaçtı.

'Kadın işçilerin hakları'

Ankara'da Sincan Emekçi Kadın Komisyonu, 14 Aralık günü kadın işçilerin hakları ve mücadele talepleri gündemli seminer düzenledi.

Kadın işçilerin haklarını ele alan bir sunumun yapıldığı toplantıda, 4857 sayılı İş Kanunu'nda yer alan eşit davranma ilkesi, gebelik-analık dönemi ve süt izinleri, kreş hakkı, kadınların ağır işlerde ve gece vardiyalarında çalıştırılma koşulları işlendi.

Aynı zamanda ev işlerinin de kadının sorumluluğunda olmasından kaynaklı kadının çifte yükümlülüklerine değinildi. Kurlsuz ve güvencesiz çalışma koşullarına mahkum edilen kadınların, aynı zamanda işçi sınıfının bir parçası olarak karşı karşıya kaldığı saldırıların da işlendiği seminerde, bu kapsamda fazla mesailer, iş güvencesi, işyerlerinde ayrımcılık üzerine tartışmalar yapıldı. Yasalarda ifade edilen hakları da aşan biçimde kadın işçilerin talepleri dile getirildi.

21 Aralık'ta İstanbul'da gerçekleştirilecek çalıştayın da ele alındığı toplantıda, tartışmalar ışığında kadın işçilerin hakları ve taleplerini içeren bir broşür hazırlanması ve broşürlerin kadın işçilere ve özellikle kadın işçilerin çalıştığı işyerlerine ulaştırılmasına karar verildi.

Kızıl Bayrak / Ankara

İnançer rezilliğe doymuyor!

İlahiyatçı Tuğrul İnançer, bu kez evlenmeden hamile kalan ya da kalabileceğini belirten kadınlara saldırdı.

Dinci gericiliğin kadına yönelik saldırılarına her gün bir yenisi daha ekleniyor. Çalışma yaşamında sermayenin kadınların kölelik prangalarını kalınlaştırmaya dönük saldırılarını hayata geçiren dinci-gerici güçler, toplumsal yaşamda da kadını aşağılamaya, kaç çocuk doğuracağından ne giyeceğine kadar tüm özgürlük alanlarına karışmaya, kadını erkeğin kölesi haline getirmeye devam ediyor. Dinci gericiliğin kadına yönelik saldırılarında nam yapmış isimlerden biri olan ilahiyatçı Tuğrul İnançer, bu rezil ve aşağılık tutumunu sürdürdü.

Habertürk'ten Kübra Par'a konuşan İnançer, evlenmeden hamile kalan ya da kalabileceğini belirten kadınlara yönelik karalamalarda bulundu.

Daha önce hamile kadınların sokağa çıkması üzerine yaptığı açıklaması ile tepkilerin hedefi olan İnançer, bu sözlerinin hatırlatıldığı soruya şu cevabı verdi:

"Ben o programda edepsizliğin ayyuka çıktığını, hanımların belli zamanlarda kullandıkları bazı gereçlerin, kanatlısının kanatsızının reklamının yapıldığını söylediğimde o şirketin reklam müdürü olan zat aleyhimde kampanya başlattı. Ben hâlâ bunun edepsizlik olduğunu söylüyorum. Ayıptır, gösterilmez. Hamilelik mahrem bir şeydir. Özeldir. Ayrıca nazar değer. 'Erkekler arabasıyla alsın, akşamüstü dolaşırsın. O kızcağız sokağa çıkmasını, nazara gelmesini' dedim. 'Hamileler sokağa çıkmasını' demedim. 'Reklam etmesinler, kapalı giyinsinler' dedim. 'Hem evlenmem hem hamile kalırım' diyenler var. Hürriyetmiş! Or...luğun adının hürriyet olduğu dünyaya tükürürüm. Bunun adı or...luktur. Amerika'da eşcinsellerin evlenmesi de serbest. İçine tüküreyim öyle ilerliliğin ben! Bu ilerlilikse ben gericiyim. Aileye saygı yok, mahremiyete saygı yok. Bunun adı da hürriyet, öyle mi? Hadi ya?"

İyimser dostumuz Şarlo, proletaryanın onurlu palyaçosu

K. Efram



Benden geriye sadece ve sadece bir şey kalır: O da bir palyaço... Bu beni herhangi bir politikacıdan çok daha yüksek mertebeye koyar.

Charlie Chaplin

Saray soytarısı olmaksızın proletaryanın palyaçosu olmayı tercih etmiş bir adamın ölümsüz eseri oldu Şarlo, kendine has bıyığı, melon şapkası, bastonu ve koca ayakkabılarıyla modern zamanların bugün için nostaljik palyaçosu... O bir palyaçoymuş doğru. Muzip, sakar, meteliksiz ve boş gezen bir serseriydi. Ama nerede bir yetim çocuk görse ona sahip çıkan, nerede bir ekmek hırsızının hırpalandığını görse onun suçunu üstlenen özlediğimiz türden belki biraz da arabesk türden bir palyaço. Bu yüzden de başına olmadık işler açarak bir yerlerden kovulmayı, dövülmeyi, hapse atılmayı başaran.

Hem öyle ağlayan palyaçolardan değil; başına gelen tüm aksiliklere, işsizliğe, açlığa, horlanmaya rağmen yüzünden asla gülümsemesini eksik etmeyen, en önce yüreğinden gülümsemeyi bilen, makyajla değil yüzünün tüm jestleri ve gözleriyle ağız dolusu gülen bir palyaço! Onun iyimserliği hayalperestliğinde, gerçeklere sırtını dönmesinde, umursamazlığında değil; asla pes etmemesinde, her şeye rağmen yaşam mücadelesine dört elle sarılmasında, yani sade proletaryaya özgü umudundadır! O umut, geleceği er ya da geç kendisi gibilerin kazanacağını bilmenin umududur.

Charlie Chaplin işçi sınıfının iyimser geleceğini beyaz perdeye Şarlo ile yansıtarak ölümsüz bir film kahramanını ve komünist bir sinemanın ilk ürünlerini böylece yaratmıştır. Sinema tarihindeki nice yüksek prodüksüyon silinip giderken kendisine üç beden büyük paspal pantolonuyla Şarlo yarınlarına kendini şimdiden duyuran ölümsüz bir fenomen olmuştur. Yani eskimiş ceketiyle eskimeden kalmayı başarabilmiş bir işçi, bir züğürt, bir sıradan insan. Çünkü tarihin başından bu yana süregelen bir kavganın, yani sınıflar savaşımının izdüşümünü perdeye yansıtan öykülerin başkahramanıdır o!

Vitrinlerinde leziz yemekleriyle lüks restoranların dışında kalan aç insanların, tıkr tıkr işler gözüken makineleri çalıştıran kan ter içindeki işçilerin arasında tanıdık bir yüzdü Şarlo. Tanıdık olduğumuz türden acılar çektiği için onu yakın bulduk belki kendimize. İyi kalbi, saflığı, hesapsızlığı yüzünden sevdik onu. Ama en çok da bu acılara boyuna bakmadan kafa tutuşuyla, hayatın çetin yüzüne karşı takındığı tok tutumla hepimize gözüktüğümüzden ve bize biçilen rollerden daha fazlasına sahip olduğumuzu gösterdiği için ona inandık. Şarlo, bir serseriye serseriden, bir işçiye işçiden daha fazla olduğunu göstererek sınıf misyonunu öğretti bizlere.

Parlak şehir ışıklarının ardındaki karanlık sokaklarda, kapısı bacası dökülen derme çatma kulübelere, yüzlerce işçinin seri üretim yaptığı dev fabrikaların tezgâhlarında gördük onu. Çünkü onun yaratıcı babası Chaplin kadrajına işçi sınıfını yerleştirmeyi kafasına koymuş bir komünistti. Kalemimi endüstriyel sinemanın patronları kazansın diye değil, ezilenler gerçekleri görsün diye oynatan bir senarist. Kapitalizmin başkentinde kapitalizme savaş açan bir yönetmen. Sinemada ne yapmak istediğini çok iyi bilmekteydi ve patronun karşısında söylediği açıktı: 'İstedğim filmleri yapmama izin verin, yoksa çeker giderim!'

Karşılıksız paylaşmanın, fedakârlığın, tüm kaybetmişliklere rağmen umudunu kaybetmemenin, özcesi ezilenlerin mağrur dünyasındaki naif değerlerin rengini dönem sinemasının kısıtlı imkânlarıyla siyah beyaza her nasılsa sığdırmayı bilmiştir Charlie Chaplin. Sistemin dışlıları arasında öğütülen kemiklerimizin çırtısını duyar gibi oluruz sessizliği içinde akıp giden karelerin peşi sıra sürüklenirken. Böylece sessizliğin o derin anlamı içinde görüntünün ham çıplaklığını sunar bizlere, sinemanın bakir topraklarındaki madenlerin işçisi de olur çektiği her filmde... "Sessiz filmlere kıyasla sözlüleri hiç sevmediğimi söyleyebilirim! Dünyanın en eski sanatı olan pandomimi yok edecekler. Sessizliğin büyük güzelliğini mahvediyorlar." [1] derken sessizliği bir yoksunluk olarak değil sinemayı

zenginleştiren bir şiirsel dokunuş olarak kullanmayı ilk kuramsallaştıran isimlerden biri olmuştur.

1800'lerin sonundan 1900'lerin ortalarına kadar azgınca büyüyen kapitalizme ev sahipliği yapan kendi çağının tanıklığını işçi sınıfının cephesinden üstlenerek kamerasını fordist üretim çılgınlığını, endüstriyel akıl-dışılığı, birer makine gibi kullanılan işçileri, aşırı büyüyen zenginliğin saçmalığını, orantısız kıtlığın ve sefaletin insanlığı sürüklediği uçuruma çevirmiştir Chaplin. Ve kendisi gibi hudut tanımayan tüm sanatçılara burjuvazinin doğrulttuğu "Komünizm propagandası" silahı yine onu değil burjuvazinin kendisini vurmıştır. Zira Şarlo'nun dostları için bu onu karalayan bir suçlama değil onun sanatını onurlandıran bir nişana dönüşmüştür! Kendisi bu nitelendirmeyi "ulusların geleceği komünistlerin elinde" diyerek sahiplenmiştir[2]. Biz de komünizmin şanını sanatına taşıyarak dönem burjuvazisini dün olduğu gibi bugün de titretmeye devam eden Charlie Chaplin'i ölümsüzlüğünün 37. yılında bir kez daha büyük Sovyet meslektaşısı ve yoldaşı Sergey Eisenstein'in 1939'da kendisine seslenişiyi selamlayalım:

"Bu savaşa herkes kendine has silahlarla katılacaktır. Sizin silahınız, ta başından bu yana tüm dünyanın sevgisini kazanan filmlerinizdir. Bu uğurda tüm gücünüzle savaşacağınız için, insanlığın en haklı kavgasında bizimle beraber olacağınız için, müsaade edin biz de parktaki çocuklar gibi elimizi omzunuza koyup size tüm içtenliğimizle seslenelim: 'Merhaba, Charlie!...' İnsanlık uğruna daha uzun yıllar el ele yürüyelim! Bu özlemimiz bizi birbirimizden ayıran okyanusları ve faşizmin kararttığı ülkeleri alarak size kadar ulaşsın. Ülkemizde gerçekleşen ilerici düşünceler için, bizimle birlikte, ileri! [3]"

Kaynaklar:

- 1- Gerard Betton, *Sinema Tarihi*, Çev. Şirin Tekeli.
- 2- F. Deniz, "Komünist olmak en doğal hakkımdır!- Sessiz çağlık: Charlie Chaplin" *Kızıl Bayrak*, Aralık 2012.
- 3- Sergey Eisenstein, *Bir Sinemacının Düşünceleri*, Çev. Azmi Arna, *Yol Yayınları*, 1975.

Yaşasın 19-22 Aralık Direnişimiz!

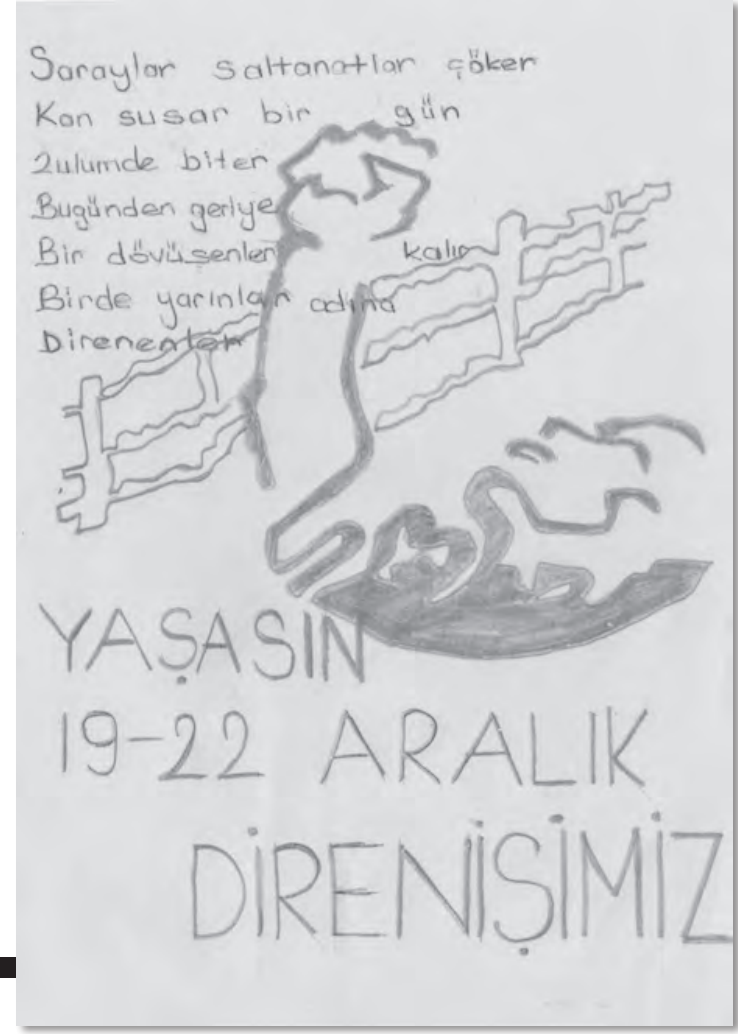
*Saraylar saltanatlar çöker
kan susar bir gün zulüm biter.
Menekşeler de açılır üstümüzde
leylaklar da güler.
Bugünlerden geriye,
bir yarına gidenler kalır
bir de yarınlar için direnenler...*

Takvim sayfaları 19 Aralık 2000'i gösterdiğinde, tarih düzen ve devrim arasında yaşanan en çetin kavgalardan birine tanıklık ediyordu. Çıkarları uzlaşmaz iki ayrı sınıf bir kez daha karşı karşıya gelmişti. Bir tarafta sömürü ve baskı üzerine kurulu iktidarını ayakta tutmak için her türlü zorbalığı uygulayan burjuvazi, öte yanda tüm zenginlikleri üreten işçi sınıfı ve emekçilerin

öncüleri olan devrimci güçler vardı.

19 Aralık cumhuriyet tarihinin en kapsamlı-planlı katliamlarından biri oldu. Sermaye devletinin F Tipi tecrite karşı başlatılan büyük zindan direnişine son vererek, hücrelere geçiş amacıyla düğmesine bastığı eşzamanlı operasyona karşı devrimci tutsaklar direnişin manifestosunu yazdılar. 19-22 Aralık direnişinin ruhu 2000'den bugüne tecrit-tredmana karşı direnen devrimci tutsakların mücadelesinde yaşamaya devam ediyor. 19-22 Aralık direnişi şehitlerinin anısı devrim ve sosyalizm davamızda kıvılcık bir yıldız olarak yolumuzu aydınlatmaya devam edecek.

TKİP Dava Tutsakları



Zindanlardan mektuplar

Devrimci tutsaklar, yakın zamanda gazetemize gönderdikleri kartlar ile mücadeleyi selamladılar, taleplerini ilettiler. Yeni yılda devrimci mücadelenin büyüyeceğine dair inançlarını paylaşan devrimci tutsaklar, 19-22 Aralık Katliamı'nı da hatırlattılar ve katliam karşısında konan direnişin Haziran Direnişi ve 6-7 Ekim eylemleri ile bağı olduğuna dikkat çektiler.

Zindanlardan gelen mesajları okurlarımızla paylaşıyoruz.

Sevgili Kızıl Bayrak çalışanları,
Yeni yılda proletaryanın sermaye sınıfına karşı mücadelesinde, rehberi Greif Direnişi olacaktır.
Yeni yılın, sınıf partisi önderliğinde, yeni ve daha ileri Greif Direnişleri'ne sahne olması umudu ve beklentisiyle;
Yeni yılınızı kutlar, mücadelenizde başarılar dilerim.
Sevgilerimle...

Kocaeli 1 No'lu F Tipi Cezaevi
Kemal Toka
01.12.14

Sevgili Kızıl Bayrak emekçileri, merhaba;
Tecrit hücrelerinden sıcak sevgi ve selamlarımızı göndererek kucaklıyoruz sizleri.

Sevgili dostlar, biz MKP dava tutsakları, Devrimci Halkın Günlüğü dergisi okurları olarak gazeteniz Kızıl Bayrak'ı düzenli olarak okumak, takip etmek istiyoruz. Tecrit hücrelerinde devrimci basın öneminin biliyorsunuz zaten ve bundan dolayıdır ki, bu arzumuza-ihtiyacımıza gerekli hassasiyeti göstererek cevap olacağınızı biliyoruz. Şimdiden teşekkür ediyoruz.

Siper yoldaşlığının duygularıyla tekrardan sıkıca kucaklıyoruz; mücadele ve çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

Sevgilerimizle...

Xıdır Bakır

F Tipi hapisane C-19
Hacılar / Kırıkkale

*Kavga amansız
ve katı,
kavga dedikleri gibi
destansı
Ben düştüm
Yerimi başkası alacak
... o kadar!
VAPSTAROV*

Merhaba Kızıl Bayrak emekçileri;
19-22 Aralık Katliamı'nın 14. yılını geride bıraktık.

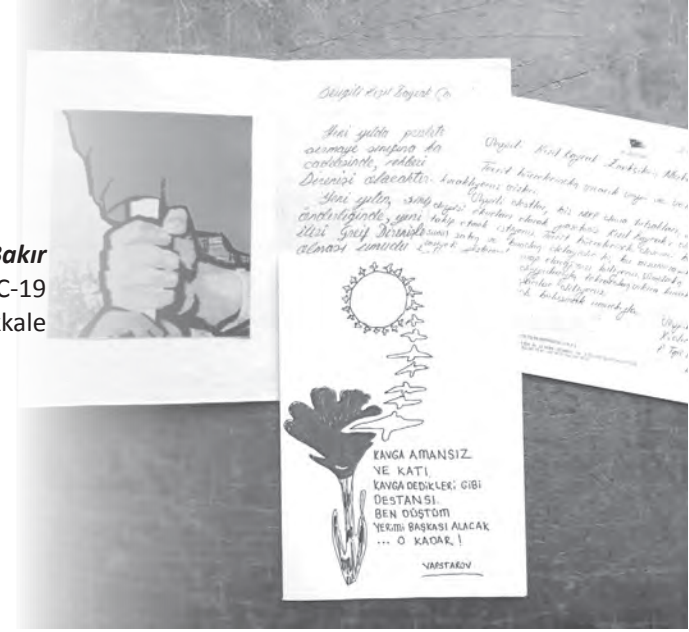
Egemen sınıflar F tipi saldırısı ile devrimci-komünist tutsakları örgütsütleştirerek teslim almayı amaçlamıştı. Başaramadılar! Saldırının bir diğer amacı ise halka gözdağı vermektir. Halkın ileri, dinamik kesimleri ile devrimci-komünistler arasındaki bağı zayıflatmak ya da yok etmektir. Bu hedeflerine de ulaşamadılar.

19-22 Aralık 2000'de katledilen 28 devrimci ne Soma ne Roboski'de katledilenlerden bağımsızdır ne de Gezi ve 6-7 Ekim'de açığa çıkan enerji hapisanelerde sergilenen direnişten kopuktur.

19-22 Aralık Direnişi, Gezi ve 6-7 Ekim ruhuyla egemenlerin korkularını büyütelim. Bu uğurda düşenlerimizin anılarını mücadelemizde yaşatalım.

Sevgiler, saygılar...

*Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nden
Tutsak Partizanlar*



Sosyalizm için

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2014/1 (50) * 19 Aralık 2014 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Millet Cd. Selçuk Sultan Cami Sk. No 2 / 9 **Fatih / İstanbul**

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad.
Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

19-22 Aralık: Tarih sayfaları arasında kızıl bir ayraç



19-22 Aralık Katliamı'nın Bayrampaşa Hapishanesi ayağı ile ilgili davanın 15. duruşması geçtiğimiz günlerde görüldü. Bu davaya tanık olarak dönemin İstanbul İl Jandarma Komutanı olan Emekli Tuğgeneral Halil İbrahim Tüysüz de katıldı. Tutsakların avukatları tarafından kendisine birçok soru sorulan Tüysüz, neredeyse soruların tamamına ya "bilmiyorum/hatırlamıyorum" ya da "harekât planında yazıyordur" diyerek karşılık verdi.

Maraş, Roboski katliamları ve Erdal Eren'in idamıyla aynı aya denk gelen bu katliamın gelecek davasının da Denizler'in idamlarının yıldönümüne, 6 Mayıs 2015'e ertelenmesi ise dikkat çekti. Bu kadar 'tesadüfün' bir araya gelmesi düşündürücü olsa da, Türkiye'de takvim yapraklarında her güne bir katliam düşmektedir.

19 Aralık, devletin taammüden işlediği katliamdır

19-22 Aralık, sadece Türkiye'nin değil dünyanın en büyük hapishane katliamının tarihidir. Aralarında Bayrampaşa Hapishanesi'nde diri diri yakılan 6 kadın devrimcinin de olduğu 12 tutsak, toplamında ise 28 devrimci tutsak vahşice katledildi. Katliama katılan askerlerin de daha önce görmedikleri tipte bombalar ve kimyasal silahlar kullanıldı. Kıbrıs işgalinden sonraki en büyük askeri harekât olduğu söylenen ve adına "hayata dönüş", "tufan" denilen bu katliam için devletin silahlı-silahsız tüm birimleri seferber edilmiştir. 20 hapishaneye yönelik eşzamanlı yapılan saldırı için on binlerce asker, jandarma, polisten oluşan katiller ordusu hazırlandı. Sonradan itiraf edildiği gibi bir yıl öncesinden maketler üzerinde katliam hazırlıkları yapıldı. Ecevit'in ise beklentisinin altında bir can kaybı yaşandı.

Gerçekleşen katliamda kullanılan silahlar durumu anlatmak için yeterlidir. Son teknoloji ürünü olan bu öldürücü silahlarda yeterli görülmemiş olacak ki, sergilenen vahşetin boyutunu artırmak için koşullarda yanmakta olan tutsaklara 'korunmaları için' benzinli battaniye atılmıştır. Hayatta kalanlar, yaralı olanlar da dahil işkenceye uğramış, yeni açılan F Tipleri'nde de bu işkenceler sürmüştür. Saldırıya

uğrayan hapishanelerin tamamı, sergilenen vahşetle kıyaslandığında Kürdistan ya da Filistin topraklarından hiçbir farkı yoktur. Hapishanelere saldıran katiller ordusunun sergilediği vahşet IŞİD çetelerini andırmaktadır.

Direniş ateşi hiç sönmedi!

Bu düzende başından beri hapishaneler işkence ve katliam merkezleridir. İşçi ve emekçilerin yoksul uyandıkları sabahlar sürsün diyedir tüm bunlar. Saldırı aynı zamanda tutsakların zindanlarda hayata geçirdiği ve geleceğe de ışık tutan ortak yaşama karşıdır. Yeri gelir avlularında darağaçları kurular, yeri gelir koşullardan hapishane koridorlarına oluk oluk kan akıtılır. Amed, Mamak, Metris zindanlarında yaşanan vahşetin tek bir nedeni vardır; teslimiyet! Ancak "teslimiyet ihanete, direniş zafere götürür"dü. Bu nedenle 12 Eylül faşizmi bile zindanlarda devrimci iradeye diz çöktüremedi. Kazanan devrimci irade oldu. Tek tip elbise dayatmalarına, kişiliksizleştirmeye, itirafçılaştırmaya karşı gösterilen direniş ölüm oruçları, açlık grevleri ile devam etti. Yetmezse dört kibrit yandı hapishanelerde. Devamında Eskişehir tabutluğu için direnildi. Ardından Buca, Ümraniye katliamları geldi. '96 Süresiz Açlık Grevi ve Ölüm Orucu Direnişi ile yeni bir tabutluk saldırısı 12 şehit pahasına püskürtüldü. Arkasından Diyarbakır katliamı yaşandı, 10 tutsak vahşice öldürüldü.

1999'da ise Ulucanlar hapishanesinde 10 tutsak zindanlardaki direniş geleneğine yeni bir halka ekleyerek ölümsüzleşti. Milenyum çağını zindanlar hücre saldırısıyla karşıladı. 20 Ekim 2000'de başlayan ölüm oruçları ile hapishaneler devrimci direniş tarihinin bir kez daha kanla yazılmasına tanık oldu. Yıldönümünü yaşadığımız 19-22 Aralık Katliamı ve ölüm oruçlarında 122 kadın ve erkek devrimci tutsak şehit düştü. Böylece zindanlar dünya tarihinde bir ilke daha tanıklık yaptı.

Hırsızlar değişse de devlet aynı katliamcı devlettir!

19-22 Aralık zindan katliamı bu devletin içyüzünü

anlatmaktadır. Sermaye sınıfının yani bir avuç asalağın, saltanatlarını sürdürmek için ellerinde bulundurdukları devlet aygıtının nasıl bir ölüm ve yıkım makinesine dönüştüğü gösterilmiştir. Sermaye devletinin hükümet koltuğunda kim oturursa otursun çarklar böyle acımasız dönmektedir. Bir AB projesi olan F Tipi hapishaneler "içerisi teslim alınmadan, dışarıya teslim alınamaz" anlayışının ürünüdür. Bu düzende gerici ve laik olan sömürücüler nasıl aynı kampta buluşuyorsa AB'si de ABD'si de devrim ve sosyalizme karşı aynı bloktadır.

Bu katliam, gerçekleştirenler kadar alkışlayanları da bir araya getirmiştir. "Sahte oruç, kanlı iftar" manşetlerini atanlardan, yeni mağdurlar Zaman gibilerine kadar tüm burjuva medya ve mürekkeplerini kanla dolduran yazar kadrosu aynı safta buluşmuşlardır. Düzen partileri gibi düzen medyasının safı da sadece düzen içi dalaşmada ayrılmaktadır. Devrimci düşünce ve direniş karşısında tümünün safı aynı karşı devrimci kamptır.

Bugün aklanmaya çalışılan tüm diğer katliamlar, cinayetler gibi 19-22 Aralık Katliamı da sermaye hukuku tarafından çoktan raftan indirilmiş, karar verilmiştir. Ancak katiller kendilerini aklamaya çalışırken yaşanmış bir tarihi asla silemeyeceklerini de bilmektedirler. Çünkü böylesine yaşanmışlıklar sadece bir katliam olarak kaydedilmemiştir tarihin belleğine. Katliamlara karşı gösterilen direniş, tarih sayfaları arasında birer kızıl ayraçtır.

Zindan saldırılarının gerisinde devrimci örgüt, ihtilalci fikir ve eylem vardır. İşte bu düşünceyi bu topraklardan hiçbir zaman silemeyeceklerini sömürücü sınıfa mensup olanlar da bilmektedir. Zira "kanla yazılan tarih silinmez" yazısı sadece delik deşik edilmiş hapishane duvarlarına değil, bilinçlere kazınmıştır. Onlar kendi düzenlerinin mahkemelerinden 19-22 Aralık gibi katliam davalarını düşürseler de, devrim davasından düşmeyecek, hesabı mutlaka sorulacaktır. Şair Adnan Yücel'in dediği gibi, içinde Kaç-Ak'larında olduğu "Saraylar saltanatlar çöker. Kan susar bir gün, zulüm biter. Menekşeler de açılır üstümüzde, leylaklar da güler. Bugünlerden geriye, bir yarına gidenler kalır, bir de yarınlar için direnenler."